MAPHAEI
S. R. E. CARD.
BARBERINI
NVNC
VRBANI PP. VIII.
POEMATA.



Imprimatur, Fr. Nicolaus Riccardus Sacri Palatij
Apoſtolici Magiſter.


MAPHAEI S.R.E. CARD. BARBERINI
NVNC VRBANI PP. VIII. POEMATA
Romæ in Aedibus Collegij Romani Societ. Jesu Typis Vaticanis 1631.
Eq. Io. Lauren. Bernini inuen.
Claud. Mellan Gall. F



EMINENTISSIMO
PRINCIPI
FRANCISCO
CARDINALI
BARBERINO

ANDREAS BROGIOTTVS FEL.

HAEC Pöësis, Eminentissime Princeps, quam decem ante iam annos, tamquam Phidiæ Mineruam aspectam simul, & probatam Academia Parisiensis inscriptione publica DIVINAM appellauit; vt demum ex AEdibus Collegij Romani meis characteribus tuo prodiret inscripta Nomini, nomen non vnum fuit. A me enim tot tuis in me benefi-

ficijs,

cijs, & nominibus tuo quid vmquam existere potest non tibi debitum, & Nomini tuo prope dicatum ante, quam natum? Collegium verò Romanum quid Tibi non voueat, quem olim Alumnum suum, suum modo, Gentiumq; Patronum experitur? His duobus accedit tertium, longè sanctius, atque ponderosius Authoris Optimi, Maximiq; Nomen. Ipse enim Maximus Author Indolem tuam animo non patruo, sed paterno dum faustis sub penetralibus instituerit, has aureo Musarum in cratere virtutes eliquabat Tibi: Tibi Apis argumentosa laborabat hos fauos: hæc carmina bonus Vates scribebat ad Te. An non immortali siti bibebas, altiusq; reponebas in animo voces illas?

FRANCISCE, fratris Germen amabile,
Ob quem sub imo condita pectore
Me cura mordet, detinetque
Sollicitum Genitoris instar:

Subsiste mecum, nec graue duxeris
Hinc ex amœna, quæ patet, orbita
Ductore me flectens adire
Per salebras Heliconis antrum.

Hic

Hic multiformi carmine Barbitos
Eburna Parcas sopit, & eripit
Heroas Orco, quos perenni
Fonte beat comitata Virtus.

Et reliqua, quæ sequuntur Apollinis oracula verius, quam Hominis carmina. Nam cæteris lectoribus carmina fuerint: Tibi certè legenti simul, & quæcumque legeres oculis, animi Virtutibus exprimenti, vera fuerunt Oracula. Nefas igitur erat, ea carmina Tibi non reddi, quæ tuum à pueritia aluerunt ingenium, & instar lactis in adultæ Virtutis alimentum, partemq; tuæ Magnitudinis euaserunt. Sed sileo: nam post VRBANI Magni tam canoras Musas alicuius anseris strepitu celebrare laudes tuas insaniæ daretur. Vale.

VRBANVS PAPA VIII.

AD FVTVRAM REI MEMORIAM.

EXPONI Nobis nuper fecit dilectus filius Andreas Brogiottus modernus Cameræ Nostræ Apostolicæ Impressor, quod ipse denuò diuersa carmina à Nobis dum in minoribus constituti essemus composita tàm in magno, quàm in paruo folio, magna cum diligentia, & impensa imprimi facere intendit; veretur autem, ne ab alijs absque eius licentia in maximum eius præiudicium, & damnum opera huiusmodi imprimantur; Nobis propterea humiliter supplicari fecit, quatenus ei in præmissis opportunè prouidere de Benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur dictum Andream specialibus fauoribus, & gratijs prosequi volen. & à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsq; Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absoluentes, & absolutum fore censen. huiusmodi supplicationibus inclinati, non recedendo à priuilegijs officio Typographiæ, & illud pro tempore obtinenti concessis, eidem Andreæ vt duran. viginti annis proximis à primæua respectiue operum huiusmodi impressione, dummodo tamen antea à dilecto filio Magistro Sacri Palatij Apostolici approbata sint, computan. nemo tam in Vrbe, & vniuerso Statu Ecclesiastico mediatè, vel immediatè Nobis subiecto, quam extra statum huiusmodi opera prædicta sine speciali dicti Andreæ, aut eius hæredum, & successorum, vel ab eo causam habentium licentia imprimere, seu ab alio, vel ab alijs impressa vendere, seu venalia habere, aut proponere possit, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus. Inhibentes propterea vniuersis, & singulis vtriusque sexus Christifidelibus præsertim librorum impressoribus sub excommunicationis latæ sententiæ pœna eo ipso incurrenda, & quoad personas Nobis, & Apostolicæ Sedi subiectas etiam quingentorum ducatorum auri de Camera, & amissionis librorum, & typorum omnium pro vna Cameræ Nostræ Apostolicæ, & pro alia, eidem Andreæ, ac pro reliqua tertijs partibus accusatori, & Iudici exequenti irremissibiliter applican. ne dictis viginti annis duran. opera prædicta, vel aliquam eorum partem etiam prætextu additionis, aut explicationis scholiorum, aut interpretationum, vel per modum summarij, vel compendij, aut aliàs quomodolibet tàm in magno, quàm paruo folio, ac tàm in Vrbe, & vniuerso statu nostro prædictis, quàm extrà dictum Statum sine huiusmodi licentia imprimere, aut ab alio, vel alijs impressa vendere, seu venalia habere, aut proponere quoquomodo audeant, seu præsumant, Mandantes propterea dilectis filijs nostris, & Apostolicæ Sedis de Latere Legatis, seu eorum Vicelegatis, ac Præsidentibus, & Gubernatoribus, Prætoribus, & alijs Iustitiæ ministris Prouinciarum, Ciuitatum, Terrarum, vel locorum Status nostri Ecclesiastici prædicti quatenus eidem Andreæ, eiusque hæredibus, & successoribus, vel ab eis causam haben. huiusmodi in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, quandocumque ab eodem Andrea, & alijs prædictis fuerint requisiti pœnas prędictas contra quoscumque inobedientes irremissibiliter exequantur. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quibusuis statutis, & consuetudinibus etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis cæterisque contrarijs quibuscumque. Volumus autem, quod præsentium transumptis etiam impressis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus vbique fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris Die 30 Ianuarij MDCXXXI. Pontificatus Nostri Anno Octauo.

M. A. Maraldus.

INDEX.

 ma.

Operarum errata.

Pagina 11. vers. 19. pag. 144. vers. 3. pag. 160. vers. 1. & 2. notæ admirationis in noras inrerrogationis mutandæ sunt. Eadem admirationis nota deleatur ex pag. 51. vers. 11. & ea pagina 161. vers. 6.
Pag. 35. vers. 15. montibus albicat: montibus albicas.
Pag. 42. vers. vltimo eius secula: eius in secula.
Pag. 136. extremo versu lætamur: lactamur.
Pag. 257. vers. 3. decora pimæuis: primæuis
Pag. 162. vers. 11. Tene: Te ne.
Pag. 268. vers. 9. renidet spendida: renidet splendida.

Et siquæ alia in oculos incidant, humanitas, & prudentia lectoris emendabit.

MAPHAEI
S. R. E. CARD.
BARBERINI
NVNC
VRBANI PP. VIII.
Poemata.

EX VETERI GEMMA



Supremũ Regimen, cultæ sata iugera terrae,
Mellis opus, tria sic tres potiora notant.

POESIS PROBIS ET PIIS ORNATA DOCVMENTIS PRIMÆVO DECORI RESTITVENDA.

QVarentem viridi præcingere tempora lauro,
Labraq; Pegasei tingere fontis aqua;
Me vocat antiquo spoliata decore Pöësis,
Sequè sacra formæ luce carere dolet.
Quæ loquitur, tacito mecum sub pectore voluo,
Lapsaque sic recolens tempora iure queror.
Cum viguit morum probitas, studiumq; pudoris;
Admisit Pindi nil, nisi casta, Chorus.
Prisca nouem Musas ætas in vertice montis
Frondiferum lauris incoluisse nemus:

Has inter finxit modulantem carmina Phœbum,
Et blandam digitis increpuisse lyram:
Fontis & Aonij puro diluta liquore
Vatum dulciloquos ora dedisse modos.
Præruptus quid apex montis, placidusq; recessus,
Quid lyra, quid Phœbus, Pieridesq; monent
Arboreas inter frondes, cantusq; volucrum,
Et faciunt longam quæ loca grata moram?
Semotus rerum strepitu, vulgiq; tumultu
Artibus excultum qua Labor vrget opus;
Iucunda specie, fontisq; optabilis vnda
Per iuga difficilem suadet inire viam:
Quam Labor optat amans dum fertur in æthera, numquam
Decidua lauri Gloria fronde viret.
Attamen obnubens illum sub nomine Phœbi,
Virginis hanc Daphnes fabula nota canit.
Quis blando citharæ sonitu potuisse recludi
Viuenti infernæ ferrea claustra domus?
Quisnam tartareis reuocatam credat ab vmbris
Threicij precibus coniugis Euridicen?

Hu-

Humanos animos donec mortalia vinctos
Corporis angusto carcere membra tenent:
Non Stygijs ab aquis, nec Auerni clauditur antro;
Sordibus at scelerum mens tenebrosa iacet:
Non Acherontæis furijs agitatur, at Orci
Assiduo premitur sollicitata metu
Hanc Erebi è septo, mersam caligine culpæ,
Vt rursus valeat libera luce frui,
Æmula virtutum septem vis consona chordis
Non cithara plectro, sed ratione vocat.
Eximios Helicon specioso cortice sensus
Abdidit, vt gemmas lucida còncha tegit,
Ætas posterior spreuit, quæ tecta latebant,
Extera perquirens, excipiensq; sinu.
Dicitur hinc Nymphæ captus fugientis amore
Phœbus, & amplexu non potuisse frui;
Hinc pulchris Orpheus oculis arsisse puellæ,
Pro qua non timuit Ditis adire fores;
Iuppiter ex alto pluuium delapsus in aurum
Hac Danaës violat fraude pudicitiam.

Et speciem Tauri, plumasq; indutus oloris
Polluit Europa, Tyndareumq; thorum.
Quis ferat impuros Venerem, Martemq; referri
Vulcani captos, implicitosq; dolis?
Hinc Iuuenes proni in prauum, mala semina morum
Hauserunt animo, pestiferamq; luem.
Proh scelus! hanc turpi diffundunt carmine priscis
Deteriùs, fictos qui coluere Deos,
Nomine posthabito Christi, ritúq; piorum
Dum fœdis modulis flagitiosa canunt;
Cultores addunt Veneri, pubemque pudicam
Dedecorum satagunt commaculare notis.
Sic falsos venerans olim gens impia Diuos,
Quà Crucis in Montis vertice truncus erat;
Cypridis erexit spiranti è marmore signum:
Hoc & Adoni simul te colere instituit.
O pietas Helenæ! Christi sanctissima Cultrix
Hinc Crucis eiectum nescia ferre decus;
Euertens Veneris cultum, pia signa salutis
Egregiè structa præcipit Aede coli.

Ter felix Helene, tanto dignata triumpho.
Proh quantus Veneri nunc renouatur honor!
Carmina perq; manus hominum, perq; ora, vagantes
Sunt statuæ, Aonius quas polit arte labor.
Quis nocuos tollet cultus opè carminis auctos,
Sensa metro claudens, quæ celebrata iuuent?
Cur magis oblectant lauri; felicior Arbos
Si Crux diuini pignus amoris habet?
Orphea cur canimus, penetrantem ad tartara, Victor
Si spolians Erebum IESVS *ad astra redit?*
Te species mutata trahit? spectacula lucis,
Et niuis in Christo dat tibi mira Thabor.
O mihi, quæ prosint, liceat diffundere cantu,
Sectanti veteres quæ cecinere Patres.
Auspice quo? cuius nutum, ductumq; sequatur
Mens mea, præclarum quæ meditatur opus?
Sit mihi Dux Moses, rubras ad littoris vndas
Qui socios Phario duxit ab exilio,
Arida cum virgæ tactu vestigia linquens
Insterni tutum per freta vidit iter,

Suf-

Suſpenſoſq; maris fluctus hinc inde relabi,
Abſorptaſq; rotas, & Pharaonis equos.
Quas rerum Domino perſoluit carmine grates
Dum reſonant hilari tympana quaſſa manu!
Ah pereat, caſtam quiſquis violare Pöeſim
Audet, & è myrto nectere ſerta comis.
Me trahat Iſaciæ cupidum pia Gloria palmæ,
Iordaniſq; ſacra qui fluit amnis aqua:
Sceptrifer hìc mentem recreans teſtudine vates
Rebus in aduerſis triſte leuabat onus:
Hac læſi meritam placauit Numinis iram,
Dum lacrymis mixtas fudit ab ore preces:
Hac Mundi naſcentis opes celebrauit, & almas
Diuinæ laudes & benefacta manus.
Iam nouus ex imo cordis mihi proſilit hymnus,
Et Chelys Hebræa me rapit vnus amor.
Fallor, an ex animis laſciui carminis ardor
Aufugit, & morum tabida peſtis abit?
Sic malus è Regis narratur corde Saûlis
Spiritus expulſus corripuiſſe fugam.

Diri-

Dirige iam dociles digitos Ieſſea Propago,
Dum mea dextra tuo pectine pulſat ebur.
Itala tu mecum Pubes cape nobile plectrum,
Et monſtrum Iſacia perge fugare lyra.

CANTICVM
MOYSIS
Exodi Cap. XV.

1. CANTEMVS Domino : gloriosè enim magnificatus eſt : equum, & aſcenſorem deiecit in mare.

2. Fortitudo mea, & laus mea Dominus, & factus eſt mihi in ſalutem.

3. Iſte Deus meus, & glorificabo eum : Deus Patris mei, & exaltabo eum.

4. Dominus, quaſi Vir Pugnator : omnipotens No-

PARAPHRASIS IN CANTICVM MOYSIS.

1. *GLORIAM cæli Domino canamus:*
Nam triumphalem referens honorem,
Hostium turmas, equites, equosque
Obruit vndis.

2. *Tu meum robur, mea laus, decusque*
Cælitum Rector: mihi tu potenti
Dextera præbes opifer cupita
Dona salutis.

3. *Tu Deus magnus, mea lux, Parentis*
Tu mei Numen, Columenq; rerum:
Te canet laudans mea vox, tibique
Tympana plaudent.

4. *Eius, vt Dux omnipotens in armis*
Nomen est: trudit Dominus phalanges

men eius: currus Pharaonis, & exercitum eius proiecit in mare.

5. Electi Principes eius submersi sunt in Mari rubro: Abyssi operuerunt eos, descenderunt in profundum quasi lapis.

6. Dextera tua Domine magnificata est in fortitudine: Dextera tua Domine percussit inimicum: & in multitudine Gloriæ tuæ deposuisti aduersarios tuos.

7. Misisti iram tuam, quæ deuorauit eos, sicut stipulam: & in Spiritu furoris tui congregatæ sunt aquæ.

8. Stetit vnda fluens: congregatæ sunt Abyssi in medio Mari.
Dixit inimicus: Persequar, & comprehendam, diuidam spolia, implebitur anima mea.
Euaginabo gladium meum: interficiet eos manus mea.

9. Flauit spiritus tuus, & operuit eos Mare: sub-

In mare, & fractos Pharaonis axes
Aequore mergit.

5. *Sicut abſorptum petit ima ſaxum,*
Sic Ducum primi, & Comites profundum
Gurgitis rubri ſubiere hiatu
Vorticis hauſti.

6. *Viribus pollens tua Dextra, laudum*
Emicat pulchrâ ſpecie: Cohortes
Strauit aduerſas: tua Dextra ſæuos
Perdidit hoſtes.

7. *Sic eos, tanquam ſtipulam per agros*
Flamma decurrens, tua deuorauit
Ira, ſuſpenſos pelagi relaxans
Flamine fluctus.

8. *Vnda ſtat pendens (inimicus inquit)*
Perſequar, ſtringam gladium: perempti
Concident paſſim: ſatiabor vltus
Diuite præda.

9. *Spiritus flauit tuus, & repente*
Defluens hoſtes aqua præliantes

Mer-

mersi sunt quasi plumbum in aquis vehementibus.

10. Quis similis tui in fortibus Domine? quis similis tui? magnificus in sanctitate, terribilis, atque laudabilis, faciens mirabilia.

11. Extendisti manum tuam, & deuorauit eos Terra. Dux fuisti in misericordia tua populo, quem redemisti:

12. Et portasti eum in fortitudine tua ad habitaculum sanctum tuum.
Ascenderunt Populi, & irati, sunt: dolores obtinuerunt habitatores Philistijm.

13. Tunc conturbati sunt Principes Edom: Robustos Moab obtinuit tremor: obriguerunt omnes habitatores Chanaan.

14. Irruat super eos formido, & pauor: in magnitudine brachij tui.
Fiant immobiles quasi lapis: donec pertranseat

Merſit vt plumbum, maris & ſub imo
Condidit alueo.

10. *Quis, Deus, bello tibi conferendus*
Fortis? aut Sanctus probitate par ſit,
Seu malos terres, facienſue mira
Protegis æquos?

11. *Ad tui nutum digiti dehiſcens*
Impios tellus rapit, & redemptus
Te Ducem ſectans Populus viarum
Tuta capeſſit.

12. *Hàc tuo ductu ſubiens ad Aram,*
Quà tuum Nomen colit, ob dolorem
En Philiſtæos gemitu frementes
Cernit, & ira:

13. *En Moabitas timor occupauit:*
Principes Edom trepidant: tenentur
Ceu gelu, dura Chanaan Coloni
Compede vincti.

14. *Irruens illos tua vis pauore*
Opprimat, donec pia Gens tuorum

Populus tuus Domine, donec pertranseat Populus tuus iste, quem possedisti.

15. Introduces eos, & plantabis in monte hereditatis tuæ, firmissimo habitaculo tuo, quod operatus es Domine.

16. Sanctuarium tuum Domine, quod firmauerunt manus tuæ: Dominus regnabit in æternum, & vltra.

17. Ingressus est enim Eques Pharao cum Curribus, & Equitibus eius in mare, & reduxit super eos Dominus aquas maris:

18. Filij autem Israël ambulauerunt per siccum in medio eius.

Transeat: tamquam silices rigentes
Stent sine motu.

15. Nos tui Montis tribuas in Aede
Incolas poni, tibi quam parasti
Artifex, sedes vbi te colendum
Sacra moratur.

16. Imperat Victor Dominus: superbos
Conterens hostes, sibi dedicatæ
Adstitit Genti Deus, & perenne
Regnat in æuum.

17. In rubri fluctus Pharao quadrigas
Intulit Ponti; socios, & arma
Sustulit Numen solidi refusis
Gurgitis vndis.

18. Mempheos frendens periјt Tyrannus
Mersus: at sicco pede transierunt
Israël Nati medium recisi
Per maris æquor.

CANTICVM MOYSIS.

DEVTERONOMII XXXII.

1. AVDITE cœli quæ loquor: audiat terra verba oris mei.

2. Concreſcat vt pluuia doctrina mea: fluat vt ros eloquium meum:

3. Quaſi imber ſuper herbam, & quaſi ſtillæ ſuper gramina: quia nomen Domini inuocabo.

4. Date magnificentiam Deo noſtro: Dei perfecta ſunt opera, & omnes viæ eius iudicia.

PARAPHRASIS IN CANTICVM MOYSIS.

1. *TERRA meas audi voces, audite loquentem*
Sydera: 2. *Cōcrescant sensus mihi mētis, vt imber,*
Et fluat eloquium labijs, ceu roscidus humor,
3. *Ac veluti pluuiæ super herbida pascua guttæ:*
Nam mea cælestis Regem vox inuocat Aulæ.
4. *Laude Deum cumulate, Dei sunt omnia partu*
Edita perfecto, calles quibus ambulat omnes

5. Deus fidelis, & abſque vlla iniquitate, iuſtus, & rectus: peccauerunt ei, & non filij eius in ſordibus.

6. Generatio praua, atque peruerſa: hæccine reddis Domino, popule ſtulte, & inſipiens?

7. Numquid non ipſe eſt pater tuus: qui poſſedit te, & fecit, & creauit te?

8. Memento dierum antiquorum: cogita generationes ſingulas.

9. Interroga patrem tuum, & annunciabit tibi: maiores tuos, & dicent tibi:

10. Quando diuidebat Altiſſimus gentes: quando ſeparabat filios Adam.

11. Conſtituit terminos populorum: iuxta numerum filiorum Iſrael.

12. Pars autem Domini populus eius: Iacob funiculus hæreditatis eius.

13. Inuenit eum in terra deſerta: in loco horroris, & vaſtæ ſolitudinis.

14. Circumduxit eum, & docuit: & cuſtodiuit quaſi pupillam oculi ſui.

15. Sicut aquila prouocans ad volandum pullos ſuos: & ſuper eos volitans.

16. Expandit alas ſuas, & aſſumpſit eum: atque portauit in humeris ſuis.

Iudicium: 5. Deus est iustus sine labe: fidemque
Intactam seruat: polluto sordibus almo
Nomine natorum venerandum crimine Numen
Læserunt: 6. Soboles diris obnoxia culpis
Haccine pro meritis reddis malesana Parenti,
7. Qui te de nihilo produxit in ætheris oras?
8. Progenies tecum priscas, annosque voluta
Præteritos, 9. Quæras ab auis & patre, tibiquè
Concordes referent; 10. imum cùm Rector Olympi
Respiciens orbem, natos secreuit Adami,
11. Dispositio varias diuisit limite gentes
Natorum iuxta numerum, quos edidit almus
Isacides, 12. Domini verò pars vnus Iacob,
Illius & populus; 13. solis hunc vidit in aruis,
Desertisq; locis trepido terrore pauentem,
14. Deduxitq; manu, tanquam nutricula paruum
Infantem, tutatus eum ceu luminis orbes:
15. Ac veluti pullos auium Regina volatu
Prouocat, & sequitur circum volitantibus alis,
16. Detulit imponens humeris: Deus vnicus illi

17. Dux

17. Dominus ſolus dux eius fuit : & non erat cum eo Deus alienus.

18. Conſtituit eum ſuper excelſam terram : vt comederet fructus agrorum.

19. Vt ſugeret mel de petra : oleumque de ſaxo duriſſimo.

20. Butyrum de armento, & lac de ouibus cum adipe agnorum, & arietum filiorum Baſan.

21. Et hircos cum medulla tritici, & ſanguinem vuæ biberet meraciſſimum.

22. Incraſſatus eſt dilectus, & recalcitrauit, incraſſatus, impinguatus, dilatatus.

23. Dereliquit Deum factorem ſuum: & receſſit à Deo ſalutari ſuo.

24. Prouocauerunt eum in dijs alienis: & in abominationibus ad iracundiam concitauerunt.

25. Immolauerunt dæmonijs, & non Deo: dijs, quos ignorabant.

26. Noui recenteſq; venerunt : quos non coluerunt patres eorum.

27. Deum qui te genuit, dereliquiſti: & oblitus es Domini creatoris tui.

17. *Dux fuit, atque comes Domino Deus exterus vllus*
Non erat: 18 *Excelsos illum perduxit in agros*
Vt fructus ederet terræ, 19. *mellisq́; liquorem*
Rupibus ex altis, succumq́; hauriret oliui,
20. *Ex ouibus lactis latices, & ab vbere vaccæ*
Butyrum, Basanq́; hœdis frueretur & agnis,
21. *Ac flauæ segetis granis albaque medulla,*
Et bibulas vuæ saturaret sanguine venas.
22. *Dilectus nimium populus male gratus, & excors*
Impegit Domino pinguis post hordea calces:
23. *Terga Deo vertit, lucis qui tradidit olli*
Vsuram, & vitæ spirantes indidit auras,
Deseruit Dominum galeam, clypeumq́; salutis:
24. *Huic acrem cultu bilem mouere nefando,*
Proh scelus. 25. *Et spreto cælestis Numine Regis*
Ignotos coluere Deos, & Dæmonis aras:
26. *Dij nuper venere noui, quos ritus auorum*
Nesciјt. 27. *Aeternum liquisti perfide Numen,*
Cuius opus viuis, cuius tibi dextera vastam
Jnseruit paruo conclusam corpore mentem:

Aspexit

28. Vidit Dominus, & ad iracundiam concitatus eſt: quia prouocauerunt eum filij ſui, & filiæ.

29. Et ait, Abſcondam faciem meam ab eis: & conſiderabo nouiſſima eorum.

30. Generatio enim peruerſa eſt, & infideles filij,

31. Ipſi me prouocauerunt in eo, qui non erat Deus: & irritauerunt in vanitatibus ſuis.

32. Et ego prouocabo eos in eo, qui non eſt populus: & in gente ſtulta irritabo illos.

33. Ignis ſuccenſus eſt in furore meo: & ardebit vſque ad inferni nouiſſima.

34. Deuorabitque terram cum germine ſuo: & montium fundamenta comburet.

35. Congregabo ſuper eos mala: & ſagittas meas complebo in eis.

36. Conſumentur fame: & deuorabunt eos aues morſu amariſſimo.

37. Dentes beſtiarum immittam in eos: cum furore trahentium ſuper terram, atque ſerpentium.

38. Foris vaſtabit eos gladius, & intus pauor: iuuenem ſimul ac virginem, lactentem cum homine ſene.

28. *Aspexit Dominus, stimulis & concitus iræ*
Intumuit, fixitq́; grauem sub pectore noxam
Natorum, 29. *Dixitque, mei iubar oris ab illis*
Auertam, crimen perpendam mente supremum:
30. *Perdita flagitijs, exlex, infidaque proles,*
31. *Irritant animum falsi mihi Numinis aris,*
32. *Alter & ascitus populus mihi prouocet illos,*
Qui modò non compos mentis despectus ineptit:
33. *Ignis inardescet, iustaq́; incensus ab ira*
Excurret rapidis terræ sub viscera flammis,
34. *Hauriet & terram viridi cum germine, montes*
Funditus exuret: 35. *Turmas aciesq́; malorum*
In caput illorum cogam, cunctasq́; sagittas
E pharetra fundam, 36. *Macie, duraque peribunt*
Esurie, volucrum laniati præda iacebunt:
37. *Lethiferis illos serpentum dentibus escam*
Obijciam, sæuisq; feris rabidisque molossis:
38. *Extera vastabit gladius, pauor intima carpet:*
Lactentes pueros absumam cæde, senesque,
Pubentes iuuenes simul, innuptasque puellas.

 39. *Dixi*

39. Dixi, vbinam ſunt? ceſſare faciam ex hominibus memoriam eorum.

40. Sed propter iram inimicorum diſtuli: ne fortè ſuperbirent hoſtes eorum.

41. Et dicerent, Manus noſtra excelſa: & non Dominus fecit hæc omnia.

42. Gens abſque conſilio eſt, & ſine prudentia: vtinam ſaperent, & intelligerent, ac nouiſſima prouiderent:

43. Quomodo perſequatur vnus mille, & duo fugent decem millia?

44. Nonne ideo, quia Deus ſuus vendidit eos: & Dominus concluſit illos?

45. Non enim eſt Deus noſter, vt dij eorum, & inimici noſtri ſunt iudices.

46. De vinea Sodomorum vinea eorum: & de ſuburbanis Gomorrhæ.

47. Vua eorum vua fellis: & botri amariſſimi.

48. Fel draconum vinum eorum, & venenum aſpidum inſanabile.

49. Nonne hæc condita ſunt apud me: & ſignata in theſauris meis?

50. Mea eſt vltio, & ego retribuam in tempore: vt labatur pes eorum.

51. Iuxta

39. *Dixi quò fugiunt? vbi ſunt? mea conteret illos*
Dextera, nec nomen poſthac memorabitur vſquam.
40. *Sed mea ſe differt, inhibens ſententia motum,*
Ne forſan tumidis inſultent cordibus hoſtes,
41. *Et dicant, virtutis opus ſunt omnia noſtra:*
Non hæc geſta manu Domini: 42. *Gens indiga mentis,*
Prudentes vtinam ſaperent, ſupremaque ſano
Proſpicerent animo: 43. *Trepidas vt mille cohortes*
Vna fuget? 44. *Niſi quòd vinctas Deus ipſe Deorum*
Tradidit addicens immitis more cataſtæ.
45. *Non vt Dij reliqui, pictum, ſeu ſculptile Numen,*
Iordanis Deus omnipotens in ſecula viuit:
Noſter & eſt iudex hoſtis: 46. *Ceu vinea ſacris*
In Sodomæ campis, illorum vinea fundit
47. *Felle graues vuas, et amara bile racemos,*
48. *Fel colubri ſpecie vini. ſaniemque draconum,*
Aſpidis & virus nullis ſanabile ſuccis.
49. *Creditis hæc forſan nobis ignota latere?*
Nonne meos inter theſauros condita ſeruo!
50. *Me decet vltrices in tempore ſumere pœnas,*

51. Iuxta eſt dies perditionis: & adeſſe feſtinant tempora.

52. Iudicabit Dominus populum ſuum: & in ſeruis ſuis miſerebitur.

53. Videbit quòd infirmata ſit manus: & clauſi quoque defecerunt, reſiduique conſumpti ſunt.

54. Et dicet, Vbi ſunt dij eorum: in quibus habebant fiduciam?

55. De quorum victimis comedebant adipes: & bibebant vinum libaminum?

56. Surgant, & opitulentur vobis: & in neceſſitate vos protegant.

57. Videte quòd ſim ſolus, & non ſit alius Deus præter me.

58. Ego occidam, & ego viuere faciam: percutiam, & ego ſanabo: & non eſt qui de manu mea poſſit eruere.

59. Leuabo ad cœlum manum meam, & dicam: Viuo ego in æternum.

60. Si acuero vt fulgur gladium meum, & arripuerit iudicium manus mea:

61. Reddam vltionem hoſtibus meis: & his, qui oderunt me, retribuam.

62. Inebriabo ſagittas meas ſanguine: & gladius meus deuorabit carnes.

Vosque manet, certo sternat qui funere, lapsus.

51. *Exitij tempus pernicibus aduolat alis:*

52. *Isacidæ populum peruerso corde rebellem*
Puniet, & seruis Dominus miserebitur vltro:

53. *Aspiciet languere manum sub pondere belli,*
Atque fame absumi reliquos munimine clausos:

54. *Et dicet, veniant, & opem in discrimine vobis*
Numina vestra ferant, quorum vos robore freti
Militiæ nomen dederatis, & arma tulistis:
Adueniant, vbi sunt? 55. *quorum dedit hostia vobis*
Tosta cibos, dulcemque meri libamina potum.

57. *Ecce ego sum solus, nullus Deus omnia nutu*
Temperat, æternum regnans me præter in æuum:

58. *Mors, & vita mihi parent, sum vulneris author,*
Non oberit quisquam, libeat si ferre salutem.

59. *Ecce manum tollam, dicens, in secula viuo;*

60. *Exacuam gladium flammantis fulguris instar,*
Iudicium arripiet directo cuspidis ictu
Dextra, 61. *Meos vindex arcum protendet in hostes:*

62. *Ebria roranti stillabunt tela cruore:*

63. De cruore occiſorum , & de captiuitate , nudati inimĩcorum capitis .

64 Laudate gentes populum eius : quia ſanguinem ſeruorum ſuorum vlciſcetur .

65. Et vindictam retribuet in hoſtes eorum , & propitius erit terræ populi ſui .

Gloria Patri &c.

Et gladius carnes hoſtili dente vorabit:

63. *Nudati primùm capitis, captiuaque cadet*
Agmina, quæ vinctis nexum ſenſere lacertis.

64. *Illius populum gentes laudate; ſuorum*
Nam meritas ſumet iuſto pro ſanguine pœnas,

65. *Et debellatos vindicta comprimet hoſtes,*
Præſentique ſuam defendet Numine gentem.
Supremo ſit honor Patri, ſit gloria Nato,
Spirituiq; decus, quibus eſt æterna poteſtas.



PSALMVS PRIMVS.

1. BEATVS vir, qui non abijt in consilio impiorum, & in via peccatorum non stetit, & in cathedra pestilentiæ non sedit.

2. Sed in lege Domini voluntas eius: & in lege eius meditabitur die, ac nocte.

3. Et erit tanquam lignum, quod plantatum est se-

IN PSALMVM PRIMVM

PARAPHRASIS.

HOratiana ode tricolos tetraſtrophos, ideſt habens in vnaquaque ſtropha tria genera verſuum, & verſus numero quatuor: duos primos Alcaicos dactylicos, tertium, Iambicum dimetrum hypercatalecticum, quartum Heroicotrochaicum conſtantem ex dactylis duobus, & totidem trochæis, vt in ſchemate primæ ſtrophæ patet.



Spond. — —	Iamb. ∪ —	Cæſ. —	Dactyl. — ∪ ∪	Dactyl. — ∪ ∪
Spond. — —	Iamb. ∪ —	Cæſ. —	Dactyl. — ∪ ∪	Dactil. — ∪ ∪
Iamb. ∪ —	Iamb. ∪ —	Spond. — —	Iamb. ∪ —	Cæſ. —
Dactyl. — ∪ ∪	Dactyl. — ∪ ∪	Troch. — ∪	Troch. — ∪	



1. *O Ter beatus, qui fugit integer*
Mores profanos, nec ſtetit in viri
Via ſceleſti; quique inire
Peſtiferam renuit cathedram:

2. *Hic, ſeu coruſcum ſol iubar exerit,*
Seu nox tenebris aëra contegit,
Cæleſtis è legis tenore
Iuſſa Dei meditans capeſſet,

3. *Eritque vt arbos, quæ prope riuuli*
Labentis vndam floruit, vberes

C *Edens*

cus decurſus aquarum : quod fructum ſuum dabit in tempore ſuo .

Et folium eius non defluet : & omnia, quæcunque faciet , proſperabuntur .

4. Non ſic impij , non ſic : ſed tanquam puluis, quem proijcit ventus à facie terræ .

5. Ideo non reſurgent impij in iudicio : neque peccatores in concilio iuſtorum .

6. Quoniam nouit Dominus viam iuſtorum : & iter impiorum peribit .

Edens ſuam fœtus ſub horam
Fructiferis opulenta ramis,
Quam frondium non deficiet vigor:
Et qualibet, quæ fecerit, omnia
Fœliciter cedent ſuperni
Numinis auxilio fauente.

4. *Non ſic iniquus, ſed velut impetu*
Abreptus Euri puluis in äëra
Vaneſcet, exturbatus æquo
Iudicio æthereis ab oris

5. *Longe à beatis cœtibus exulans.*

6. *Patris ſupremi luminibus via*
Eſt nota iuſtorum, perenni
Impius interitu peribit.



PSALMVS CXVI.

1\. LAVDATE Dominum omnes gentes: laudate eum omnes populi.

2\. Quoniam confirmata eſt ſuper nos miſericordia eius: & veritas Domini manet in æternum.

3\. Gloria Patri, & Filio: & Spiritui ſancto. Sicut erat in principio, & nunc, & ſemper: & in ſecula ſeculorum. Amen.

Paraphrasis in Psalmum CXVI.

PRimi duo cuiusque strophæ versiculi sunt iambici dimetri acatalectici, ex quatuor pedibus : tertius Glyconius , quartus Pherecratius ex tribus pedibus constantes : vt in prima stropha patet .



Spond.	Iamb.	Spond.	Iamb.
— —	∪ —	— —	∪ —
Spond.	Iamb.	Spond.	Iamb.
— —	∪ —	— —	∪ —

Spond.	Dactyl.	Dactyl.
— —	— ∪ ∪	— ∪ ∪
Spond.	Dactyl.	Spond.
— —	— ∪ ∪	— —



1. *LAVDATE Regem syderum*
Gentes per Orbem dissitæ:
Omnes & populi canant
Diæ laudis honores .

2. *Nam perstat eius efficax*
Nos protegens clementia ,
Inconcussaque veritas .
Omni permanet æuo .

3. *Patri , simulq; Filio ,*
Tibique, sancte Spiritus ,
Nunc sit , iugiter vt fuit
Omni gloria seclo .

PSALMVS CXXXVI.

1\. SVPER flumina Babylonis, illic ſedimus & fleuimus, dum recordaremur Sion.

2\. In ſalicibus in medio eius ſuſpendimus organa noſtra.

3\. Quia illic interrogauerunt nos, qui captiuos duxerunt nos, verba cantionum.

Et qui abduxerunt nos, Hymnum cantate nobis de canticis Sion.

4\. Quomodo cantabimus canticum Domini in terra aliena?

5\. Si oblitus fuero tui Ieruſalem, obliuioni detur dextera mea.

6\. Adhæreat lingua mea faucibus meis, ſi non meminero tui.

Si non propoſuero Ieruſalem in principio lætitiæ meæ.

7\. Memor eſto Domine filiorum Edom, in die Ieruſalem:

IN PSALMVM CXXXVI.

PARAPHRASIS.

1. *SEDIMVS in ripis flentes, Babylonis ad amnem,*
Dum memores Solymæ nos pia cura subit.

2. *Hic taciti salicum suspendimus organa ramis,*
Exosi mixtis verba ciere sonis:

3. *Carmina suadebat nobis, quæ compede vinctos*
Nos patrio abduxit de lare sæua cohors.
Flexanimum nobis modulantes dicite carmen,
Quod cantare sacra sueuit in æde Sion,

4. *Quì Domini vox nostra pio modulamine dias*
Externa laudes in regione canet?

5. *Non delenda meam teneant obliuia dextram,*
Si fuero oblitus sacra tui Solyma.

6. *Deficiat mea lingua meis in faucibus hærens,*
Si non grata tui mens erit vsque memor:
Si qua mei poterunt admittere gaudia sensus,
Quæ pluris faciens te potiora rear.

7. *Gentis Edom fixam condas in pectore noxam*

Nec

Qui dicunt, Exinanite, exinanite vſque ad fundamentum in ea.

8. Filia Babylonis miſera: beatus, qui retribuet tibi retributionem tuam, quam retribuiſti nobis.

9. Beatus, qui tenebit, & allidet paruulos tuos ad petram.

10. Gloria Patri, & Filio: & Spiritui ſancto.
Sicut erat in principio, & nunc, & ſemper: & in ſecula ſeculorum. Amen.

Nec fugiat Solymæ te truculenta dies:
Nam genus infandum frendens, excindite, dixit,
In præceps donec funditus acta ruat.

8. *Infelix Babylon, felix quicunq; rependet*
Digna tuæ vindex præmia sæuitiæ:

9. *Ter felix, quæcumque tuos ex vbere raptos*
Allidet saxis fœda cruore manus.

10. *Æterno sit honor Patri, sit gloria Nato,*
Et tibi perpetuum Spiritus alme decus.



CANTICVM EZECHIAE EX ISAIAE XXXVIII.

1. EGO dixi, in dimidio dierum meorum vadam ad portas inferi.

2. Quæſiui reſiduum annorum meorum: dixi, Non videbo Dominum Deum in terra viuentium.

Non aſpiciam hominem vltra, & habitatorem quietis.

3. Generatio mea ablata eſt, & conuoluta eſt à me: quaſi tabernaculum paſtorum.

Præciſa eſt velut à texente vita mea, dum adhuc ordirer, ſuccidit me: de mane vſque ad veſperam finies me.

4. Spe-

IN CANTICVM EZECHIÆ PARAPHRASIS.

GEnus carminis duplex ex epodis horatianis, alterum hexametrum heroicum, alterum iambicum hexametrum.

Dactyl. —∪∪	Spond. — —	Spond. — —	Dactyl. —∪∪	Dactyl. —∪∪	Spond. — —
Iamb ∪ —	Iamb. ∪ —	Spond. — —	Iamb. ∪ —	Spond. — —	Iamb. ∪ —

1. IN medio vitæ cursu, mea deficit ætas:
Amica, dixi, me cadens lux deseret?
Infernasq́; domos subeam? 2. Quò protinus, inquam,
Reliqua meorum pars dierum transfugit?
Non te viuentes inter mea lumina cernent,
Tuumq́; templum conditor cæli Deus:
Non dabitur posthac hominis mihi cernere vultum,
Nec, qui beatæ Ædem quietis incolit.
3. Abripitur mea progenies; nam Regia, quæ stat
In me, domus conuoluitur; plicatilis
Ceu casa Pastorum: subito mihi vita recisa est;
Sic orsa textricis secat telam manus.
Mane præit; propero vesper iam lumine fulget:

4. Sperabam vſque ad mane : quaſi leo ſic contriuit omnia oſſa mea.

5. De mane vſque ad veſperam finies me:ſicut pullus hirundinis ſic clamabo, meditabor vt columba.

Attenuati ſunt oculi mei,ſuſpicientes in excelſum.

6. Domine vim patior, reſponde pro me : quid dicam, aut quid reſpondebit mihi, cum ipſe fecerit ?

Recogitabo tibi omnes annos meos : in amaritudine animæ meæ.

7. Domine ſi ſic viuitur, & in talibus vita ſpiritus mei, corripies me, & viuificabis me. 8. Ecce in pace amaritudo mea amariſſima.

9. Tu autem eruiſti animam meam, vt non periret : proieciſti poſt tergum tuum omnia peccata mea.

10. Quia non infernus confitebitur tibi, neque mors laudabit te : non expectabunt, qui deſcendunt in lacum, veritatem tuam.

Instatq́; lucis tàm cito finis mea!

4\. *Sperabam, meliora dies vt postera ferret;*
At comminuta ceu leonis dentibus
Sunt mihi compages, contritaq́; corporis ossa:

5\. *Heu mane viuens non videbo vesperam?*
Vox questus cohibere nequit: sic stridet hirundo:
Sono columba lugubri sic ingemit.
Languida suspiciunt solùm mea lumina cælum:

6\. *Me, summe rerum Rector, vt vis opprimit!*
O mihi dexter ades: quid possim dicere? præstas
Maius petitis: membra morbus deserit.
Iugiter exactos animus meditabitur annos,
Fundens amaras præ dolore lachrymas.

7\. *Sic Deus, vt viuam tribuis? si vita mei sic*
Est spiritus, me, viuus vt sim, corripe:

8\. *Ecce venit pax alma, fauis mihi dulcior Hyblæ*
Meus est amaror vsquequaque amarior.

9\. *Nàm tua me sæuæ rapuit clementia morti,*
Proiecit hæc post terga molem criminum,
Qua fueram grauis 10. *An laudans hæc dicat Auerni*

11. Viuens viuens ipſe confitebitur tibi, ſicut & ego hodie: pater filijs notam faciet veritatem tuam.

12. Domine ſaluum me fac: & pſalmos noſtros cantabimus cunctis diebus vitæ noſtræ in domo Domini.

13. Gloria Patri, & Filio, & Spiritui ſancto:

Sicut erat in principio, & nunc, & ſemper, & in ſecula ſeculorum. Amen.



Superbus hoſpes? annè ſpes in te locet?

11. *Hic tua facta canet viuens, vt carmine dicam*
Et ipſe, dicet & pater nepotibus.

12. *Me Deus incolumem ſerua: dum vita manebit*
Tuos honores plectra noſtra concinent:
Concentuq́ pio reſonabunt atria Templi,
Litat vbi ſupplex victimas tibi Sion.

13. *Aeterno ſit honor Patri, ſit gloria Nato,*
Tibiq́ laus, decuſq́ ſancte Spiritus.

CANTICVM TRIVM PVERORVM DANIELIS III.

1. BENEDICTVS es Domine Deus patrum nostrorum, & laudabilis, & glorioſus, & ſuperexaltatus in ſecula, & benedictum nomen gloriæ tuæ ſanctum, & laudabile, & ſuperexaltatum in omnibus ſeculis.

2. Benedictus es in templo ſancto gloriæ tuæ: & ſuperlaudabilis, & ſupergloriosus in ſecula.

Benedictus es in throno regni tui, & ſuperlaudabilis, & ſuperexaltatus in ſecula.

3. Benedictus es, qui intueris abyſſos, & ſedes ſuper Cherubim, & laudabilis, & ſuperexaltatus in ſecula.

Benedictus es in firmamento cæli & laudabilis, & glorioſus in ſecula.

4. Benedicite omnia opera Domini Domino: laudate, & ſuperexaltate eum in ſecula.

5. Bene-

PARAPHRASIS IN CANTICVM TRIVM PVERORVM.

GEnus carminis eſt Aſclepiadæum ex quatuor pedibus, primo Spondæo, ſecundo Dactylo cum Cæſura, tertio, & quarto etiam Dactylo.

Spond.	Dactyl.	Cæſ.	Dactyl.	Dactyl.
— —	— ◡ ◡	—	— ◡ ◡	— ◡ ◡

1. *TE rerum dominum, te Deus Iſaci*
Aeternæ canimus laudis honoribus:
Tollit noſtra tuum nomen in æthera
Vox concors: 2. *Solio qui ſuper aureo,*
Vt fons perpetuos vndiq; gloriæ
Diffundis radios: 3. *Et ſuper Angelos,*
Et ſupra Cherubin, innumerabiles
Annorum in ſeries omnia temperans,
Supremo reſides lucis in ambitu,
Et terræ latebras inſpicis abditas.
4. *Vos, quæ Mens Domini condidit, omnia*
Aeternam Domini dicite gloriam,

5. Benedicite Angeli Domini Domino benedicite cæli Domino.

6. Benedicite aquæ omnes, quæ ſuper cælos ſunt, Domino: benedicite omnes virtutes Domini Domino.

7. Benedicite Sol, & Luna Domino: benedicite ſtellæ cæli Domino.

8. Benedicite omnis imber, & ros Domino: benedicite omnis ſpiritus Dei Domino.

9. Benedicite ignis, & æſtus Domino: benedicite frigus, & æſtus Domino.

Benedicite rores, & pruina Domino: benedicite gelu, & frigus Domino.

Benedicite glacies & niues Domino: benedicite noctes, & dies Domino.

Benedicite lux, & tenebræ Domino: benedicite fulgura & nubes Domino.

Illum perpetuis tollite laudibus.

5. *Astrorum Domino plaudite Cælites,*
Stellantes Dominum dicite vertices,

6. *Cælesti Dominum psallite murmure*
Quæ conuexa super sydera sunt aquæ:
Virtutes Domini quælibet inclytis
Cantantes Dominum tollite laudibus.

7. *Sol tu, qui radijs tempora cingeris,*
Tu, cuius facies lumine mutuo
Fulget, Luna, Dei dicite gloriam,
Regem Cælicolum dicite sydera.

8. *Ros, imber, pluuiæ, flamina, turbines*
Aeternis Dominum tollite laudibus:

Aestas, ignis, hyems, frigora, grandines,
Nix, quæ cum glacie in montibus albicat,
Et vos cana gelu gramina roscido

9. *Aeternam Domini dicite gloriam:*
Noctes cum tenebris, luce dies micans,
Et vos cum leuibus fulgura nubibus
Aeternis Dominum tollite laudibus.

10. Benedicat terra Dominum: laudet, & ſuperexaltet eum in ſecula.

11. Benedicite montes, & colles Domino: benedicite vniuerſa germinantia in terra Domino.

12. Benedicite ſontes Domino: benedicite maria, & flumina Domino.

13. Benedicite cete, & omnia, quæ mouentur in aquis Domino: benedicite omnes volucres cæli Domino.

14. Benedicite omnes beſtiæ, & pecora Domino: benedicite filij hominum Domino.

15. Benedicat Iſrael Dominum: laudet & ſuperexaltet eum in ſecula.

16. Benedicite Sacerdotes Domini Domino: benedicite ſerui Domini Domino.

17. Benedicite ſpiritus, & animæ iuſtorum Domino: benedicite ſancti, & humiles corde Domino.

18. Benedicite Anania, Azaria, Miſael Domino: laudate, & ſuperexaltate eum in ſecula:

10. Tellus cum viridi germine frondium,
11. Colles frugiferi, culmina montium,
Et gemmata nouis prata coloribus,
Vuarumq́ grauis vinea fœtibus,
Aeternam Domini dicite gloriam.
12. Fontani latices, flumina, cæruli
Fluctus, 13. Et soboles humida piscium,
Et vos ò volucres ætheris incolæ,
Aeternis Dominum psallite cantibus.
14. Vos omnes pecudum cum grege bestiæ,
Vos proles hominum, 15. vos domus Israel,
16. Et vos, qui Dominum sanguine victima
Placatis, Domini dicite gloriam.
17. Vos, quorum pietas, puraque sanctitas,
Et recti studium moribus integris
Aeterno Domino reddit amabiles,
Aeternis Dominum tollite laudibus.
18. Concordis modulo vocis Anania,
Et vos Azaria, & Misael intimas
Cantantes Domino soluite gratias,

19. Nam

19. Quia eruit nos de inferno, & saluos fecit de manu mortis, & liberauit nos de medio ardentis flammæ, & de medio ignis eruit nos.

19. *Nam vos ex Erebi faucibus abstulit;*
Nam vos eripuit mortis ab vnguibus:
Nam vos è medijs eruit ignibus:
Immensas Domino reddite gratias,
Lætis vnanimes plaudite vocibus,
Lætanti Dominum dicite carmine,
Aeternam Domini dicite gloriam,
Aeternis Dominum tollite laudibus.
Vos, quorum pietas reddit amabiles,
Aeternis Domino laudibus inclyto,
Concordes Dominum psallite cantibus.
Non, vt Dij reliqui, solus in aureo
Sublimis solio subdita temporis
Frontem, & terga premens regnat, & infima
Terrarum placido lumine respicit.

Para-

CANTICVM B. MARIAE VIRGINIS.

Lucæ capite primo.

1. MAGNIFICAT anima mea Dominum:

Et exultauit ſpiritus meus in Deo ſalutari meo.

2. Quia reſpexit humilitatem ancillæ ſuæ: ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.

3. Quia fecit mihi magna, qui potens eſt, & ſanctum nomen eius.

Paraphrasis in Canticum

B. MARIAE VIRGINIS.

ODe Monocolos vniuersa, ideſt ex verſibus vnius generis atque rationis: ſunt enim Iambici dimetri acatalectici, qui ad imparem ſedem præter ſpondæos, etiam anapeſtos admittunt.

Iamb. ᴗ —	Iamb. ᴗ —	Spond. — —	Iamb. ᴗ —
Spond. — —	Iamb. ᴗ —	Spond. — —	Iamb. ᴗ —
Anapeſt. ᴗᴗ —	Iamb. ᴗ —	Spond. — —	Iamb. ᴗ —

1. *AD aſtra Regem cælitum*
Tollit meum cor laudibus,
Et in Deo, qui detulit
Mihi ſalutem, geſtiens
Exultat vſque ſpiritus.

2. *Placido ſuam nam lumine*
Famulam benignus reſpicit:
Meam canent in ſecula
Beatitatem poſteri.

3. *Me, cuius eſt potens manus,*
Sanctumque Nomen, vnica

4. Et miſericordia eius à progenie in progenies timentibus eum.

5. Fecit potentiam in brachio ſuo: diſperſit ſuperbos mente cordis ſui.

6. Depoſuit potentes de ſede, & exaltauit humiles.

7. Eſurientes impleuit bonis, & diuites dimiſit inanes.

8. Suſcepit Iſrael puerum ſuum recordatus miſericordiæ ſuæ.

9. Sicut locutus eſt ad patres noſtros Abraham, & ſemini eius ſecula.

Felicitatis vltimum
Euexit ad fastigium.
4. *Quotquot fideli pectore*
Eum timent, cum filijs
Et filiorum filios
Dei fouet benignitas.
5. *Sternit potenti brachio,*
Et mente cordis intima,
Quos spiritus superbiæ
Sublimiores euehunt.
6. *Deturbat ex eburneis*
Potentiores sedibus,
Humilesque in altum subleuat:
7. *Bonis repleuit pauperem,*
Opesque ademit diuiti.
8. *Suæ memor clementiæ*
Suscepit Israel sacro
Puerum suum cum gaudio;
9. *Vt est locutus patribus*
Nostris, Abramo, & illius
Perenne in æuum semini.

CANTICVM ZACHARIÆ
Lucæ capite primo.

1. BENEDICTVS Dominus Deus Iſrael: quia viſitauit, & fecit redemptionem plebis ſuæ.
2. Et erexit cornu ſalutis nobis: in domo Dauid pueri ſui.
3. Sicut locutus eſt per os ſanctorum, qui à ſeculo ſunt, Prophetarum eius.
4. Salutem ex inimicis noſtris, & de manu omnium, qui oderunt nos.
5. Ad faciendam miſericordiam cum patribus noſtris, & memorari teſtamenti ſui ſancti.
6. Iuſiurandum, quod iurauit ad Abraham patrem noſtrum: daturum ſe nobis.
7. Vt ſine timore de manu inimicorum noſtrorum liberati ſeruiamus illi.
8. In ſanctitate, & Iuſtitia coram ipſo omnibus diebus noſtris.
9. Et tu puer, Propheta Altiſſimi vocaberis: præibis enim ante faciem Domini parare vias eius.
10. Ad dandam ſcientiam ſalutis plebi eius in remiſſionem peccatorum eorum.
11. Per viſcera miſericordiæ Dei noſtri, in quibus viſitauit nos oriens ex alto.
12. Illuminare his, qui in tenebris, & in vmbra mortis ſedent, ad dirigendos pedes noſtros in viam pacis.

IN CANTICVM ZACHARIÆ PARAPHRASIS.

1. *ISACIDVM Dominum sacro vox consona plectro*
Concinat; inuisit placidus, largoq́ʒ redemit
2. *Sponte suum pretio populum, nobisq́ʒ salutis*
Præsidium regale dedit de semine Dauid,
3. *Vt veterum Vatum dictis est sæpe locutus.*
4. *Ex inimicorum manibus tulit ille salutem,*
5. *Et nostris clemens Patribus, quæ sanxerat Abram*
6. *Compleuit iurata memor promissa, daturum*
Se nobis penitus vacuis terroris; vt illi
7. *Hostis ab insidijs tuti famulemur in omni*
8. *Aetatis nostræ cursu pietatis amantes.*
9. *Tuq; puer Vates Regis dicère perennis:*
Aspera quippe viæ sternes, Dominoq́ʒ præibis
10. *Erudiens culpæ soluendas compede gentes.*
11. *Nos Deus inuisit miserans, exortus ab alto*
12. *Ferre nouam lucem in gelidæ recubantibus vmbra,*
Et mortis tenebris, vt recto calle per almum
Pacis iter nostri valeant incedere gressus.

CANTICVM SIMEONIS.

Lucæ capite II.

1. NVNC dimittis seruum tuum Domine, secundum verbum tuum in pace.

2. Quia viderunt oculi mei salutare tuum.

3. Quod parasti ante faciem omnium populorum.

4. Lumen ad reuelationem gentium, & gloriam plebis tuæ Israel.

IN CANTICVM SIMEONIS PARAPHRASIS.

ODe Horatiana dicolos tetraſtrophos, ideſt, ex duplici genere carminum, & ex quatuor in vnaquaque ſtropha carminibus : eius metra ſunt ſapphicum triplex ex quinque pedibus, & ſimplex adonium ex duobus.

Troch	Spond.	Dactyl.	Troch.	Troch
— ᴗ	— —	— ᴗ ᴗ	— ᴗ	— ᴗ
Troch	Spond.	Dactyl.	Troch.	Troch
— ᴗ	— —	— ᴗ ᴗ	— ᴗ	— ᴗ
Troch	Spond.	Dactyl.	Troch.	Troch.
— ᴗ	— —	— ᴗ ᴗ	— ᴗ	— ᴗ
Dactyl.	Spond.			
— ᴗ ᴗ	— —			

1. *NVNC tuo, iuxta tua dicta, ſeruo*
Solue vitales pater alme nexus;
2. *Cernit Auctorem mea lux ſalutis:*
Excipit vlna,
3. *Quem tuo Regem populo paraſti,*
4. *Gentium lumen tenebris fugandis,*
Gloriam Dauid, decus & perenne
Iſacidarum.

HYMNVS SS. AMBROSII ET AVGVSTINI.

1. TE Deum laudamus: te Dominum confitemur.

2. Te æternum Patrem omnis terra veneratur.

Tibi omnes Angeli, tibi cæli, & vniuersæ potestates.

3. Tibi Cherubim, & Seraphim incessabili voce proclamant.

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth.

4. Pleni sunt cæli, & terra Maiestatis gloriæ tuæ.

IN HYMNVM SS. AMBROSII ET AVGVSTINI
PARAPHRASIS.

Iambici ſunt trimetri, & dimetri acatalectici e ſenis, quaterniſq; pedibus.

Spond.	Iamb.	Spond	Iamb.	Spond.	Iamb.
— —	∪ —	— —	∪ —	— —	∪ —

Spond.	Iamb	Spond.	Iamb.
— —	∪ —	— —	∪ —

1. *LAVDAMVS omnes te Deum, te Syderum,*
Orbiſq; Regem dicimus:

2. *Telluris omnis tractus, & maris plaga*
Patrem perennem te colit:

3. *Sanctum beata Cherubin, & Angeli,*
Sanctum Poli te vertices,
Sanctum Chori te Cælitum, te exercitus,
Te pacis æternæ Deum,
Dominumq; voce conſona ter optimum
Indeſinenter concinunt.

4. *Sublime terram gloriæ culmen tuæ,*
Cælique complet ambitum.

5. Te gloriosus Apostolorum chorus.

Te Prophetarum laudabilis numerus.

Te Martyrum candidatus laudat exercitus.

Te Per Orbem terrarum sancta confitetur Ecclesia.

6. Patrem immensæ maiestatis.

7. Venerandum tuum verum, & vnicum Filium.

8. Sanctum quoque paraclitum Spiritum.

9. Tu rex gloriæ Christe.

10. Tu Patris sempiternus es Filius.

11. Tu ad liberandum suscepturus hominem non horruisti Virginis vterum.

12. Tu deuicto mortis aculeo aperuisti credentibus regna cælorum.

13. Tu ad dexteram Dei sedes in gloria Patris.

14. Iudex crederis esse venturus.

15. Te ergo quæsumus tuis famulis subueni: quos pretioso sanguine redemisti:

16. Aeterna fac cum sanctis tuis gloria munerari.

5. Vates sacri te, Martyres, & Virgines,
Apostolorum te Chorus
Laudat; per Orbis terminos fidelium
Te confitentur agmina:
6. Summæ Patrem potentiæ, 7. Sanctum tuum,
Verum, vnicumq́ Filium,
8. Almumq́ Spiritum: 9. supremus gloriæ
Tu Rex: 10. Perennis Filius,
Tu Christe: 11. Virginis sacra te claudere es
Dignatus aluo, perditi
Hominis redemptor vt fores! 12. tu viribus
Mortis recisis, lucidam
Cæli recludis semitam credentibus,
Sedesque felices paras.
13. Tu Patris ad dextram Dei regnas, pari
Fruens beatus gloria.
14. Venturus esse crederis Iudex. 15. Tuo
Iuua redemptos sanguine:
16 Concede, vt inter ordines Cælestium
Beent suprema gaudia:

17. Saluum fac populum tuum Domine, & benedic hereditati tuæ.

18. Et rege eos, & extolle illos vſque in æternum.

19. Per ſingulos dies benedicimus te.

20. Et laudamus nomen tuum in ſeculum, & in ſeculum ſeculi.

21. Dignare Domine die iſto ſine peccato nos cuſtodire.

22. Miſerere noſtri Domine: miſerere noſtri.

23. Fiat miſericordia tua Domine ſuper nos: quemadmodum ſperauimus in te.

24. In te Domine ſperaui: non confundar in æternum.

17. Gregem tuum ne deſeras, 18. illum rege,
Paſcens ſalubri pabulo.

19. Laudamus omnes te diebus ſingulis,

20. Tuoq́ ſancto Nomini
Genu precantes flectimus; 21. tu criminum
Contagione libera
Nos hoc die, 22. tua fouens clementia

23. (Hæc noſtra ſpes) nos erige.

24. Fidens tibi, ſuperne Rex, vnquam mea
Non ſpe ſalutis excidam.

IN CHRISTI DOMINI
Natalem diem.

GEnus carminis est ex Epodis Horatianis heroico, & iambico senario puro comprehensum.

Dactyl.	Dactyl.	Dactyl.	Spond.	Dactyl.	Spond.
— ∪ ∪	— ∪ ∪	— ∪ ∪	— —	— ∪ ∪	— —
Iamb.	Iamb.	Iamb.	Iamb.	Iamb.	Iamb.
∪ —	∪ —	∪ —	∪ —	∪ —	∪ —

NASCERIS alme Puer gelidæ sub tempora brumæ,
Nec igne fota mollis excipit torus
Membra tenella. iaces arenti nudus in herba
Inops, rigensq́; frigore inter humida.
Nigrantes noctis tenebras, sub paupere tecto,
Tibiq́; deest, vbi recumbat occiput.
Vt nos non solum doceas, dum linquis Olympum,
Per hos gradus malorum ad astra progredi:
Sed quia nunc iterum Cæli Sol igneus orbem
Remensus, aureo sedens in essedo

Ad

Ad nos regrediens tendit, celeresq́; iugales
Reflectit, vt suam recurrat orbitam.
Ceu Iani est annum solito de more Kalendis
Nouum auspicata Ciuitas Quiritium:
Hinc quoque te nato, nobis felicior annus,
Puer, salutis Orbis author incipit.
Quandoquidem vero fulgentem lumine Solem,
Vetusta quo fugatur vmbra criminum:
Te genus humanum noscit, veneratur, adorat,
Et excitat sopore victa lumina.

CHRISTI DOMINI
MOX MORITVRI CVM BEATISSIMA
MARIA MATRE
COLLOQVIVM.

ODe Horatiana tricolos tetraſtrophos, ideſt ex tribus generibus carminum, & ex quatuor in vnaquaque ſtropha carminibus. Metra ſunt geminum Aſclepiadæum, Pherecratium ſimplex, & Glyconium.



Spond. — —	Dactyl. — ∪ ∪	Cæs. —	Dactyl. — ∪ ∪	Dactyl. — ∪ ∪
Spond. — —	Dactyl. — ∪ ∪	Cæs. —	Dactyl. — ∪ ∪	Dactyl. — ∪ ∪
Spond. — —	Dactyl — ∪ ∪	Spond. — —		
Spond. — —	Dactyl. — ∪ ∪	Dactyl. — ∪ ∪		



CH. *INSTAT ſacra Parens temporis vltimum*
Momentum: rapiunt me tibi, quæ vocant
Summi iuſſa Parentis
Optatam crucis ad necem.

M. V. *Heu fili miſeram ſiccine deſeris*
Matrem? me miſeram, cor mihi ſaucias
Dura cuſpide vocis:

Sic me lux mea deseris?

CH. *Iam primis animam mors petit ictibus:*
Non sic transadiget cor mihi lancea,
Vt morsu tuus angor
Carpens viscera diuidit.

M. V. *Per quod iam puero lac tibi prabui,*
Ne me, qui cruciet linque superstitem
Tanto Nate dolori:
Ah pro te moriar, precor.

CH. *Dum mors me rapiet, te manet acrior*
Qui, dum me pareres non tetigit, dolor:
Orbi non tulit ortus
Vitam, mors mea deferet.

M. V. *Heu saltem misera da mihi pramori.*

CH. *Patris, dum moriar, viuere te iubet*
Non mutanda voluntas.

M. V. *Saltem da mihi commori.*

CH. *Me complexa sat es, non licet amplius:*
Te iam (quid retinent me tua brachia?)
Mater linquere cogor:
Iuda me vocat osculum.

AD DIVINVM SPIRITVM

HYMNVS.

IN quo Glyconios quatuor catullianos Pherecratius quintus in vnaquaque ſtropha complectitur. Ab alijs ijdem verſus appellantur choriambici; quia poſt duos choræos duos habeant Iambos.

Spi ri	*tus ſu*	*pe rum*	*de cus*
— ∪	— ∪	∪ —	∪ —

Sed poſt vnicum choræum, ſiue ſpondæum duo etiam dactyli diſtingui poſſunt in Glyconio.

Spi ri	*tus ſu pe*	*rum de cus*
— ∪	— ∪ ∪	— ∪ ∪
Col lis	*ò he li*	*co ni i*

Pherecratius habet dactylum medium inter duos vt plurimum ſpondæos apud Alios: apud Catullum etiam choræos, ſiue trochæos.

Di a	*fla mi nis*	*Au ra*
— ∪	— ∪ ∪	— ∪
Lu te	*um pe de*	*ſoc cum*

SPIRITVS Superum decus,
Sancta ſyderea Domus
Aura labere cælitus,
Aura ſacra, ter optimi
Dia Flaminis Aura.

Spiritus

Spiritus radians veni,
Terror Agminis inferi,
Efficax Hominum ſalus,
Aura ſacra, ter optimi
Dia Flaminis Aura.

Increata Potentia,
Nutus ætherei globi,
Filij ſimul, & Patris
Non ſolutile vinculum,
Fax perennis Amoris.

Alma lux ſapientiæ,
Dulcis Hoſpita mentium,
Cordis ardor amabilis
Ima pectoris occupa,
Igne pectus adure.

Fauſta Nuncia gaudij,
Flamma pronuba Gratiæ
Præpes adueniens ades:
Noſtra coniugij ſacri
Necte compede corda.

Mens tuo ſine Numine
Hæret, vt ſine palmulis
Puppis, & ſine linteo:
Torpet, vt fluuius gelu, &
Terra cana pruinis.

Cor tuo ſine munere
Squalet, vt ſine fructibus
Arbor, & ſine frondibus:
Hortus vt ſine floribus,
Solis aridus æſtu.

Ter beatus, & amplius,
Cui tuum iubar inſidet
Pectoris penetralibus:
Purus huic animus nitet
Lilio magis albo.

Ter beatus, & amplius,
Cuius innocuum ſinum
Incolit tua Caritas:
Verna ſic oriens Roſa
Mane fundit odorem.

Quos tenaciter implicat
Otij sopor, excitas:
Quos graui scelus impium
Mole deprimit, erigis:
Monstra proteris Orci.
Tu leuamen in arduis,
Lumen in tenebris micans,
Debiles ope subleuas:
Tu potens vigor anxijs,
Vera tu via vitæ.
Vna meta laboribus,
Nostra spes, amor, & quies,
Alma copula Cælitum,
Tu cupita Beatitas,
Tu suprema Voluptas.
Fausta Nuncia gaudij,
Dulcis Hospita cordium,
Sancta lux animi veni,
Aura sacra, ter optimi
Dia Flaminis Aura.

DE S. IO: BAPTISTA ODE.

IN ſtrophis, & antiſtrophis huius Odæ genera carminum ſunt vndecim, Alcaicum dactylicum, Pherecratium, Glyconium, Iambicum dimetrum, Sapphicum, Iambicum trimetrum, Semelegum; ideſt dimidiatum elegiacum, Aſclepiadæum, Adonium, Heroicum, Iambicum trimetrum catalecticum, quod & pendulum Trapezuntio, claudum Terentiano, deficiens alijs, & imperfectum: carmina verò numero 15. enumerantur, Horatiana omnia, vt ſubiectum ſchema ponit ob oculos.

I.	Ex Horatio li. 1. Ode 9.	Vides. ∪ — Iamb.	vt al- | ta. ∪ — | — Iamb. | Cæſ.	ſtet. niue. — ∪∪ Dactyl.	candidum — ∪ ∪ Dactyl.			Alcæi dactylicum ex quatuor pedibus, & cæſura.
II.	Lib. primo Ode 1.	Nigris. — — Spond.	æquora. — ∪ ∪ Dactyl.	veneris — — Spond.				Pherecratium ex tribus pedibus.
III.	Lib. primo Ode 3.	Sic. Te. — — Spond.	Diua. po- — ∪ ∪ Dactyl.	tens Cypri — ∪ ∪ Dactyl.				Glyconium ex tribus pedibus.
IV.	Epodon Ode 2.	Vt. priſ- — — Spond.	ca. gens. ∪ — Iamb.	Morta- — — Spond.	lium ∪ — Iamb.			Iambicum dimetrum ex quatuor pedibus
V.	Lib. primo Ode 9.	Sorac- — — Spond.	te. candidum. ∪ — — Iamb. Cæſ.	ſuſtine- — ∪ ∪ Dactyl.	ant. onus — ∪ ∪ Dactyl.			Alcaicum dactylicum ex quatuor pedibus, & cæſura.
VI.	Lib primo Ode 2.	Iam. ſa- — ∪ Troch.	tis. ter- — — Spond.	ris. niuis. — ∪ ∪ Dactyl.	atque. — ∪ Troch.	diræ — ∪ Troch. vel	Spond.	Sapphicum ex quinque pedibus.
VII.	Epodon Ode 2.	Vt. priſ- — — Spond.	ca. gens. ∪ — Iamb.	morta- — — Spond.	lium ∪ — Iamb.			Iambicum dimetrum ex quatuor pedibus.
VIII	Epodon Ode 9.	Quando. — — Spond.	repo- ∪ — Iamb.	ſtum. Cæ- — — Spond.	cubum. ad. ∪ — Iamb.	feſtas. — — Spond.	dapes ∪ — Iamb.	Iambicum trimetrum acatalecticum e ſex pedibus.
IX.	Epodon Ode 12.	[illegible] — ∪ ∪ Dactyl.	Verſu — ∪ ∪ Dactyl	los — Cæſ.				Semelegum dactylicum ex pedibus duobus, & cæſura.
X.	Lib. primo Ode 3.	Sic. te. — — Spond.	Diua. po- — ∪ ∪ Dactyl.	tens. Cypri — ∪ ∪ Dactyl.				Glyconium e tribus pedibus.
XI.	Lib. primo Ode 1.	Mæce- — — Spond.	nas. ata- — ∪ ∪ Dactyl.	uis. — Cæſ.	edite. — ∪ ∪ Dactyl.	Regibus — ∪ ∪ Dactyl.		Aſclepiadæum, ex quatuor pedibus, & cæſura.
XII.	Lib. primo Ode 3.	Sic. te. — — Spond	Diua. po- — ∪ ∪ Dactyl.	tens. Cypri — ∪ ∪ Dactyl.				Glyconium ex tribus pedibus, vt ſupra.
XIII.	Lib. primo Ode 2.	Terruit. — ∪ ∪ Dactyl.	vrbem, — ∪ Troch. vel	Spond.				Adonium ex duobus pedibus.
XIV.	Lib. primo Ode 7.	Lauda- — — Spond.	bunt. alij. — ∪ ∪ Dactyl.	i. cla- — — Spond.	ram. Rhodon — ∪ ∪ Dactyl.	aut. Myti- — ∪ ∪ Dactyl.	lenen — — Spond.	Heroicum e ſex pedibus.
XV.	Lib primo Ode 4.	[illegible] — — Spond.	[illegible] ∪ — Iamb.	dens. v — — Spond.	[illegible] ∪ — Iamb	[illegible] ∪ — Iamb.	[illegible] — Cæſura	Iambicum trimetrum catalecticum cui deeſt vna Syllaba, & quinta ſemper in ſede iambum requirit.

STRO-

STROPHE I.

Verſuum XV.

INVECTA bigis Cynthia candido
Pellens ore tenebras
Argenti nitidum iubar
Diffundit inter ſydera:
Hinc inde vitro per caua fiſtulæ
Vidit hæc ætas Venerem bicornem
Fulgere Phœbes æmulam:
Sed luce lucent Solis; hic fons luminis
Splendet, & irradiat
Cæli ſydereos globos,
Terrarumq́; plagas, & maris æquora.
Talis crinibus aureis,
Fronte ſerena,
Formoſisq́; genis, oculiſq́; micantibus, vllo
Non compta fuco Veritas coruſcat.

AN-

ANTISTROPHE I.

VERSVVM QVINDECIM NVMERO FORMAQVE Strophæ antecedenti respondens.

QVOD IN RELIQVIS omnibus strophis, & antistrophis, trium etiam Odarum sequentium pindarico more seruatum est.

PHÆBVS liquentem non tamen äera
Semper luce serenat,
Non semper mare cærulum
Tranquillat auræ flatibus,
Culto nec agri fertilis è sinu
Elicit flores, neque germinantis
E flore fœtus arboris;
Atris sed obtegens polum vaporibus
Sæpe ciet pluuias,

Nimbos, & gelidas niues,
Horrendos tonitrus, diraq́; fulmina.
Sic & lingua fidelibus
Nuncia veri
Vocibus exacuit gladios, & ſuſcitat iram,
Feruens cruentas edit ira cædes.

EPodi ſinguli huius Odæ duodecim in carminibus vndecim etiam habent genera carminum, Pherecratium, Sapphicum, Iambicum dimetrum hypercatalecticum, ideſt vna redundante ſyllaba, Glyconium, Iambicum trimetrum catalecticum, Alcaicum dactylicum, Iambicum trimetrum, Semelegum, Iambicum dimetrum, Aſclepiadæum, Alcæi dactylicum heroicotrochaicum, ideſt ex heroici, & ſemitrochaici partibus miſtum, omnia ab Horatianis fontibus deriuata, quorum ſchema damus huiuſmodi.

I.	Ex Horatio li. 1. Ode 5.	*Nigris.* — — Spond.	*aequora.* — ∪ ∪ Dactyl.	*ventis* — — Spond.				Pherecratium ex tribus pedibus.
II.	Lib. primo Ode 2.	*Iam. sa-* — ∪ Troch.	*tis. ter-* — — Spond.	*ris. niuis.* — ∪ ∪ Dactyl.	*atque.* — ∪ Troch.	*dira* — ∪ Troch. vel	Spond.	Sapphicum ex quinque pedibus.
III.	Lib. primo Ode 9.	*Sylua.* — — Spond.	*labo-* ∪ — Iamb.	*rantes.* — — Spond.	*gelu.* ∪ — Iamb.	*que* — Syllab.		Iambicum dimetrum hypercatalecticum ex 4. pedibus, & Syllab.
IV.	Lib. primo Ode 3.	*Sic. Te.* — — Spond.	*Diua. po-* — ∪ ∪ Dactyl.	*tens. Cypri* — ∪ ∪ Dactyl.				Glyconium ex tribus pedibus.
V.	Lib. primo Ode 5.	*Nigris.* — — Spond.	*aequora.* — ∪ ∪ Dactyl.	*ventis* — — Spond.				Pherecratium ex tribus pedibus.
VI.	Lib. primo Ode 4.	*Vulca-* — — Spond.	*nus. ar-* ∪ — Iamb.	*dens. v-* — — Spond.	*rit. of-* ∪ — Iamb.	*fici-* ∪ — Iamb.	*nas* — Syll. & Cæſ.	Iambicum trimetrum catalecticum ex quinque pedibus, & Syll
VII.	Lib. primo Ode 9.	*Sorac-* — — Spond.	*te. sue* ∪ — Iamb.	*tam.* — Cæſ.	*fastidi-* — ∪ ∪ Dactyl.	*ant. onus* — ∪ ∪ Dactyl.		Alcæi dactylicum ex quatuor pedibus, & Syllaba ſeu cæſura.
VIII.	Epodon Ode 9.	*Quando.* — — Spond.	*repos-* ∪ — Iamb.	*tum. Cae-* — — Spond.	*cubum. ad* ∪ — Iamb.	*festas.* — — Spond.	*dapes* ∪ — Iamb.	Iambicum trimetrum e ſex pedibus.
IX.	Epodon Ode 11.	*Scribere.* — ∪ ∪ Dactyl.	*versicu-* — ∪ ∪ Dactyl	*los* — Cæſ.				Semelegum dactylicum ex duobus pedibus, & cæſura.
X.	Epodon Ode 7.	*Sacer-* ∪ — Iamb.	*nepo-* ∪ — Iamb.	*tibus.* ∪ — Iamb.	*cruor* ∪ — Iamb.			Iambicum dimetrum ex quatuor pedibus.
XI.	Lib. primo Ode 1.	*Maece-* — — Spond.	*nas. ata-* — ∪ ∪ Dactyl.	*uis.* — Cæſ.	*edite.* — ∪ ∪ Dactyl.	*Regibus* — ∪ ∪ Dactyl.		Aſclepiadæū ex quatuor pedibus, & cæſura.
XII.	Lib. primo Ode 9.	*Flumina.* — ∪ ∪ Dactyl	*constite-* — ∪ ∪ Dactyl.	*rint. a-* — ∪ Troch.	*cuto* — ∪ Troch. vel	Spond.		Alcæi dactylicum heroicotrochaicum ex quatuor pedibus.

EPO-

EPODVS I.

Verſuum XII.

TV Iordanis ad vndas,
Qui ſacrum Ieſu caput abluiſti
Sis teſtis, inceſtum tyrannum
Vera voce redarguens.
Indignata furentes
Hinc haurit imis ſpiritus medullis,
Iraq; ſæuo turbine concita
Curas tumenti corde nutrit vindices,
Vincla parans mulier,
Trucisq; carceris ſpecum, &
Atrox conſilium concipit, vt tuum
Stringat in exitium ſecurim:

STROPHE II.

Versuum XV.

HERODIANAM gaudia Regiam,
Regnantemq; replebant,
Ortus ob celebrem sui
Diem, quotannis nobili
Cultum paratu, non sine cantibus,
Et lyræ plectro; Proceres ad aulæ
Pompam frequentes venerant:
Renidet hic paries amictus purpura:
Aurea vasa micant,
Et gemmata toreumata:
Auro texta tori stragula serica
Pictoris referunt opus:
Pocula lucent:
Circumstant pueri mensam, qui dona Lyæi
Vnguenta, flores, & dapes ministrant.

ANTISTROPHE II.

Verſuum XV.

HÆC inter ægra mente recogitans
Iuſtæ verbera vocis,
Inuiſo capiti feros
Struens dolos Herodias,
Natæ, quid optet, nutibus indicat:
Mox iubet feſtas choreas inire:
Hæc obſecuta, leniter
Inclinat ante Regis aureum torum
Crura, decenſq; caput,
Dein gyro glomerat vago
Greſſus in numerum: nunc pede candido
Se ſuſtollit, & aſſilit:
Nunc leuis auræ
In morem celeri percurrit percita motu
Excepta plauſu Regis intuentis.

EPODVS II.

VERSVVM DVODECIM NVMERO FORMAQVE

Concinens Epodo primo.

QVOD PINDARICIS EPODIS omnibus eſt commune.

QVID cæco magis igne
Mentium lumen tenebris obumbrat?
Iuratus vltro Rex puellæ
Spondet, quod petet, impetu
Sacri abreptus amoris.
Tunc illa blandis intuens ocellis
Regem, parentis præmonitu ſagax,
Ioannis almum poſtulat cadi caput;
Rex iubet: innocua
Ceruix reſecta protinus
Defertur patula lance, nocentibus
Dedecorum metuenda merces.

STROPHE III.

Versuum XV.

E*XTINCTA sensus spirat adhuc pios:*
Vt sic ore silenti
Infandos magis increpat
Amoris ignes? Quilibet
Dolet perempti funus, & impiam
Effera causam necis execratur.
Proh fœminæ mentem trucem!
Cum feruet ira, & æstuat libidine.
Tam fera monstra fretum,
Nec tellus generat; leo
Te viso Daniel sæuitiam exuit:
Illæsum maris horrida
Bellua Ionam
Littoribus reddit. Ferro par fœmina lædit,
Magisq; flammis: Pestis, & venenum est.

ANTISTROPHE III.

Versuum quindecim.

AT pura castis moribus, & Dei
Iugi feruida cultu
Quam dispar docet inclytis
Juditta gestis? vndiq;
Obsessa castris Assyrij Ducis
Dum suis cladem pauet imminentem,
Animo cadens Bethulia
Mœrebat; hanc Juditta spes resumere
Numine freta iubet:
Mox ponit viduæ stolam,
Et se lætitiæ vestibus induens
Ductorem petit hostium;
Nactaq; cœnæ
Tempus, Holophernem vino, somnoq; iacentem
Ceruice fortis conficit recisa.

EPODVS III.

Verſuum XII.

PER contraria duxit
Vna vos virtus, ſociatq; Cælo.
Tu Iudith occidens triumphas
Fuſis hoſtibus: occidens
Fuſo ſanguine palmam
Refers Ioannes. Quis tuos honores
Intexat hymnis, & colat, vt decet,
Te fulgidum cæli decus? mens deficit,
Deficit artis opus:
Mortalis vltra quid poteſt?
Nam te Chriſtiadum maxima, nomini
Sacra tuo veneratur AEdes.

DE S. MARIA MAGDALENA ODE.

VErſus 13. nouemq; verſuum genera numerantur in Strophis, & Antiſtrophis huius Odæ: dactylicus Alcaicus, Iambicus dimeter, Iambicus trimeter catalecticus, Sapphicus, Iambicus trimeter acatalecticus, hoc eſt abſolutus atque perfectus, Heroicus, Alcmanius dactylicus, Semelegus dactylicus, Adonius, Horatiani omnes, vt ſubijciuntur in ſchemate.

I.	Ex Horatio li. 1. Ode 9.	Sorac- — — Spond.	te. nec. ∪ — Iamb.	iam. — Cæſ.	ſuſtine- — ∪ ∪ Dactyl.	ant. onus — ∪ ∪ Dactyl.		Alcæi dactylicus ex pedibus 4. & cæſura.
II.	Epodon Ode 2.	Vt. priſ- — — Spond.	ca. gens. ∪ — Iamb.	morta- — — Spond.	lium ∪ — Iamb.			Iambicus dimeter ex quatuor pedibus.
III.	Epodon Ode 2.	Vt. priſ- — — Spond.	ca. gens. ∪ — Iamb.	morta- — — Spond.	lium ∪ — Iamb.			Iambicus dimeter ex 4. pedibus,
IV.	Lib. primo Ode 4.	Vulca- — — Spond.	nus. ar- ∪ — Iamb.	dens. v- — — Spond.	rit. of- ∪ — Iamb.	fici- ∪ — Iamb.	nas — Cæſ.	Iambicus trim. catalecticus ex quinque pedibus, & Cæſ.
V.	Lib primo Ode 2.	Iam. ſa- — ∪ Troch.	tis. ter- — — Spond.	ris. niuis. — ∪ ∪ Dactyl.	atque. — ∪ Troch.	diræ — ∪ Troch. vel	— — Spond.	Sapphicus ex quinque pedibus.
VI.	Lib. primo Ode 9.	Sorac- — — Spond.	te. nec. ∪ — Iamb.	iam. — Cæſ.	ſuſtine- — ∪ ∪ Dactyl.	ant. onus — ∪ ∪ Dactyl.		Alcæi dactylicus ex quatuor pedibus, & cæſura.
VII.	Epodon Ode 9.	Quando. — — Spond.	repoſ- ∪ — Iamb.	tum. ca- — — Spond.	cubum. ad ∪ — Iamb.	feſtas. — — Spond.	dapes. ∪ — Iamb.	Iambicus trimeter ſex pedum.
VIII.	Lib. primo Ode 7.	Vndique. — ∪ ∪ Dactyl.	decerp- — — Spond.	tum. fron- — — Spond.	ti. pra- — — Spond.	ponere. o- — ∪ ∪ Dactyl.	liuam — — Spond.	Heroicus exameter.
IX.	Lib. primo Ode 7.	Triſtiti- — ∪ ∪ Dactyl.	am. vi- — — Spond.	taque. la- — ∪ ∪ Dactyl.	bores — — Spond.			Alcmanius dactylicus ex 4. vltimis Heroici pedibus.
X.	Epodon Ode 11.	Scribere. — ∪ ∪ Dactyl.	verſicu- — ∪ ∪ Dactyl.	los — Cæſ.				Semelegus dactylicus ex duobus dactylis, & cæſura.
XI.	Epodon Ode 1.	Nec. vi. ∪ — Iamb.	ſuper- ∪ — Iamb.	ne. vil- — — Spond.	la. can- ∪ — Iamb.	dens. Tuſ- — — Spond.	culi ∪ — Iamb.	Iambicus trimeter ſex pedum.
XII.	Lib. primo Ode 2.	Iam. ſa- — ∪ Troch.	tis. ter- — — Spond.	ris. niuis. — ∪ ∪ Dactyl.	Atque. — ∪ Troch.	diræ — ∪ Troch. vel	— — Spond.	Sapphicus ex quinque pedibus.
XIII.	Lib. primo Ode 2.	Terruit. — ∪ ∪ Dactyl.	Vrbem — ∪ Troch. vel	— — Spond				Adonius ex duobus pedibus.

STRO-

STROPHE I.

Verſuum XIII.

INNIXA pennis verſicoloribus,
Bombyce fulgens diuite,
Molles reuincta floribus
Crines, procaci fronte, lubricoque
Adſpici vultu, facilique dulcis
Flexu loquelæ cordibus imperat
Mortalium, quos dum beare creditur,
Interimit ſuaui præbens ſub lacte venenum,
Atque truces molitur hyænæ
Sæuior inſidias,
Nouuſque Protheus mille formas induit:
Vt ſacræ leges Themidis reſoluat,
Blanda voluptas.

ANTISTROPHE I.

Versuum XIII.

HAEC innocenti sanguine dexteram
Regis Dauidis polluit,
Quo nullus ante gratior
Regi supremo cælitum: capillis
Indidit cæsis tibi vincla Sampson,
Vt te superbis traderet hostibus,
Quem nulla vis potuit ferocem subdere:
Huius & impulsu fallacia numina Diuum
Diuino dignatus honore est
Rex sapiens Salomon,
Qui Conditori syderum quondam pius
Inclytam sumptu, celebremque gaza
Struxerat Aedem.

Eiusdem Epodus Odæ carminibus 10. & generibus carminum septem absoluitur, Iambico trimetro, Pherecratio, Glyconio, Iambico dimetro hypercatalectico, idest vna redundante syllaba, Iambico dimetro acatalectico, Alcaico dactylico, Heroicotrochaico, & Heroico, quorum omnium ex Horatio forma proponitur.

I.	Ex Horatio Epod. Ode 9.	*Quando.* — — Spond.	*repos-* ∪ — Iamb.	*tum. ca-* — — Spond.	*cubum. ad.* ∪ — Iamb.	*festas.* — — Spond.	*dapes* ∪ — Iamb.	Iambicum trimetrum e sex pedibus.
II.	Lib. primo Ode 5.	*Nigris.* — — Spond.	*æquora.* — ∪ ∪ Dactyl.	*ventis* — — Spond.				Pherecratium ex tribus pedibus.
III.	Lib primo Ode 3.	*Sic. Te.* — — Spond.	*Diua. po-* — ∪ ∪ Dactyl.	*tens. Cypri* — ∪ ∪ Dactyl.				Glyconium ex tribus pedibus.
IV.	Lib. primo Ode 9.	*syluæ.* — — Spond.	*labo-* ∪ — Iamb.	*rantes.* — — Spond.	*gelu.* ∪ — Iamb.	*que* — Syllab.		Iambicum dimetrum hypercatalecticum ex 4 pedibus, & Syllab.
V.	Epodon Ode 2.	*Vt. pris-* — — Spond.	*ca. gens.* ∪ — Iamb.	*morta-* — — Spond.	*lium* ∪ — Iamb.			Iambicum dimetrum ex quatuor pedibus.
VI.	Lib. primo Ode 9.	*Flumina.* — ∪ ∪ Dactyl.	*constite-* — ∪ ∪ Dactyl.	*rint. a-* — ∪ Troch.	*cuto* — ∪ Troch. vel	Spond.		Heroicotrochaicum dactylicum ex quatuor pedibus.
VII.	Lib. primo Ode 7.	*Vndique.* — ∪ ∪ Dactyl.	*decerp-* — — Spond.	*tam. fron-* — — Spond.	*ti. præ-* — — Spond	*ponere. o-* — ∪ ∪ Dactyl.	*liuam* — — Spond.	Heroicum exametrum.
VIII.	Epodon Ode 2.	*Pater-* ∪ — Iamb.	*na. ru-* ∪ — Iamb.	*ra. bo-* ∪ — Iamb.	*bus. e-* ∪ — Iamb.	*xercet.* — — Spond.	*suis* ∪ — Iamb.	Iambicum trimetrum sex pedum.
IX.	Epodon Ode 2.	*Vt. pris-* — — Spond.	*ca. gens.* ∪ — Iamb.	*morta-* — — Spond.	*lium* ∪ — Iamb.			Iambicum dimetrum ex quatuor pedibus.
X.	Lib. primo Ode 5.	*Nigris.* — — Spond.	*æquora.* — ∪ ∪ Dactyl.	*ventis* — — Spond.				Pherecratium ex tribus pedibus.

EPODVS I.

Versuum X.

Qvid MAGDALENAM mirer incautā premi
Dura compede vinctam
Dira sub dominæ iugo
In flore primæuo iuuentæ?
Quid excolentem corporis
Numine posthabito decorem?
Illa comas olim gemmis ornabat, & auro,
Studens amantibus videri pulchrior,
Pubemq; gaudens cernere
Lentis ignibus vri.

STROPHE II.

Versuum XIII.

AT cum Sororis vocibus anxijs
Christus precantis annuit,
Almo iubente Spiritu,
E parte cæli desilit serena,
Regiam vittis redimita frontem
Puro coruscans lumine Gratia.
Vt pulchra nubes Iridis coloribus
Depictas pedibus premit, & felicis oliuæ
Defert donatura coronam!
Protinus his radijs
Icta cadit, artus detegens, & exhibet
Tabida nolens cute se videndam
Fœda voluptas.

AN-

ANTISTROPHE II.

Versuum XIII.

TV MAGDALENE discutis insitas
Mentis tenebras, & iacens
Immane monstrum conspicis
Non ante visum. Quo pudore malas
Inficis? Quales gemitus profundis?
Iam margaritas ponis, & aureos
Incompta crines soluis, & Christo ream
Te sistis, lacrymisq; pedes veneraris obortis,
Atque sacras mœstissima plantas
Lambis, & imbre rigas,
Comisq; tergis, & relata negligis
Probra, mox culpis capis exoluta
Pignus Amoris.

EPO-

EPODVS II.

Verſuum X.

AMANSQVE *amantis igne Chriſti feruida,*
Flagris membra cruentans,
Priſcos prouida ſanguine
Extinguis ignes, & fideli
Amore conſtans, greſſibus
Impauidis ſequeris Magiſtrum
Per gladios, haſtaſq; Crucis miſerabile pondus.
Hæres ſepulchro lacrymans; & exerat,
Seu condat vndis Sol iubar,
Comples queſtibus auras.

STROPHE III.

Verſuum XIII.

AMOR pericli neſcius horridi
Ut morte perſtat fortior !
Fruſtra frementis æquoris
Iudæa frendens obijcit procellis
Te neci damnans : moderantis expers
Nautæ phaſelus non ope remigis ,
Velue currit humidas pelagi vias :
Se placidi ſternunt fluctus , ſe lucidus æther ,
Nube carens , ventiſque ſerenat .
Iam Paphon , atque Rhodon ,
Cretamque linquit , iam Zacynthi littora ,
Et Cephalenum legit , Actiaſque
Proſpicit oras .

ANTISTROPHE III.
Verſuum XIII.

O QVAE trecentis hæc freta nauibus
Regina ſulcans, Cæſarem
Armis laceſſens, vltimam
Regnis parabas Italis ruinam:
Patrio pulſam lare MAGDALENAM
Si fluctuantis ludibrium maris,
Eſcam futuram piſcibus, nunc cerneres
Cælicolas inter diuini nectaris hauſtu
Sublatam ſuper æthera veſci,
Delicijſque frui
Cæleſtis aulæ, quid tibi mentis foret?
Quid decor formæ, Phariuſq; faſtus,
Sceptraque proſunt?

EPODVS III.

Verſuum X.

EN luce functa habes pudendam regij
Solum nominis atro
Regni è funere gloriam:
Nec læta vixiſti; ſuperſtes
Vix vna puppis reddidit
Te patrio profugam Canopo.
Conderis & viuens latebris abſtruſa ſepulchri,
Coacta mox lethum colubri morſibus
Vltro ſubire, Cæſaris
Subducenda triumpho.

STROPHE IV.

Versuum XIII.

AT MAGDALENE per Siculum fretum
Rabiem Charybdis praterit
Secura, finesq; Italos
Egressa, tendit Gallicas ad vrbes.
Huc Dei nutu, superumq; ductu
Appulsa portum Massilia tenet,
Nomenque Christi gentibus disseminat.
Hinc abrepta colit pendens in montibus antrum,
Quod frontem prope sydera tollit.
Hìc gemit, & lacrymat:
Hìc Angelorum cœtibus canentium
Adstat: hic vnum meditata Christum,
Se quoque nescit.

ANTISTROPHE IV.
Verſuum XIII.

O ME patrato crimine ſordidum,
O me iacentem reſpice
Dux alma pœnitentium;
Te Chriſtus audit: nam tuis ſepulchro
Excitat fratrem precibus: furentis
Te de Draconis faucibus eximit,
Et lympidas è rupe lymphas elicit.
Salue cara Deo rupes, fons inclyte ſalue.
Iam Pindi mihi culmina ſordent:
Tu, ſacra lympha precor,
E corde prome lacrymas: pro carmine
Execror myrtum; mihi det coronam
Ramus oliuæ.

EPODVS IV.

Verſuum X.

O *TER beatum, qui dolore percitus*
Vitæ turpiter acta
Labes fletibus eluit.
Virtutis in regno vel ipſis
Vero referta gaudio
E lacrymis oritur voluptas.
Nil tamen in tuto mortalibus, vltima donec
Recludat hora cuique ſortem; Gloria
Perennat vna Cælitum
Extra vulneris ictum.

DE S. LAVRENTIO ODE.

HVius Odæ Strophas, & Antistrophas omnes versus duodecim, versuum verò genera decem absoluunt; Iambicus trimeter, Alcaicus dactylicus, Asclepiadæus, Iambicus dimeter hypercatalecticus, Heroicus, Iambicus trimeter catalecticus, Sapphicus, Glyconius, Iambicus trimeter acatalecticus, & Alcæi Dactylicus heroicotrochaicus, vt subiecto numerantur in schemate.

I.	Ex Horatio Epod. Ode 1.	Ami- ◡ — Iamb.	ce . pro- ◡ — Iamb.	pugna- — — Spond.	cula . ◡ — Iamb.			Iambicus dimeter ex quatuor pedibus.
II.	Lib. primo Ode 9.	sorac- — — Spond.	te . aut ◡ — Iamb.	tam . — Cæs.	justine- — ◡◡ Dactyl.	ans , onus — ◡◡ Dactyl.		Alcæi dactylicus ex quatuor pedibus, & cæsura.
III.	Lib. primo Ode 1.	Mæce- — — Spond.	nas . ata- — ◡◡ Dactyl.	uis — Cæs.	edite . — ◡◡ Dactyl.	Regibus . — ◡◡ Dactyl.		Asclepiadæus ex quatuor pedibus, & cæsura.
IV.	Lib. primo Ode 9.	Syluæ . — — Spond.	labo- ◡ — Iamb.	rantes . — — Spond.	gelu- ◡ — Iamb.	que — Cæs.		Iambicus dimeter hypercatalecticus ex 4. pedibus, & cæs.
V.	Lib. primo Ode 7.	Lauda- — — Spond.	bunt . ali- — ◡◡ Dactyl.	i . cla- — — Spond.	ra Rhodon. — ◡◡ Dactyl.	aut . Myti- — ◡◡ Dactyl.	lenen — — Spond.	Heroicus exameter.
VI.	Lib. primo Ode 4.	Vulca- — — Spoud.	nus . ar- ◡ — Iamb.	dens . v- — — Soond.	rit . of- ◡ — Iamb.	fici- ◡ — Iamb.	nas — Cæs.	Iambicus catalecticus ex quinque pedibus, & syllaba.
VII.	Lib. primo Ode [illegible]	Iam . ia- — ◡ Troch.	tis . ter- — — Spond.	ris . amnis . — ◡◡ Dactyl.	atque . — ◡ Troch.	dira — ◡ Troch. vel	Spond.	Sapphicus ex quinque pedibus.
VIII.	Lib. primo Ode 9.	Syluæ. — — Spond.	labo- ◡ — Iamb.	rantes , — — Spond.	gelu- ◡ — Iamb.	que — Cæs.		Iambicus dimeter hypercatalecticus ex 4. pedibus, & syllab.
IX.	Lib. primo Ode 3.	Sic . Te . — — Spond.	Diua . po- — ◡◡ Dactyl.	tens . Cypri — ◡◡ Dactyl.				Glyconius ex tribus pedibus.
X.	Epodon Ode 9.	Quando . — — Spond.	repos- ◡ — Iamb.	tum . Cæ- — — Spond.	cubum . ad, ◡ — Iamb.	festas . — — Spond.	dapes ◡ — Iamb.	Iambicus trimeter acatalecticus e sex pedibus.
XI.	Epodon Ode .	Vt . pris- — — Spond.	ca . gens . ◡ — Iamb.	morta- — — Spond.	lium ◡ — Iamb.			Iambicus dimeter ex quatuor pedibus.
XII.	Lib. primo Ode 9.	Flumina . — ◡◡ Dactyl.	constite- — ◡◡ Dactyl.	rint . a- — ◡ Troch.	cuto . — ◡ Troch. vel	Spond.		Alcæi dactylicus, heroicotrochaicus ex duobus Heroicis dactylis, & duobus trochæis.

STROPHE I.

Versuum XII.

IBERA tellus, Austrio
Sub Rege felix, aurifero Tagi
Te dicant alij flumine nobilem,
Te classe, te bello ferocem,
Oceani dominam celebrent, Regnisq; potentem:
Hic Peruanis diuitem metallis,
Mexici gazis, Arabumq; conchis,
Et mercibus Goa beatam
Te laudet: fera prælia
Extollat alter, & triumphos Caroli,
Ac temperatis viuidum
Consilijs animum Philippi.

ANTISTROPHE I.

Verſuum XII.

TE concinam Laurentij
Sacro Parentem lumine fulgidam:
Non illi facie funeris horrida
Immane tortoris repertum
Excuſſit ſolida veræ pietatis amorem
E mente: palmis nobiles, & oſtro
Clarus en inter Proceres, decorem
Indutus æternum, phalangis
Addit ſe comitem Duci,
Cui ſaxa primùm poſt trucem Chriſti necem
Coniecta probro gloriam,
Interitu peperere vitam.

Eiusdem Odæ versus numero nouem, octo vero genera versuum habet Epodus: Iambicum trimetrum, Dactylicum Alcmanium heroicum, Heptametrum Archilochium, Archilochium semitrochaicum, Iambicum trimetrum catalecticum, Glyconium, Semelegum, idest dimidiatum elegiacum, integrum Heroicum.

I.	ExHoratio Epod. Ode 9.	*Quando.* — — Spond.	*repos-* υ — Iamb.	*tum. Ca-* — — Spond.	*ecubum. ad.* υ — Iamb.	*festas.* — — Spond.	*dapes* υ — Iamb.		Iabicus trimeter 6. pedibus cõltãs.
II.	Lib. primo Ode 7.	*Mobilis-* — υυ Dactyl.	*bus. po-* — — Spond.	*maria.* — υυ Dactyl	*tinus* — — Spond.				Alcmanius dactylicus ex 4. vltimis Heroici pedibus.
III.	Lib. primo Ode 4.	*Vita.* — — Spond.	*Summa. bre-* — υ υ Dactyl.	*uis. spem.* — — Spond.	*nos. vetat* — υυ Dactyl.	*incho-* — υ Troch.	*are.* — υ Troch.	*longam* — υ Troch.	Heptameter Archilochius e 7. pedibus: primi 4. ex heroico, tres vlt. ex trochaico.
IV.	Lib. secũdo Ode 18.	*Non. e-* — υ Troch.	*bur. me-* — υ Troch.	*q; aure-* — υ Troch.	*um.* — Syllab.				Semitrochaicus Archilochius e tribus Trochæis, & Syllab.
V.	Lib. primo Ode 4.	*Vulca-* — — Spond.	*nus. ar-* υ — Iamb.	*dens. v-* — — Spond.	*rit. of-* υ — Iamb.	*fici-* υ — Iamb.	*nas* — Cæs.		Iambicus trimeter catalect. ex 5. pedibus, & syllab.
VI.	Epodon Ode 9.	*Quando.* — — Spond.	*repos-* υ — Iamb.	*tum. Ca-* — — Spond.	*ecubum. ad.* υ — Iamb.	*festas.* — — Spond.	*dapes* υ — Iamb.		Iambicus trimeter sex pedum.
VII.	Lib. primo Ode 3.	*Sic. Te.* — — Spond.	*Diua. po-* — υ υ Dactyl.	*tens. Cypri* — υυ Dactyl.					Glyconius e tribus pedibus.
VIII	Epodon Ode 11.	*Scribere.* — υ υ Dactyl.	*versicu-* — υυ Dactyl.	*los* — Cæs.					Semelegus dactylicus ex duobus dactylis, & Syllaba.
IX.	Lib. primo Ode 7.	*Lauda-* — — Spond.	*bunt. ali* — υυ Dactyl.	*i. cla-* — — Spond.	*rã Rhodon.* — υ υ Dactyl.	*aut. Myti-* — υυ Dactyl.	*lenen.* — — Spond.		Heroicus exameter e sex pedibus.

EPODVS I.

Verſuum IX.

ACRES quid iras aggeras Rex barbare?
Impauidus contemnere nouit
Hiſpanus iuuenis Regum fera iuſſa. Quid flagellis
Nuda membra ſaucias,
Curuis & hamis lancinata carpis?
Fortis reſiſtit. Heu quid impium ſtruis?
Mens hæret: trepidat. Quibus
Dire Tyranne feris,
Te quibus exæquem Colobi ſæuiſſime monſtris?

STROPHE II.

Versuum XII.

VAGAS ad vndas Tybridis
Lactauit altrix vberibus Lupa
Infantes geminos: pinnigero puer
Delphinis in dorso natantis
Sæpe Dicharchæo ludens è littore visus;
Et vulnerati pro pedis medela
Hospitem narrant hominis leonem:
Hunc inter atroces ferarum
Incursus pauidum, canis
Vt blandiens, adiuit agnitum leo:
Amboś pubes Romuli
Obstupuit sibi gratulantes.

ANTISTROPHE II.

Verſuum XII.

SEV *priſca verum proferat,*
Seu fingat ætas; aſpide ſæuior
Hyrcaniſque feris mens hominis furit.
Non vrſus inſectatur vrſum:
Non perimit colubrum coluber; non tigrida tigris;
Humana virgas gens, rotas, & vncos
Intulit terris, pedibuſque mortis
Aptauit alas. *Quid Perilli*
Infandum memorem bouem?
Nec ſontibus, vel hoſtibus ſolum minax:
Sui miniſtram gaudij
Perniciem cupit innocentum.

EPODVS II.

Versuum IX.

TE matricida, te lues mortalium
Incessit tam dira cupido?
Nam facibus passim incensam populatus ignis Vrbem
Te iubente, fletibus,
Clamore, luctu, cladibus, ruinis,
Complens, in atri verterat formam rogi:
Tunc latus, fidibus canens
Diceris excidio
Ausus Troiano miseram componere Romam,

STROPHE III.

Verſuum XII.

QVO Muſa Dirces prouehunt
Te vela? ferri per tragicos amas
Terrores? Rutilum ſydus Iberiæ,
Atlantis emergens ab vndis
Te reuocat diræ toſtus LAVRENTIVS olim
In crate: formæ nec decor, nec ætas
Ferreos flectunt animos. Tyrannus
Deridet abſterſum cruorem
Cæleſtis Pueri manu.
Ludi nè vanis perferam præſtigijs?
I miles, inquit; perditus
Det meritas reus igne pœnas.

ANTISTROPHE III.

Verſuum XII.

ET ecce raptim ſtrenuus
Athleta Chriſti traditur ignibus:
Hos inter thalamus vectibus areis
Compactus excepit iacentem.
Tres ò Iordanis Pueri, decus Iſacidarum,
Vt veſtra flammis emicat probata
Diſpari virtus celebris corona,
Quos par adegit cauſa morti
Vltro exponere pectora?
Non vos Deira militum cohortibus,
Equis, & armis obſtrepens
Terruit, aut ſonitus tubarum.

Deira à D. Hieronymo Dura, campus Babylonis, à ſeptuaginta, & Vaticana Græca Δειρᾶ nominatus.

EPODVS III.

Verſuum IX.

NON vos furentis Regis atrox commouet
Aſpectus: Nos, dicitis, ò Rex;
Non aurũ, aut ſtatuas colimus: Deus Iſrael colendus:
Ille ſolus eſt Deus.
Fruſtra catenis alligas lacertos,
Et nos in ignes conijcis: nam præpotens
Illæſos Deus eruet,
Si volet, atra licèt
Fluctuet vndanti flammarum vortice fornax.

STROPHE IV.

Verſuum XII.

NEC vana ſpes: innoxius
Vos lambit ignis, vitreus vt liquor,
Non auſus teneram lædere corporum
Cutem; ſed infrendens, voraxq́;
Fertur in adſtantes, ardenti membra vapore
Hauſturus: in vos obſequens, fauenti
Dum Deo grates canitis, furorem
(Res mira) compeſcens, aënis
Vinctos nexibus accipit,
Reddit ſolutos, vinctus ipſe, languidus,
Inermis. At Laurentium
Lethiferis petit acer armis.

ANTISTROPHE IV.

Versuum XII.

ARCTÆ coercent compedes,
Nudumque prunis concolor as cremat,
Iam corpus celeri corripit impetu,
Iam flamma proserpens adurit,
Et carnem vorat, & graciles depascitur artus.
Immotus Heros, vt doloris expers,
Vt rosas inter, viridesq; myrtos
Ferale tormentum virili
Spernit pectore, dum truci
Adipem liquatus igne manat: lumina
Auertit intuentium
Terribili laniena visu.

EPODVS IV.

Verſuum IX.

A*SSATVS ille, geſtiens plenus Deo*
Solui nexu corporis, infit
Ore renidenti: Fumant tibi iam Tyranne, cocta hęc
Membra: mande, veſcere:
En Aula Cæli ſe mihi recludit.
O quam beatè moreris! Inclytus magis,
Inuictiſſime Martyrum,
Nullus obire poteſt:
Hoſtibus inſultas victor, cadis hoſtia Chriſto.

DE S. LVDOVICO
REGE GALLIARVM ODE.

Singulis in Strophis, & Antistrophis huius Odæ versus sunt duodecim: genera verò versuum omnino nouem: Glyconius, Iambicus trimeter, Alcaicus dactylicus, Iambicus dimeter, Sapphicus, Asclepiadæus, Iambicus trimeter catalecticus, Adonius, Heroicus, omnes ex Horatio, vt schema subiectum docet.

I.	ExHoratio Li. 1. Ode 3.	Sic. Te. — — Spond.	Diua. po- — ∪ ∪ Dactyl.	tens. Cypri — ∪ ∪ Dactyl.				Glyconius ex tribus pedibus.
II.	Epodon Ode 1.	Ibis . . — — Spond.	libur- ∪ — Iamb.	nis. in- — — Spond.	ter. al- ∪ — Iamb.	ta. na- ∪ — Iamb.	uium ∪ — Iamb.	Iambicus trimeter sex pedum.
III.	Lib. primo Ode 9.	Vides. ∪ — Iamb.	vt. alta. ∪ — — Iamb. Cæs.	stet. niue — ∪ ∪ Dactyl	candidum — ∪ ∪ Dactyl.			Alcaicus dactylicus ex quatuor pedibus, & cæsura.
IV.	Epodon Ode 2.	Vt. pris- — — Spond.	ca. gens. ∪ — Iamb.	morta- — — Spond.	lium ∪ — Iamb.			Iambicus dimeter ex quatuor pedibus.
V.	Lib. primo Ode 2.	Iam. sa- — ∪ Troch.	tis. ter- — — Spond.	ra. niuis. — ∪ ∪ Dactyl.	atque. — ∪ Troch.	diræ — ∪ Troch. vel	— — Spond.	Sapphicus ex quinque pedibus.
VI.	Lib. primo Ode 1.	Mæce- — — Spond.	nas ata- — ∪ ∪ Dactyl.	uis. edite. — — ∪ ∪ Cæs. Dact.	Regibus. — ∪ ∪ Dactyl.			Asclepiadæus ex quatuor pedibus, & cæsura.
VII.	Lib. primo Ode 9.	Sorac- — — Spond.	te. nec. iam ∪ — — Iamb. Cæs.	sustine- — ∪ ∪ Dactyl.	ant. onus — ∪ ∪ Dactyl.			Alcaicus dactylicus ex pedibus 4. & cæsura.
VIII.	Lib. primo Ode 3.	Sic. te. — — Spond.	Diua. po- — ∪ ∪ Dactyl.	tens. Cypri — ∪ ∪ Dactyl.				Glyconius ex tribus pedibus.
IX.	Lib. primo Ode 3.	Nil. mor- — — Spond.	talibus, — ∪ ∪ Dactyl.	arduum. est — ∪ ∪ Dactyl.				Idem genus.
X.	Lib. primo Ode 4.	Trahunt. ∪ — Iamb.	que. sic- ∪ — Iamb.	cas. ma- — — Spond.	chinæ. ∪ — Iamb.	cari- ∪ — Iamb.	nas — Cæs.	Iambicus trim. catalecticus ex quinque pedibus, & syllaba.
XI.	Lib. primo Ode 2.	Terruit. — ∪ ∪ Dactyl.	Vrbem. — ∪ Troch.					Adonius ex duobus pedibus.
XII.	Lib. primo Ode 7.	Lauda- — — Spond.	bunt. ali — ∪ ∪ Dactyl.	i. cla- — — Spond.	rã Rhodon. — ∪ ∪ Dactyl.	aut. Myti- — ∪ ∪ Dactyl.	lenen — — Spond.	Heroicus exameter.

STRO-

STROPHE I.

Verſuum XII.

OBIECTV gemini maris,
Illinc Pyrenes, arduis hinc Alpium
Præcincta muris: ingenio ſoli,
Fluxuque diues fluminum:
Fortium turmis equitum verenda,
Heroum genitrix Gallia, bellicis
Fœcunda palmis: inclyta Regibus,
Quos longa ſerie dedit
Priſci Capetij genus:
Vt inter omnes thure LVDOVICVS
Cultus, & aris
Cæleſti radiat vinctus diademate frontem!

ANTISTROPHE I.

Verſuum XII.

QVAS dudum mea parturit
Mens fœta laudes, Regis educ optimi
In lucis oras, Aonij lyra
Sonora cantus obſtetrix.
An piæ primum ſtudium Parentis
Formandi puerum moribus integris,
Doctaque raris Palladis artibus;
An celſæ decus indolis
Dircæis celebrem modis?
En blanda prodis Comitas, Pudorque,
Lenis & oris
Maieſtas, ac forma, decens & Gratia linguæ.

Eiusdem Odæ omnes Epodi constant ex versibus nouem, & ex octo generibus versuum: Iambico dimetro, Glyconio, Sapphico, Iambico trimetro, Iambico dimetro hypercatalectico, Pherecratio, Asclepiadæo, Iambico trimetro catalectico, quibus vsus est Horatius, vt in schemate subiecto patet.

I.	Ex Horatio Epod. Ode 2.	Vt. pris- — — Spond.	ca. gens. ∪ — Iamb.	morta- — — Spond.	lium ∪ — Iamb.			Iambicus dimeter ex quatuor pedibus.
II.	Lib. primo Ode 3.	Sic. te. — — Spond.	Diua. po- — ∪ ∪ Dactyl.	tens. Cypri — ∪ ∪ Dactyl.				Glyconius ex tribus pedibus.
III.	Lib. primo Ode 2.	Iam. sa- — ∪ Troch.	tis. ter- — — Spond.	ris. niuis. — ∪ ∪ Dactyl.	atque. — ∪ Troch.	diræ — ∪ Troch. vel	— — Spond.	Sapphicus ex quinque pedibus.
IV.	Epodon Ode 9.	Quando. — — Spond.	repos- ∪ — Iamb.	tum. ca- — — Spond.	cubum. ad ∪ — Iamb.	festas. — — Spond.	dapes. ∪ — Iamb.	Iambicus trimeter sex pedum.
V.	Lib. primo Ode 9.	Syluæ. — — Spond.	labo- ∪ — Iamb.	rantes. — — Spond.	gela- ∪ — Iamb.	que — Cæs.		Iambicus dimeter hypercatalecticus ex 4. pedibus, & cæs.
VI.	Lib. primo Ode 5.	Nigris. — — Spond.	æquora. — ∪ ∪ Dactyl.	ventis — — Spond.				Pherecratius trium pedum.
VII.	Lib. primo Ode 1.	Mæce- — — Spond.	nas. ata- — ∪ ∪ Dactyl.	uis. — Cæs.	edite. — ∪ ∪ Dactyl.	Regibus. — ∪ ∪ Dactyl.		Asclepiadæus ex quatuor pedibus, & cæsura.
VIII.	Lib. primo Ode 3.	Sic. te. — — Spond.	Diua. po- — ∪ ∪ Dactyl.	tens. Cypri — ∪ ∪ Dactyl.				Glyconius ex tribus pedibus.
IX.	Lib. primo Ode 4.	Nec. pra- — — Spond.	ta. ca- ∪ — Iamb.	nis. al- — — Spond.	bicant. ∪ — Iamb.	pru- ∪ — Iamb.	nis — Cæs.	Iambicus trim. catalecticus ex quinque pedibus, & syllaba.

EPODVS I.

Versuum IX.

NON me tamen moremini:
Plectrum prouocat aureum
Pulchrius fulgens teneris ab annis
Laus parta bello. Iactet Alcidæ manu
Infantis enectos colubros
Ficto Græcia plausu.
Ut primum nituit murice regio
Heros gloria Sequanæ,
Impuber armis comprimit rebelles.

STROPHE II.

Versuum XII.

AST ætas vbi firmior
Accessit, omnis abstinens culpæ, Deo
Deuota iungit pectora, dotibus
Virtutis auctus: commoda
Vrbium curat: studiosus æqui
Regum delicias spernit, & otium
Fontem malorum claudit, & amouet
Luxum criminis illicem:
Iustis præmia diuidit,
Prauosque pœnæ corrigit timore.
Sic populorum
Munit amore latus, non ense, aut militis hastis.

ANTISTROPHE II.

Versuum XII.

HORTI Pulchra per areas
Hinc inde transfert candidum virgo pedem,
Quà mira florum pompa recluditur:
Seu quos dedit Britannia,
Vel Tagi potor, Sporadumue cultor,
Mox voluens oculos, vndique conspicit,
Et haret anceps, quem sibi deligat:
Illic floret amaracus,
Hic albet breue lilium,
Floresque pandunt aduena decorem:
Denique certa
Omnibus illa rosa Pastanum pratulit ostrum.

EPODVS II.

Versuum IX.

FLOREM tibi quem ſeligam?
Te ſceptro potior fides,
Alme Rex, clarat Themis, & ſorores,
Pietaſque maius adferunt tibi iubar,
Gemmata quam veſtis, vel aurum:
At quæ clarior aſtri
Naſcentis radijs fulſit, & in tuo
Fulget corde, rapit ſacra
Me luce flagrans Caritas canentem.

STROPHE III.

Versuum XII.

HÆC te nectare Cælitum
Pascit, Deique nunc beat præsentia:
Hæc vna quondam, dum tuus induit
Caduca membra spiritus;
Se tibi iunxit comitem, viæq;
Index, te Superùm cœtibus addidit.
Hinc liberali spargis opes manu,
Siue Altaria construis,
Seu sacras reficis Domos,
Ades vel ægris, vel iuuas egenos:
Hac duce bellum
Suscipis, & mortis iaculis caput obijcis vltro.

ANTISTROPHE III.

Versuum XII.

VRBIS nam Solymæ vicem
Dolens, vt impiam opprimas tyrannidem,
Pacata Regni linquis, & horridis
Armis petens Pelusium,
Traijcis textis trabibus phalanges,
Quà septemgemino cærula flumine
Nilus colorat: mœnia vix quatis
Arcis, cùm subitus fores
Recludit pauor hostium;
Mox victor agmen militum patentes
Ducis in agros,
Hostilesq; acies geminata clade trucidas.

EPODVS III.

Verſuum IX.

SPES ſæpe quo propinquior
Arridet, celeri fuga
Exitus cœptis adimit ſecundos.
Inuadit eheu te lues, & Celticas
Infeſta vis morbi, fameſque
Vexat dira cohortes:
Illinc flumen aquis, hoſticus hinc furor
Denſo circuit agmine:
Pugnatur; atrox fœdat arua cædes.



STROPHE IV.

Verſuum XII.

V*ICTVM gloria non minor*
Te ſequitur, Heros magne, quàm cū vinceres.
Conſtans recuſas Martis ab alea
Lembo per amnem ſubtrahi.
Vna nos omnes, eademque pugnæ
Sors, inquis, maneat: Vos ego deſeram?
Regemque veſtrum me fuga polluet?
Captiuo tibi quas minas,
Quaue opprobria barbarus
Infert Tyrannus? ſæua quot tuorum
Funera cernis?
Tu tamen immotus Chriſto ſpem ponis in vno:

ANTISTROPHE IV.

Verſuum XII.

NVTANTES animos fide
Firmas, iacentes erigis. Quid, ais, cadit
Spes veſtra? curas pellite lugubres:
Probat Deus quos diligit:
Hos & educit memor e periclis.
Olim quæ populus pertulit Iſrael?
Hæc ipſa tellus teſtis: ad inuium
Rubri dum pelagi fretum
Vrgebat Pharao ferox
Equis, & armis; obſequens repentè
Scinditur æquor,
Erectiſque vagæ lapideſcunt mœnibus vndæ.

EPODVS IV.

Verſuum IX.

ELECTA ſiccis tranſilit
Gens plantis: mare ſæuiens
Defluit rurſus: rapit inſecutum
Ducem procellis, & quadrigas obruit.
Sic fatus, haud expes tueris
Flexo poplite Cælum.
Lux ò Chriſtiadum maxima Principum,
Heros inclyte, qui tui
Æquent honorem carceris, triumphi?

STROPHE V.

Verſuum XII.

DAT dirus tibi Mempheos
Pœnas Tyrannus. En ſuorum concidit
Ferro peremptus, ſertaque laurea
Mutat cupreſſi frondibus:
Tuque dimiſſus, redimenſq; captos,
Oppreſſoſque graui ſeruitij iugo,
Appellis Aces littoribus ratem.
Hìc te Chriſticolæ tenent,
Vt ſis certa cadentium
Tutela rerum: haud te trahunt paterni
Commoda Regni,
Nec Genitricis amor, Procerum nec vota, preceſq;.

ANTISTROPHE V.

Versuum XII.

NON est, quæ premat acrior
Te cura, quam Christi superbos frangere
Hostes, & almo Nomine, gentium
Delere cultus impios.
Nec pium belli studium remittis,
Donec te Libye sanguine diffluens
Palma potitum, corporis exui
Arctis nexibus adspicit.
Nunc ò verticis Incola
Cælestis, audi quas preces decorum
Pallida vultum
Relligio mœrens lacrymis tibi fundit obortis.

EPODVS V.

Versuum IX.

I *NVICTE Rex, en Gallia*
Iuncta est rursus Iberia
Sanguinis vinclis: animos, & arma
Fac iungat arctum fœdus. Heu quot conficit
Europa se discors in oris?
Squalet Punica tellus:
Te deuincta vocat Græcia compede,
Iordanes vocat, & sacrum
Christi Sepulchrum vindicem moratur.

DE SANCTA
ELISABETHA
LVSITANIÆ REGINA
HYMNVS

SEv ode tricolos triſtrophos ex Epodis Horatianis tria verſuum genera, totidemq; verſus continens in ſingulis Strophis: Iambicum ſcilicet trimetrum acatalecticum & communem, Semelegum dactylicum, & Iambicum dimetrum.

Iamb.	Iamb.	Iamb.	Iamb.	Iamb.	Iamb.
∪ —	∪ —	∪ —	∪ —	∪ —	∪ —

Dactyl.	Dactyl.	Cæſ.
— ∪ ∪	— ∪ ∪	—

Spond	Iamb.	Spond.	Iamb.
— —	∪ —	— —	∪ —

DOMARE *cordis impetus Eliſabeth*
Fortis, inopſq; Deo
Seruire, Regno prætulit.

En ſulgidis recepta cæli ſedibus,
Sydereaq; domus
Ditata ſanctis gaudijs
Nunc regnat inter Cælites beatior,
Et premit aſtra, docens
Quæ vera ſint Regni bona.
Patri poteſtas, Filioq; gloria,
Perpetuumq; decus
Tibi ſit alme Spiritus.

De Eadem Hymnus.

Iambici puri omnes Catulliani Senarij.

Opes.	decuſ	q; re-	gium.	reli-	queras
Iamb.	Iamb.	Iamb.	Iamb.	Iamb.	Iamb.
ᴗ —	ᴗ —	ᴗ —	ᴗ —	ᴗ —	ᴗ —
Phaë.	lus. il-	le. quem	vide-	tis. Hoſ-	pites

OPES, decuſq; regium reliqueras
Eliſabeth, Dei dicata Numini;
Recepta nunc bearis inter Angelos:
Libens ab hoſtium tuere nos dolis.
Prai, viamq; dux ſalutis indica:
Sequemur. O ſit vna mens fidelium;
Odor bonus ſit omnis actio, tuis
Id innuit roſis operta Caritas.
Beata Caritas, in arce Syderum
Potens locare nos per omne ſeculum.
Patriq;Ylioq; ſumma gloria,
Tibiq; laus perennis alme Spiritus.

POENITENS.

ODe ex Epodis Horatianis dicolos diſtrophos, ideſt ex duplici genere verſuum, trimetris Iambicis alternatim poſitis dimetriſque.

Iamb.	Iamb.	Spond.	Iamb.	Spond.	Iamb.
∪ —	∪ —	— —	∪ —	— —	∪ —

Spond.	Iamb	Spond.	Iamb.
— —	∪ —	— —	∪ —

SEPVLTVS alta criminum caligine,
Sæuiſq; vinctus nexibus,
Non ſub latebris lapidis alter Lazarus
Claudor, ſed hac circumferor
Defunctus infauſta ſub vrna corporis.
Iam lingua nullos ederet
Sonos: carerent aridi motu pedes,
Triſteſq; pallerent genæ:
Humi iacerem, nec viderent lumina
Nitentis aëris iubar.
Sed ne caducum vita corpus deſerat.
Vicem perempti ſpiritus
Chriſti benigna ſupplet indulgentia,
Lutoq; reddit illito

Oculis

Oculis ſuam lucem. Quid ah, quid intuer
Miſer? tenent me compedes,
Laterumque verſant ſordidum manus opus:
Et quæ fouet me blandiens
Placido ſinu Voluptas vera Dalila
Stringit minacem forficem.
Formidoloſis in cauernis ſaltuum
Cubile tellus exhibet,
Solumque glandes ſe mihi dant pabulum:
Famis voratus dentibus
Perire cogor inter immundas ſues.
Supplex reuertar ad Patrem:
Culpam fatebor, & profuſis lacrymis,
Vt cæcus ille vitreis
Siloes aquis ſe diluit, cor diluam,
Quod noxa fœdat ſordibus.
Sed heu catena nexibus mihi pedes
Arctans abire me vetat:
Hæc dira vincla tu Deus Clementiæ
Solus potes diſſoluere,

Meamque ſolus tu potens Ægyptio
Leuare ceruicem iugo.
Non ego mihi Moſen, tuam ſed gratiam
Ducem regreſſus flagito:
Huius per atras noctis vmbras luceat
Ignis, viamq; dirigat,
Tutamque plantis virga pandat orbitam
Rubri per vndas æquoris,
Et inſequentium cohortes hoſtium,
Equos, & axes obruat.
Sic ipſe liberum metu ſequens iter
Vtinam ſerenum conſpicer
Parentis aſpectum: ad pedes nam procidam,
Gemenſque coram proloquar:
Reuertor ad te pœnitens; per inuias
Abduxit errantem vias
Me culpa: peccaui talentis traditis
Abuſus: ad te pœnitens
Reuertor. Ah te, qui tui ſunt muneris,
Hic fletus, hic meus dolor

Placent: & ò benigne da Pater mihi,
Tuas vt AEdes incolam,
Tibique iunctus Caritatis annulo
Non ampliùs te deseram.
Hoc vna, quæ colore splendet cæruleo,
Præstare vestis est potis:
Hanc nullus vsus, nulla deterit dies,
Fur nullus aufert: hanc mihi
Si largiare, corde dicam gestiens,
Corusca sordet Purpura.

CIRCAEI POCVLI
ALEXIPHARMACVM.

HEndecaſyllabi Catulliani ex quinque pedibus conſtantes, qui præter Pyrrichium omnes diſsyllabos pedes in primam ſedem admittunt, in ſecundam ſemper Dactylum, tres in reliquas Trochæos.

Spond. — —	Dactyl. — ∪ ∪	Troch. — ∪	Troch. — ∪	Troch. — ∪
Troch. — ∪	Dactyl. — ∪ ∪	Troch. — ∪	Troch. — ∪	Troch. — ∪
Iamb. ∪ —	Dactyl. — ∪ ∪	Troch. — ∪	Troch. — ∪	Troch. — ∪

INSERTAE vario nitore gemmæ
Cum crater micat aureus, rubetq;
Stillans nectareo liquore Bacchi,
Quem de purpureis premunt racemis
Prela Celtica, vel ferax Falerni
Promit vinea, dum furens adurit
Sirius canis arua, ſi niuali
Alget frigore, quid petat, vel optet
Qui ſitit, ſibi gratius bibenti?
Sorbens ſi tamen, inſcius venenum,
Quod latet, ſimul hauſerit; quis illum

Dixerit propria perire culpa?
Talis blanda libidinem puella
Excitat roſeis genis, & ore,
Quo nil pulchrius Ida vidit vnquam:
Quærunt hanc iuuenes, & intuentur
Intentis oculis, amant, & omni
Huic grati ſtudio placere curant;
Nouerint licet hinc luem creari
Vino lethifero magis nocentem.
O noſtram male prouidam iuuentam
Sciens exitium ſubit, volenſque.
Quæ vis effera feruet in medullis?
Hæc, quicquid rationis auget vſum
Sugens abripit, implicatq; curis
Impuris animum, necatque ſenſus;
Quos dictat bona mens. Comæ decore
Sic arbor ſpoliatur ob tenaces
Amplexus hederæ, peritq; languens
Vitali prope deſtituta ſucco.
Clades hinc fluit omnis, omne manat

Genus

Genus flagitij. Paris Lacænæ
Captus Hospitæ amore, fas fidemq;
Lædens, quæ prius ipse se; paternum
Hac regnum face perdidit. Quis ignem
Nescit è gelidis aquis obortum,
Narcissi miseram vicem? Puellas
Quid Pandionias, scelusq; Terei?
Seu te Pyramè, flebilemq; Thisben,
Vel Phædræ memorem truces amores,
Aut potus magici dolos? Atrocem
Non Circe pateram: suis Libido
Magis sæua, sequacibus ministrat.
Permessi meritò chorus, ferarum
Sumptis moribus, asseclas Vlyssis
Indutos specie canit ferina.
Satis propudij malum, & furentis
Infortunia pestis e profana,
Ac sacra Historia patent: loquare
Omnium vice tu reuinctè Sampson
Fraude fœminea. Fero medelam

Morbo quærimus: hanc opus parare
Dolosi madidis liquoris haustu:
Hac auertere Iudicem supremum;
Ne sui super impios ab alto
Effundat calicis seuerus iram.
Nos Ioseph fugiens docet tueri
Immunem vitij nota Pudorem.
Non placet fuga; te monet fugare
Torris ignibus innocens Aquinas.
Fuga, vel fuge. *Non vbiq; semper*
Est fugæ locus, inquis, & fugantem
Hostit illecebris nimis voluptas.
Blandæ gratia te, iubarq; formæ
Si potentius ense, vel sagittis
Comminus petet, eminusuè; mentem
His tamquam Clypeo tuere dictis:
Permanet scelus, auolat voluptas:
Vindex subsequitur dolor perennis.

VEXILLVM CARITATIS A D NICOLAVM BARBERINVM GERMANVM FRATREM.

IN ILLA VERBA IOB.

Militia eſt Vita Hominis ſuper Terram.

Hendecaſyllabi Catulliani, qui ſupra.

QVOD *dixi ſemel, hæreat repoſtum*
Amantiſſime frater in medullis.
Duros militiæ refert labores
Infelix hominum, fugaxq; Vita.
Nam dum pondere corporis grauatur
Chriſti cultor, vt hoſticis ab armis
Se miles tueatur eſt neceſſe:
Iuges excubias agens, famemq;
Et ſitim toleret, doloſq; vitet,
Quos ſub illecebris procax voluptas

Abdit

Abdit nequitiæ graues veneno:
Frangat horribilem furentis Iræ
Impetum, Ambitionis & tumultus,
Et his quæ ducibus mouentur arma:
Eludatq́; cuniculos latentes,
Quos prauus fodit vsus, & Cupido,
Pertinaciter hinc, & hinc petentes
Munitam ratione Mentis Arcem;
Pro qua Sobrietasq; Castitasq;,
Ac recti studium, pijq; mores
Ductu præsidioq; Caritatis
Si pugnent, inimica vis fatiscet;
Hac ne decipiamur, est cauendum.
Nullus est magis acer hostis hosti,
Quam sit quisque sibi, nocentiorque.
Caritas precor alma, pelle cladem:
Nostro in pectore fixa nos tuere:
Te superstite nil potest obesse:.
Nihil nos sine te potest iuuare.
Tu nobis data cælitus, labore

Plurimo retineris, atque cura.
Hoc frater meditemur, hoc agamus.
Non, qui terque, quaterque, millies[q]ue,
Improbis animi obstitit rebellis
Victor motibus, obtinet beata
Inter agmina Cælitum coronam:
Si cedat semel, & tenebricosum
Sic victus rapiatur ad sepulchrum.
Sed fortis, vigiliq; mente constans,
Qui viuens, moriensq; non reliquit
Diuinæ sacra Signa Caritatis.



VANITATIS FVGA
AETERNITATIS AMOR.

IAmbici puri Catulliani, trimetri acatalectici, vt supra de S.Elisabetha. *Opes, decusq; regium &c.*

AMICA veris aura frigus aëris
Amabili tepore temperans, humi
Feracis vberem sinum recluserat:
Fugarat atra Sol calore nubila.
Erant odora nuper arua floribus:
Recens virebat herba; cantus alitum
Sonorus obstrepebat inter arbores:
Fluens nitebat vnda pura fluminum.
Obambulabat hinc & inde lusitans
Vagis recursibus genus natantium.
Sed ecce feruidæ furor Caniculæ
Agros adurit, æstuansq; vitreo
Aquæ dolet liquore riuus exui:
Amat latêre piscis in recessibus:
Silent aues, & aura muta deficit.
Hyems iniqua iam recurrit; algidæ

Niues

Niues ſuperna montium tegunt iuga:
Rigata mœret imbre terra: defluit
Fremens in æquor amnis vnda decolor,
Vigorq́ lætus arborum ſtatim perit.
Vt hæc caduca! luxus Orbis ocius,
Opum doloſa pompa, forma labilis,
Placenſq́ inanium figura præterit.
Poli ſuperna conſpicemur Atria,
Vel vmbra noctis abſit, aut receſſerit
Dies, vt aſtra luce ſemper aurea,
Iubarque Apollinis nitent! nec officit
Globis micantibus, vel æſtus ingruens,
Vel imbribus, geluue bruma ſæuiens.
Quid inter hæc, futura non recogitas,
Dies videre diligens bonos, mea
Supina mens, tua ſalutis immemor?
Solet nocere ſæpius, quod allicit.
Parens ſit Eua teſtis. Hiſce iugiter
Monemur: omne, quod fugax, relinquere;
Quod eſt perenne gaudium, requirere.

VERA SAPIENTIA
MORTIS MEDITATIO.

HEndecaſyllabi Catulliani, ex quinque pedibus,quorum primus Spondæus,& Trochæus eſt, alias etiã Iambus: ſecundus quiſque Dactylus: tertius, quartus, & quintus Trochæi.

MVNDI Machina fertur ad ſupremum
Occaſum, rapido rotata gyro
Horarum: grauida dies, & anni
Aluo perniciem gerunt futuram.
Imminet Senibus propinqua lethi
Formidabilis hora: polliceri
Non poteſt ſibi craſtinum Iuuentus.
Mors enim pede præpes eſt vbique;
Et numquam ſatiata paſcit omnem
Ætatem. Pecudes ſolent in agris
Sic depaſcere floſculos, et herbas:
Sic vorat populata flamma meſſem.
Serio vigilare nos oportet.

Vt desiderium tenax fugacis
Vitæ fascinat! Vt trahit voluptas!
Vt cor abripit aura blanda plausus,
Implicat laqueis opum cupido,
Fallit Ambitio, tenetq; luxus!
Stulti quid sequimur Caduca? fulgens
Cæli Regia nos vocat; sed armis
Obniti Pietatis est necesse
Contra nequitiæ dolos. Profusi
Victus illecebræ valete: lusus,
Plausus, pompa facessat: hinc superbum
Sensuum vigor impetum remittit,
Hinc vires animus suas adauget:
Non somno, dapibusq́ prægrauetur:
Sumat quod sibi sat, licetque, Corpus:
Sic non lædit vt hostis, impetitque,
Sed pugnat simul, adiuuatq́ mentem.
Hospites sumus hoc in Orbe, non hic
Nobis Patria permanens: Inani
Lætamur specie boni. *Peribunt*

Tamquam Somnia cogitationes,
Quæ nos immemores perennis Æui
Luce orbant rationis. Inſtitutis
Mens veræ Sapientiæ dicata
Leſſum cogitet, execrata luxum:
Miles non referet decus triumphi
Pugnam non meditatus imminentem̃.



Qualis oras per patentes cinctus Auster turbine
Fertur atrox, & comantes imbre fruges deijcit,
Vinitoris & labores sternit ictu grandinis:
Moxq; frendens acriori vi reuellit arbores.
Talis ingruit, tumescit, infremit Superbia.
Vidit ardens culmen Ætnæ sæpius Trinacria
Igneos globos vomentis tesqua flammis vrere:
Et per ima dorsa vallis saltuosa serpere
Perq; campos, perq; pagos pertinax incendium.
Igne sæuior furenti feruet ira percitus.
Fluctuum se salsa magno Regna tollant impetu:
Carbasis fractis fatiscat quassa puppis horrido
Turgidi maris tumultu; voce clament flebili,
Innocentq; supplicantes dia Cœli lumina
Nautæ mergi pauentes æstuanti vortice.
Cordis impij procellis nulla par est inquies:
Sensuum motus rebelles vna virtus comprimit,
Si potenter flans ab alto Sanctus adsit Spiritus
Flamen almum, te beatam largiente gratiam
Pura mens dono quietis læta semper exilit:

Siue pontus intumescat, siue flamma ferueat,
Siue nimbus, atque grando, siue bellum sæuiat.
Nubis expers hora veris vt serenat æthera!
Mane surgens Sol ab ortu luce fulget aurea:
Vda roris herba guttis, prata rident floribus:
Dulce concinunt volucres frondium sub tegmine:
Absq; motu conquiescit vnda Ponti cærula.
Summa nautis pacet æquor vitreum pellacia,
Ambiat diffusa Cælum quantauis serenitas,
Vna cordis innocentis maior eſt tranquillitas.

FE-

FELICITATIS
HVMANAE FVGA
CAELESTIS ADEPTIO.
ELEGIA.

PRaetereunt anni, celeri pede labitur aetas;
Et vix orta Dies non reditura fugit:
Circumdantq; breuem varijs discrimina vitam
Casibus: hora graui nulla timore vacat.
Arentes veluti Boreas ex arbore frondes,
Sic homines lethi vis inopina rapit.
Nos tamen affixi terrae traducimus aeuum,
Ac si mors vnquam non obeunda foret,
Exactaq; dies ignaua per otia vitae
Negligat aeterna pendere lance Deus.
Prodigus hic auri, sublimes extruit AEdes,
Quae vasta referunt mole Neronis opus.
Tollitur hinc Aulae paries, fornixq; decenti
Se spatio profert; porticus inde patet.

Quas

Quas animæ afflatu dicas, sensuq́; vigere
Vt mira formas exprimit arte color!
AErea signa, lapis Parius, pretiosa supellex
Vt capiunt animos, intuitumq; tenent!
Ille colens largo solers viridaria sumptu,
Gaudet Agri donis, ingenioq́; soli.
Vitrea deuexis passim diffunditur haustris
Lympha, vago serpens culta per arua pede,
Quæ circum irriguis deducta canalibus ambit
Distinctas terræ fœtibus areolas.
Hìc frutices crescunt, frondens ibi germinat arbos:
En illìc flores, veris odora cohors.
Tonsilis herba refert, Eoûm inuenta, tapetes,
Et myrtus varias ingeniosa feras.
Hìc procul à curis pandit se purior æther,
Iucundumq; ciet frigus ab arboribus.
Per nemoris spirant frondes Zephyritides auræ,
Quas volucres lætis vocibus excipiunt.
Attamen optata frustratus vterque quiete
Quæ sua sunt spernens, expetit id, quod abest.

Est,

Est, qui miratus sortem redeuntis ab Indis
Caeruleum pinu per mare currit iter:
Nec pauet infido vitam concredere Ponto,
Ut magnas alijs praestet adeptus opes.
Ast alius sobolis foetu protendere gentem,
Coniugijq; bono par putat esse nihil:
Virginis eximiae formam sua gaudia ducit:
Huic thalamo iungi nocte, dieque cupit.
Sunt, quibus est blandae plausus gratissimus Aulae,
Et pueri cantus, voxque sonora lyrae.
Nil illi potius, diro quam gloria bello
Parta, libens clarum sanguine nomen emit.
Adspiratq; manu sceptrum gestare, per enses
Caede sibi sternens, insidijsq; viam.
O vanas Hominum curas, & inania vota:
Si quis & assequitur, quicquid anhelus auet.
Stillantes cribro latices de flumine portat,
Plenaq; rimarum dolia complet aquis.
Non mihi sint Regum Vitae, nec funera testes:
Est tua, Rex Salomon, pagina nota satis.

Pierius resonet cantus, famulatus abundet
Promptus, & asyrio spiret odore Domus.
Quid regale iubar, vel opum quid gloria prodest!
Quid populi plausus deliciæq; iuuant?
Sunt auræ sonitus, vel opus, quod aranea texit:
Nectunt, sint quamuis aurea, vincla manus.
Quid decor est formæ? veluti Rosa sera superbit,
Sole oriente oritur, Sole cadente cadit.
Exeritur viridi septo, decerptaq; floret
Viuida, sed subito languet, & atteritur.
Lubrica sors Regni, spinosis anxia curis,
Instabilis fertur vi male nixa rota.
Nesciat aduersos casus, partisq; fruatur
Tuta, tamen trepido corde futura timet.
Ut stipulæ tenuis vanescit ab igne fauilla,
Sic micat, & fugiens gloria Regis abit.
Cætera deficiunt, vt aquæ tenuissima bulla:
Sola mihi superest, qua tumulabor, Humus.
O anime infelix, Terræ quid munera quæris?
Te sibi, te Cælo condidit ipse Deus.

Et

Et potes insanos cordis præferre tumultus
AEternæ Paci, lætitiæq; Poli?
Hìc te pugna manet, victori debita solum
Palma; coronatus, qui bene pugnat, ouat.
Nec fuerit Christi miles certamine victor,
Humanis humeros si grauet exuuijs:
Sobrius huic aptus pugnæ, per commoda transit,
Degit in excubijs, esurit, atque sitit.
Legerat ex acie, Domino mandante, trecentos;
Quos videt è digitis lambere fontis aquas
Dimissis alijs Gedeon, quos potus hianti
Gutture humi pronos flectere crura iubet:
Mox fugat innumeros hostes, multisq; peremptis
Exigua Madian castra phalange capit.
Rebus in his fluxis licitus se quatenus vsus
Proferat, vnda labris parcius hausta docet.
Hasce natans per aquas canit, arridensq; voluptas
Vt Siren varijs attrahit illecebris.
Me miserum species vmbræ ludentis in amne
Decipit, & blandis fallit imaginibus:

Allicit incautum mendax dulcedine cantus,
Donec recludat funeris hora dolos.
Heu quid agam? Densa cingor caligine culpæ:
Noxius ah nimium diluit ora liquor.
Abripiunt motus animum, sic membra natantis
Sæpe trahit vortex, mergit, & haurit aquis.
Ardua res prauos subito deponere mores.
Arbiter est vsus, ni Deus adsit ope.
Criminis heu quanto pressus sub fasce laboro?
Intentant facies mortis, & vmbra metum.
Si venerande senex, Stridon quem protulit Orbi
Virtutum specimen, Christiadumq; decus;
Tu trepidas, meditans supremi temporis horam,
Quamquam sis vitæ conscius innocuæ;
Quas animo voluam curas, quem iugiter ætas
Arguit in scelerum sordibus acta reum?
Terrificæ quoties mortis subit vltimus ictus,
Iure tuis tecum sensibus afficior:
Nempe Tubæ resonans clangor mihi personat aurem,
Horrendumq; Dei nunciat Ira diem.

Siue legam, capiamue cibum, ſpatierue per Vrbem,
Languida ſeu noctu membra ſopore leuem;
Acria concipiens vltoris Iudicis ora,
Anxia mens horret, cor labat, oſſa tremunt.
Parce precor Cuſtos hominum, mihi parce precanti:
Ah tua Chriſte tuum dextera perdet opus?
Te mihi redde prius, quàm triſtes cedat ad vmbras
Spiritus: ah tutum lux tua pandat iter.
Hei mihi parce, tuum clemens compeſce furorem:
Quid miſer heu capiam te ſine conſilij?
Nam ſine te mentes humanas nulla ſalutis,
Veri nulla boni cura ſubire poteſt.
Temporis amiſſi cruciant diſpendia mentem:
Ah gemat os, plorent lumina, cor doleat.
Hac via ſola patet: dolor eſt ſociandus amori.
Ah tua me ſpecies, te mihi iungat amor.
Me tibi iungat amor, Patris qui ſumma poteſtas
Terrenumq; regis, ſydereumq; globum:
Tu radijs fulgens, perfecti Forma decoris
Inſeris omne iubar rebus, & omne decus.

Attamen angusta voluisti clausus in aluo
Virginis, humanas natus obire vices:
Et Crucis in ligno configi, vt morte redemptos
Mortales Erebi faucibus eriperes.
Proh me vecordem? tanto male gratus amori,
Innitar fluxis, & fugitiua sequar?
Ah pereat quicquid gemmarum, quicquid & auri
Diues Arabs, Gangis potor, & Indus habet.
Militiaq; gradus, Regumq; optata facessat
Purpura, seu quicquid suggerit Ambitio.
Proh pereat luxus, pereat malesuada voluptas:
Te sine Christe graui dulcia felle madent:
Te sine iucundum nihil est, nec amabile quicquam:
Ipsi in luce sua luce carent oculi.
Iucundus labor est tecum, fit dulcis amaror:
Tu mihi pax cordi, tu mihi Christe quies.
Fac precor, vt recolens noctesq; diesq; requirat
Te mea mens vnum, cogitet, optet, amet.

LAV-

LAVRENTIVM MAGALOTTVM VTRIVSQVE SIGNATVRÆ REFERENDARIVM

Rusticatum inuitat.

ARVA madent pluuijs, & amabilis aura calores
Iam fregit, celeriq; fuga se proripit æstas:
Rura vocant, lætisq; patens in collibus äer.
Hìc recreor, spatiorq; libens, vbi libera longos
Lumina metiri gaudent obtutibus agros.
Hìc reficit corpus vires, seniumque moratur,
Hìc bona sollicitam tranquillant otia mentem.
Si MAGALOTTE placet tristes deponere curas;
Qua Lacus Albanus vitreis diffunditur vndis,
GANDVLPHI Pagus veteris pars altior Albæ
Excipiet lare nos modico, qui sufficit vsus,
Quos paruo contenta petit Natura. Superbæ
Non AEdes, animi requies facit vna beatos.

Hanc

Hanc tibi, quæ cordi, ſolum parat ardua Virtus.
Huc igitur ſecede: bonis, quæ detulit anni
Hora, Parenſq; ſua tellus dat ſponte, fruêris:
Nec vitulus lactens, & odoro gramine veruex
Paſtus abeſt: dant oua cibum, piſceſq; recentes.
Aucupium iuuat? Hìc ſtipulis ager abdit Alaudas:
Hìc nutu ſignata canis capienda Coturnix
Obtentu retis: lini ſeu fallere nexu,
Seu viſco Turdos libeat, venantis in vſum
Eſt nemus aptatum: Perdix, & Phaſidis ales
Non deſunt: capies Lepores, Capreaſque fugaces,
Quà prope frugiferis tellus fert pabula campis.
Cætera formoſus quæ præſtat commoda collis,
Accipe. Fons gelidum deductus munere Pauli
Fundit aquæ riuum, cordiq; ſalubrior æther
Influit: hùc ſiquidem ſpirans non amplius Auſter
Aduehit humentes vicina è valle vapores:
Vberibus ſegetem glebis, herbaſq; virentes
Nutrit humus, nuper cœno, lymphaq; paluſtri
Obruta. Cùm terras oriens lux aurea Solis

Exhi-

Exhilarat, summo ducet te semita cliuo,
Vnde lacum spectare licet, quem scena coronat
Frondea: nam gemini coëuntes more Theatri
Vndiq; protenso tollunt se margine ripæ.
Quas illinc auium sedes & quercus, & ilex:
Populus hinc ambit, sociataque vitibus ornus:
Non procul obliquo curuat latus orbita flexu,
Assurgensq; nouæ templum superimminet Albæ,
FRANCISCI cui sacra Cohors famulatur: ad Aram
Hic tibi fas Superos in vota vocare: Sacerdos
Dum sanctè peragit passi mysteria CHRISTI.
Mox gradiens vario qua tramite diuidit hortus
Areolas, mistoq; olerum, florumque colore
Pingit humus, nemoris gratas ascende per vmbras,
Est vbi montis apex; capiet te mira voluptas:
Si circumspicias, aspectu videris vno
Oppida, camporum tractus, syluasq; comantes,
Pascua, clementes colles, vineta, lacumque,
Et maria, & montes, augustaque mœnia ROMÆ.
Nunc age solertes protende per omnia visus.

En prope subiectis vites in collibus vnam
Obijciunt oculis, ostro quæ certat, & auro,
Et latices fundit, referunt qui vina Falerni.
Ostentat Pomona suos ex arbore fœtus,
Quæq; fluant musto, promit sua prela Lyæus.
Aspice planitiem, gregibus quæ gramina passim
Exhibet, & latè campos, quos præbet arandos,
Vt larga Tyberis ditescant horrea messe.
Quæ Populum reserata beant sub Principe PAVLO.
Hinc etiam diffusa procul maris æquora cernas,
Quæq; ferunt celeres albentia carbasa puppes:
Cum vitreum radijs dorsum Sol desuper ambit,
Mobile Lucis iter format, miroq; nitori
Non impar, quem syderibus compacta minutis
Aëris in sudo noctu Via Lactea pandit.
Longius exurgunt alta fastigia rupis,
Quam Circe tenuit: pelagi se prodit ab vndis
Pontia, nunc dumis horrens, & inhospita, Quondam
Christiadum exilijs celebris, cum dira premebat
Sæuities Christi cultum. Vicinus in auras

Prominet Albanus vertex, vbi cæca Quiritum
Est ætas operata Iouis Latialis ad aram:
Ardua Soractis ceruix vt in aëra fertur!
Apparent Cimini montes, collesq; Sabini,
Et iuga Samnitum, summas æquantia nubes.
Quàm iuuat intuitu magnas discernere moles
Vrbis? ab Exquilijs celsa testudine culmen
Porrigit eximij species miranda Sacelli,
Quod tibi Christiparens, almi lux prima Pudoris
Addictum posuit studium, pietasque dicauit,
Qua coluit, puroque colit te pectore Paulus:
Cuius opus pulchro surgens in colle Quirini
Se Domus extollit, regali condita sumptu.
Excelsi tholus en Templi se proximus infert
Syderibus, pia quod vasto molimine cura
Pontificum struxit Petro. Te Paule loquetur
Posteritas, laudemq; tuis hanc laudibus addet:
Nam tibi debetur tantæ pars maxima molis.
Sed tua dum vario Laurenti lumina pascis
Prospectu, rapidos Cæli per inane Iugales

Phœbus agens, minuit iucundas altior vmbras.
Quæ tamen hàc Albam prono petit obuia ductu,
Hinc iter inflectens reduces in limine sistet
Nos via, nec venti flabris, nec peruia soli:
Arboreis etenim ramis vtrinque virescens
Explicat vmbriferum gratissima tegmen eunti.
Post epulas dulci dederis cùm membra quieti,
Et medium Phœbus Cælum transmiserit axe;
Non procul in syluam sonipes te deferet: illam
Huc illuc gressu placido peragrasse iuuabit:
Hìc tibi Castaneæ frondentia brachia pandunt
Quercubus admistæ, fessoq; vmbracula texunt:
Siue per annosos rheda vectabere saltus,
Quà latè montana patent æquata viarum
Strata rotæ, Nemus hàc petitur, speculumque Dianæ:
Hoc lacui nomen fecit, quæ pura liquentis
Lympha vitri speciem referens, sinuatur in Orbem.
Abditus hic inter syluas est creditus æuum
Hippolytus duxisse, nouo de nomine dictus
Virbius, auxilio Triuiæ reuocatus ad auras

AEthereas: arcebat equos hinc vana Vetustas,
Quòd pauidis abreptus equis per deuia letho
Sit datus Hippolytus. Valeant insomnia Pindi.
Vt veterum, quæ vera, Virùm iucunda recursant
Mentibus, apta facem rebus præferre gerendis!
Hinc oriens primùm Romana potentia fluxit
Post varios casus, dubijque pericula Martis:
His pater Æneas profugus consedit in oris,
Quem tandem rapiens absorbuit vnda Numici.
Filius Ascanius constructis mœnibus Albæ
Dat Regum seriem, quorum de sanguine felix
Romulus auspicijs æternam condidit Vrbem.
Linquimus AEgeriæ lucum, quo prouida virtus
Aucta Numæ, Populumque rudem belloq; ferocem
Formauit studio pacis. Non funere fratrum
Territus, hìc ternos prostrauit Horatius hostes.
Immodicis Albanus aquas lacus auctibus olim
Extulerat, nullis manantibus æthere nimbis:
Si ripis emissa, maris non influet æquor
Vnda lacus, Delphis, inquit, consultus Apollo,

Romani capient obſeſſos milite Veios:
Permeat hinc ſubiens caſi per viſcera montis
Iugis aquæ riuus. Species ambeſa Theatri,
Stirpibus innatis ſqualet: quater hoſtibus Alba
Ludibrium iacuit: denſis en obſita dumis
Regia, quam poſuit Romani Flauius hæres
Tertius imperij, faſtu qui turgidus egit
Hìc annos epulas inter, mimoſque loquaces,
Delicijs fractus. Iactet nunc ſtemmata gentis.
Ignotos extrema dies inſignibus æquat.
Ingentem ſubitus ſyluam cùm corripit ignis,
Confundunt cineres quercus, humileſque myricæ.
Mitte ſuperuacuum cultum, curiſque ſolutus
Eripe te rerum ſtrepitu. Sibi viuere dulce eſt.
Viue Deo, tibi ſic viues, te ſola ſequentur
Poſt cinerem bene facta. Rapit reliqua omnia lethũ.

ALEXANDER
ECLOGA.

QVÆ solita es pecudes inter frondentis in umbra
Ilicis agrestes calamos inflare Thalia,
Linque casas nemorum, cultuq; ornata decenti
Marmoreas Regum turres pete: digna sonora
Voce tuba Heroum molimur maxima facta.
Non facit atrocem ad Martem rude carmen Auenæ.
Ecquis Alexandri possit tàm grande sonanti
Carmine complecti laudes, vt facta canendo
AEquarit? Nec enim tantum Ducis inclyta virtus
Cæsaris ingentes animos imitatur, & ausus
Scipiadum, Fabijue moras: quot protulit vnquam
Roma Ducum claras virtutes, excitat vno
In Duce Alexandro Mauors: Thrax efferus, ensis
Fulmineos ictus sensit: cum cærula passim
AEquora Turcarum fuso rubuere cruore,
Quà mare Naupacti fluctu caua littora plangit.

Hic iterum fractæ vires Orientis ab armis
Hesperiæ, hic sacram captæ videre triremes
Per sua transtra Crucem victricia pandere signa.
Acer in aduersos illum rapit impetus hostes:
Nulla Viro virtus obstat, vis nulla resistit
Herois gladio: nigras mors explicat alas
Lunigeras puppes super, ac truncata cadentum
Membra cruentati fluitant per marmora ponti.
Hellespontiaca Bizanti in sede Tyrannum
Fama volans tantæ turbatum nuncia cladis
Perculit: huc, illuc trepidè per compita fertur
Correptum pauidis vulgus præcordia curis.
Quisque fugam meditans, incertis anxius hæret
Consilijs. Facilè poterat perterritus hostis
Ad priscas Tanais cogi remeare latebras:
Ni fera Christicolis, vario discordia motu
Distractis, meritæ rapuisset præmia palmæ.
Sic placitum Superis nostræ ob contagia culpæ,
Gaudentis patrio perfundere sanguine campos.
Nec tua Alexander tantum decora inclyta nouit

Qui

Qui colit eoas oras, & clara trophæa
Miratur, captasuè dolet prædasque, virosque,
Armatamque timet funesta in prælia dextram.
Nouere Ausonij, Batauí sensere subacti.
Hi magnos ausus animi, metuendaq; fortis
Damna manus; Illi meritos ex hoste triumphos,
Et summos immortalis Virtutis honores:
Hique tuam noscent ventura in secula famam,
Quos & vterq; Polus, quos Taurus claudit, & Athlas,
Quique sua inuertunt nostris vestigia plantis.
Nulla tuas poterit laudes abolere vetustas,
Dum Scaldis tumidum rapidis irrumpet in æquor
Fluctibus, & stabit celsis Antuerpia muris:
Bellica dum Belga soboles, nomenq; manebit.
Nam quid ego hostiles summa virtute fugatas
Commemorem turmas, debellatasq; phalanges?
Quid fluuij clausum per aquas iter obice pontis,
Quem Ratis incassum tentauit perdere nitri
Fœta dolis, iussasq; ferens in tempore flammas?
Seu quid consilio, perniciq; oppida capta

Aduen-

Aduentu! Vel aquis cinctas, & mœnibus arces
Assiduis victas studijs, vrbesq; subactas!
Nec tibi res fuerat tantum contra horrida Belgæ
Arma, nec aduersus munitas aggere fossas.
Sæpe Britannorum sæua vndique circumuentum,
Gallorumq; acie Regio te Belgica vidit,
Ac tria deuicto referentem ex hoste trophæa.
Non tibi tormentis sæuos imitantibus ictus
Fulminis, aut lymphis circumstagnantibus alta
Vrbis agrum est aditus clausus: non fluminis vndis,
Quà celeres furtim lintres alimenta ferebant
Hostibus obsessis: victor tanta Vrbe potiris.
Qualis in Alpino nodosa cacumine quercus
Sæpius incursus Boreæ frustrata frementis;
Et quamquam insolito miscetur turbine Cælum:
Stat tamen immota, & venti vix frondis honorem
Decutiunt; tenues fulmen si forte per auras
Iuppiter in quercum contorserit: illa repente
Concidit, & campis infert, segetiq; ruinam:
Palantes fugiunt pecudes, pecudumq; magistri;

Ac sibi tota timet subsultans murmure sylua.
Talis, vt Herois generosa robora dextra
Sensit, Iberorum consueta euadere nisus,
Cedit, & admittit victorem Antuerpia portis.
Iam pauor excurrit mortis, iam terror oberrat
Exitij. Quid agat? tantis circumdatus armis!
Quid tentet? Veniam supplex sibi Belga precatur.
Et licet incensum valido cor ferueat aestu:
Tu tamen antiqua Farnesi gloria Gentis
Supplicibus veniam defers, & bile tumentis
Vltores animi sedas in pectore motus.
Hoc Virtutis opus. *Nunc ò quantum libet illa,*
Nunc tui Alexandri facta inclyta Gracia iacta.
Est & Alexander Romae, aeque fortis in armis:
Maior in hoc; nec enim tantum deuicerit hostes:
Hostibus at victis sese quoque vincit, & iram.

IVLVS
ECLOGA.

INFELIX Galatea vagas Minionis ad vndas,
Seu solis fugeret radios, seu ferret opacas
Nox tenebras; raptum crudeli funere Fratrem
Flebat, & aureolum vellens de fronte capillum,
Nequicquam hos gelidis sylnis, & flantibus auris
Iactabat questus, animamq; vocabat amatam.
Cur dolor heu prohibes in fletum ducere voces?
Siue quid inuitis lacrymarum supprimis imbrem
Luminibus? mea cur tantum singultibus ora
Mœsta sonant? iustis nec dum laxata querelis
Est via? Tene mihi Frater tam dirus ademit
Casus, & ante diem sæuà tibi lumina morte
Condidit? Heu te tam crudelia fata manebant,
Vt tibi fulmineis foret ictibus occumbendum?
Horrendo intonuit nimborum murmure Cælum,
Ac simul abruptis elisus nubibus ignis

Exci-

Excidit: heu ſubito correptus fulminis ictu
Volueris exanimis, lucemq́; relinquis Iule.
Ipſaq́; tam duro caſu concuſſa repente
Frigore corripior pectus, greſſuſq́; labantes
Heu me destituunt: certà vix ſede manet mens.
Accurro tamen infelix, collapſaq́; membra
Excipio, ſimul & pallentibus oſcula labris
Admoueo, fruſtraq́; tuo te nomine Frater
Compello, extremumq; animæ fugientis in auras
Halitum ab ore lego, & morientia lumina condo;
Et feretro gelidos compono flebilis artus:
Teq́; rigo lacrymis. Tandem produceris; & iam
Funereis de more viæ longo ordine lucent
Ignibus, implenturq́; leues lugubribus auræ
Vocibus: atratis cognati in veſtibus adſunt.
Te ſequor hos inter, comitataq; ad vſque ſepulchrum
Inferijs mœrens adſto. Pia turba precantum
Circumſtat feretrum: iuſtis & rite peractis
Non illaudatum tumulo te condit Iule.
Ah quid, cum febris iactatus ab igne iacebas,

Effudi Superis supplex pia vota? Quid ora
Respersi lacrymis cumulans altaria donis?
Scilicet vt saui rapereris fulminis igne;
Nec misera heu miserum extremo sub tempore Fratrem
Affari possem, & voces audire supremas?
Ah dolor, ah lacryma: tantas an concipit iras
Nubiferum Cælum? Quid si non liber ab omni
Crimine vixisses? Nulli mors inuida parcit.
Inuida mors, Fratris cano num vertice crinis
Albebat; diroue dapes, aut vina veneno
Dextera miscuerat, furtim molita piorum
Funera? An in quenquam violentum strinxerat ensem?
Anne fidem Superum sancto violarat abusus
Numine? Num Templis atros immiserat ignes?
Heu benefacta nihil, florens nil profuit ætas,
Heu nihil incorrupta fides, mensque integra iuuit.
Ah Frater media miser intercepte iuuenta,
Quo mœrore, quibus curis me conficis ægram:
Quos acuunt tua fata mihi sub corde dolores?
Nam postquam horrisoni cecidisti fulminis ictu,

Quam-

Quamquam ſex denos rutilus Sol extulit ortus:
Biſq́ Soror iunctis compleuit cornibus orbem;
Non tamen vlla meam poſſunt ſolatia mentem
Mulcere, aut cordi infixum ſedare dolorem.
Inuiſa mihi ſunt Comites: dant omnia flendi
Materiem, lucemq́ ſimul, noctemq; peroſa
Te cupido exquirunt Frater mea lumina viſu.
Nullam fert requiem tacita ſub nocte cubile:
Quin noſtris tantum reſonat plangoribus æther.
Et mihi vix primi claudit ſub luminis ortum
Sera quies oculos; buxoque ſimillima campos,
Et montes peragro, tellus vbi lampade fulget
Phœbea, noſtriſq; ſonant nemora alta querelis.
Et cum deficiens mediĳs vox faucibus hæret,
Ilia ſingultus quatiunt, tepidæq́ per ora
Voluuntur lacrymæ: & gelidæ iam lumina mortis
Ferreus vrgeret ſomnus; ni Delia nuper
(Delia, quæ ſacro vitam caſtiſſima Templo
Tranſigit, & veras illi tranſmittere fertur
Præſcia mens Vmbras, ſeriemq́ aperire futuri.)

Lenibus alloquijs curas, pœnamq; leuasset.
Illa quidem dixit, Frater dulcissime, iussu
AEtherei Patris, summo qui regnat Olympo,
Te loca adisse, quibus prisca vestigia culpa
Omnia delentur: nosterq; hinc spiritus astra
Ascendit leuior, Cæliq; in parte locatur;
Teque breui æthereas subiturum tempore sedes.
Sed tantos animi vt melius componere motus,
Ac solidum possim pœnis adhibere leuamen,
Spiritus ò Fratris tenues labare per auras;
Huc adsis, leuis Vmbra, tuam miserate sororem,
Si de te verum prædixit Delia, pande;
Ne mea perpetuò titubet mens nescia. Sed iam
Hùc ades ó cari dulcissima Fratris imago:
Hùc ades, aspectuq; tuo solare dolentem.
Talia dum iactat, Cælo processerat alto
Humida nox, latèque solum, pontumq; tenebat.
Et licet hìc dederit finem defessa querelis;
Non tamen abscessit luctus: quin tristia fletu
Lumina rorabant, singultusq; ora ciebant.

Iam verò Hesperias Phœbe properarat ad oras,
Quadriiugis inuecta rotis, pronoq; sub vndas
Oceani Cælo, vaga sydera voluebantur,
Cum tandem madidos irrepsit somnus ocellos.

AD VRBEM ROMAM
IN OBITV
ALEXANDRI FARNESII
S. R. E. CARD.

HEndecaſyllabi Catulliani, quinque conſtantes pedibus: primo vel Trochæo, vel Spondæo, vel Iambo: ſecundo ſemper dactylo, tertio, quarto, & quinto Trochæis, vt eiuſdem metri ſchema datum eſt ſupra. *Inſerta vario nitore gemma.*

QVID fles purpurei decus Senatus
Roma Farneſium tuum peremptum?
Fletum comprime: viuit Ille vita
AEternum meliore nactus auum.
Nam viuens aluit Parentis inſtar
Quantum floruit eruditionis
Puberes miſeros, Senes, & AEgros:
Pauperum genus omne, Virgineſq;

Sacras munifica manu leuauit.
Et nouas fabricauit, ac vetuſtas
Auxit diuitijs, & ampliores
AEdes reddidit. An carere tantis
Commodis cruciaris, angeriſque?
Atqui Farneſius per hac, quietem
Perennem peperit ſibi: neque auo
Poſſet perpetuo frui beatus:
Ni tu præſidio illius careres.
Et quo tu quereris magis, doleſq;;
Erga te merita illius fateris
Eſſe eo magis ampla: Sic & hiſce
Illi gaudia parta pleniora.
Quare, ni male grata tete in illo
Amas, ſed redamas tuum Patronum;
Fletus comprime. Nam tuo leuamen
Dolori dolor ipſe fert; Tibiq;,
Quo doles magis, eſt minus dolendum.

AD GRATVLATIONEM

ANTONII GIGANTIS

RESPONSIO

NOMINE DIONYSII RATTÆ
IN NVMERVM ROMANAE ROTAE
Auditorum nuper adſcripti.

Hendecaſyllabi Catulliani, qui ſupra.

QVOD Patrum Pater omnium ſupremus,
Clemens Maximus, Optimuſq; Princeps
In me munificus ſatis ſuperque
Dignitatis in hoc gradu locatum,
Pondus tam graue me ſubire iuſſit;
Gigas tu mihi gratularis? eſſe
Iucundam mihi gratulationem
Tam caro à capite haud negare poſſum;
Quin ago tibi gratias perennes.
Verùm eſt ex animo mihi dolendum,

Virium bene conscio mearum:
Ni præsens Deus adsit, Ipse mentem
Meam lumine lustret: inque Iusti
Et Æqui dubia via labantem
Me regat. Meus huc laborq́, & omne
Confertur studium. Inter hosce clausa
Limites mea cura non vagatur
Vltra: dum Rota in Orbe constitutus
Æui, quod superest, agam: mihiq;
Hoc ab Orbe refertur Orbis ille
Cæli; vt hisce laboribus libenter
In motu, veluti Polus, quiescam.

AD VIRGINIVM CAESARINVM

CAESARINI DVCIS FRATREM

Propter ſalutem inualidi corporis ruſticandum, & curis, & libris aliquam ſalutem eſſe dicendam.

HEndecaſyllabi Catulliani, metricæ rationis eiuſdem, quæ ſupra.

VIRGINI, decus eruditiorum,
Amor Caſtalidum, iubar Quiritum,
Quos vera bona gloria cupido
Pennis euehit aureis ad aſtra,
Quid rerum geris? vt vales? vt oris
Antij recrearis? an tepore
Iſtic aëris, vt ferunt, iniquum
Bruma frigoris impetum remittit?
Floridi tibi veris adſlet aura,
Quæ Cælum ſine nubibus recludat,
Vt dulces nemorum queas per vmbras

Securus pede libero vagari,
Dum cantu querulo strepunt volucres.
Seu malis placidum maris per æquor
Huc illuc agili vehi Phaselo,
Quem littus prope remus hinc, & inde
Impellat facili, leuique motu.
Squamosum licet hic genus tueri
Lusus nectere lusibus: vel hamo
Piscem ducere. Quam iuuat liquentis
Regni cæruleos obire tractus
Vago lumine, nigra dum per vndas
Alis carbaseis volat carina!
Nec gratum minùs exhibet Theatrum
Tellus gramine læta, quam petulci
Huc hædi, pecudumque grex, & illuc
Immixti peragrant equis iuuenci:
Inter herbida prata se virentes
Diffundunt segetes satis in agris.
Addunt se super, eminentque dorso
Colles vitiferi, niuesque in altis

Procul montibus albicare cernis.
An non hæc facies soli decora,
Prospectusq; maris patens, & äer
Spiritus reficit, fugatque tristem
Languorem, capitisq; fluxionem,
Quà fauces nimium soles peruri?
Mitte cum Medicis graues medelas:
Curas excute noxias, cupitæ
Valetudinis intimum venenum,
Et caros iubeas abire libros:
Sat te Ciampolus allocutione
Librorum vice detinet. Valentem
(Hæc si feceris, vt reor) reuisam
Te breui. Deus annuat benignus:
Sic vouet tua Roma, sic Amici.

DE OBITV
CARD. PALEOTTI
AD ANTONIVM GIGANTEM
EIVS FAMILIAREM.

ODe monocolos,ideſt vnius metri:ex quatuor enim pedibus, & cæſura verſus Aſclepiadæos omnes abſoluit : primo Spondæo, ſecundo Dactylo cum Cæſura, & deinde Dactylis duobus.

Mæce	nas . ata	uis .	edite .	Regibus .
— —	— ∪ ∪	—	— ∪ ∪	— ∪ ∪
Dum mi.	docte . Gi.	gas .	te . prope.	mœnia.

DVM mi docte Gigas, te prope mœnia
Vrbis Felſineæ ruris in angulo
A curis vacuum detinet otio
Muſarum, vitreis Rhenus aquis fluens;
Eheu Roma gemens quam fera funera
Cogit me miſerum cernere? quam grauis
Nunc me pœna premit, qui dolor occupat?
Antiquæ Gabriel gloria Felſinæ,
Et Patrum Columen, quos ſacra Purpura
Exornat, cecidit flebilis omnibus.

Quanto Christiadum publica res caret,
Et quo præsidio? Quem Senis optimi
Mores ingenui, puraq; Sanctitas,
Quem sincera Fides pectoris integri,
Virtutisq; tenax rebus in arduis
Mentis consilium, & copia diuitis
Linguæ, quem celebres ingenij latent
Fœtus? hunc querulæ munere neniæ
Non fraudare queas: quin tibi plurimum
Dilecti, meritas dicere Præsulis
Laudes cogit amor. Post cineres quoque,
Non fallor, Dominum tu colis. *Aggredi*
Hoc quis possit opus? quem deceat magis
Quam te, cui Gabriel deditus vnice?
Qui vi Pierij carminis, & lyræ
In lucem reuocas fluctibus obrutos
Lethæis? rutili nobilis Incola
Cæli nunc Gabriel præmia percipit
Vera; & quod posita est meta laboribus
Lætatur: fera non amplius impetet

Illum

Illum, quæ miseris discruciet modis
Febris, non lateris corripiet dolor:
Non fratrum interitum cernet, & integram
Carpet lætitiam, quam neque toxica,
Nec strictus gladius, nec metus horridi
Belli turbet, & hic quæ mala plurima,
Casusq́ue ancipites omnibus imminent,
Quos vulgus fatuum non bene iudicat
Felices. Etenim vita Potentium
Est regale epulum; sed puer à scyphis
Circumfert pateram sollicitudinum:
Felix, cui cyathos parcius ingerit.

R V R I S
LAVDES.

IAmbici Senarij Catulliani puri, fincerïq; ex Iambis omnibus .

Phaſe.	*lus. il-*	*le. quem.*	*vide-*	*tis. Ho-*	*ſpites*
Iamb.	Iamb.	Iamb.	Iamb.	Iamb.	Iamb.
⏑ —	⏑ —	⏑ —	⏑ —	⏑ —	⏑ —
Ab. Vr-	*be. ru-*	*ra. nos.*	*vocant .*	*ad . o*	*tium*

AB Vrbe rura nos vocant ad otium
Bona quietis, innocenſq; gaudium.
Quid hìc moramur? Ecce ver vices refert:
Ad haſce tranſuolant plagas Hirundines,
Strepuntq; voce garrula, haud gemunt Itym:
Liquatur alba nix, geluq; ſoluitur;
Hyems recedit acris, atra nubila
Fugat Fauonius, renidet AEtheris
Serenus ambitus, fretumq; detumet,
Ratiq; cærulas recludit orbitas:
Opes & vda terra veris exerit.
Ab Vrbe rura nos vocant ad otium
Bona quietis, innocenſq; gaudium.

Nouo

Nouo virent amicta prata gramine:
Nouis & arua sunt decora floribus:
Botrosque, pampinosq; vitis induit,
Fluensq; pura fontis vnda murmurat,
Et inter arborum tenella germina
Aues canunt, & aura lenis adsonat,
Eburna ceu chelys, chorusq; musicus.
Ab Vrbe rura nos vocant ad otium
Bonæ quietis, innocensq; gaudium.
Vt inter hæc patentis haustus äeris
Ad ima pectoris salubris influit!
Vt est videre dulce, siue collium
Aprica, siue montium crepidines,
Humum vel herbidam, satamuè, cum seges,
Velut maris tumentis vnda fluctuat!
Amœna quàm iuuat per arua progredi,
Vel essedi rotis, equòue deuehi
Agri per æquor! vt vigor resumitur,
Laborq; firmat ægra membra viribus!
Ab Vrbe rura nos vocant ad otium

Bonæ quietis, innocensq; gaudium.
Suis ibi pudica Musa lusibus
Libens potest vacare, non licentiæ:
Vt arduis in Vrbe mens sit aptior.
Grauis facessit inde cura, concidit
Molesta turba litium. Negotijs
Datum satis: quid hic moramur? Anxij
Recessus est medela cordis optima.
Ab Vrbe rura nos vocant ad otium
Bonæ quietis, innocensq; gaudium.

AD BERNARDINVM CAPPONIVM

ELEGIA.

EN Pater Autumnus, redimitus pulchra racemis
Tempora pandit humi luxuriantis opes:
Imbre madent virides agri, fit mitior aestus,
Dum cursu claudit Sol breuiore diem:
Ortaque nocturni roris de flatibus aura
Innocuum blando frigore suadet iter.
Tu ne igitur celebres Capponi linquere colles
Vrbis, & es patrium certus adire larem?
O, nisi me patruis retinerent debita iussis
Obsequia in Tiberis quod secat vnda, solo;
Non cari desiderio detentus Amici
Cogerer ingratos ducere in Vrbe dies:
Non equidem pluuijs torrens Hyemalibus auctus,
Non oculis raperet te via longa meis:

Seu Tellus concreta gelu, niuibusq; rigeret,
Seu flaret Boreas, imbricitorue Notus;
Seu squaleret humus camporum arentibus herbis,
Cultaque flammiuomus finderet arua Canis:
Non à te pelagi possent me auertere fluctus,
Nec maris incuterent mi fera monstra metum:
Effera non Scyllæ rabies, non sæua Charybdis
Ira, labor Nautæ, perniciesq; Ratis:
Horrida me nunquam terrere Ceraunia possent,
Vt tibi non essem fidus vbique comes.
Ora tamen distans, non me mora longa, nec ætas
Arguet vlla tui nominis immemorem.
Quem validè stringit præstanti pollice Virtus,
Nescius est solui nexus Amicitiæ.
Sic placitum Superis. Posthac me Roma tenebit:
Tu sine me repetes, quos rigat Arnus, agros;
Inclyta quà celebrem laudum Florentia famam
Explicat eximijs Patria clara Viris.
Te germana Soror, Genitrixque, Paterque morantur
Spem reliquam sobolis, præsidiumq; domus.

Te tua rura vocant, Minio quà limpidus amnis
Profluit, & fracta spumeus albet aqua.
Huc procul à curis, animum quibus implicat Aula
Te vocat afflicti cordis amica quies.
Vt rerum mutat faciem tibi Frater ademptus?
Quas tibi fert vita, propositiq; vices?
Heu, quo te procul hinc sensu discedere cernam,
Cuius in aduersis est mihi nota fides?
Heu, cum quo posthac animi mihi gaudia: cum quo
Partiri curas tempus vtrumque dabit?
I tamen, aspectuq; tuo solare Parentes,
Quos subitus Nati perculit interitus:
Interitus, quem scissa manu Florentia crines
Flebilibus fertur collacrymasse modis.
Quid renouem luctum funebri carmine? mecum
Sat fleuit querulo tristis auena sono.
Non tuus occubuit Frater: nam claudere viso
Lumina, in æternum sunt referata diem.
Manantes lacrymas cohibe, mentisq; tumultum:
Possumus audentes his grauiora pati.

A vicibus duris ætas incepta, beatæ
Abdita ſæpe ſinu ſemina ſortis habet.
Quid regem memorem Cyrum, fortemue Quirinum
Thybridis expoſitum prætereuntis aquis?
Aſpera quis neſcit Moſis cunabula? Teſtis
Tu Ioſeph, Fratrum vendita præda dolis.
Non crucient mala nos propero concepta pauore:
Nec ſpes vana auidi ſomnia cordis alat.
Sors ſua quemq; manet. quoties mens neſcia vitat
Quæ tolerata iuuant, & ſequitur quod obeſt?
Nos decet è Superum nutu pendere. Pericla
Intrepidè intrepido ſub duce miles obit.
Proderit hæc olim forſan perpeſſa referre,
Tempora cum nobis candidiora fluent.
Interea geminat vires exercita Virtus,
In propria retinet ſi ſtatione gradum.

IN FONTEM MIRI ARTIFICII EPIGRAMMA.

L*ARGIOR angusta primum defertur in auras,*
Inde magis lata subsilit unda via:
Exprimit hinc patulum tenui cratera liquore;
Quid gelidam sitiens non bibis hospes aquam?
Nam cui lympha sitim mira non prouocet arte?
Ipse calix lympha est, ipsaq; lympha calix.

DE FONTE PONTIFICIO NAVIS EFFIGIEM HABENTE.

B*Ellica Pontificum non fundit machina flammas:*
Sed dulcem, belli qua perit ignis, aquam.

DE VLYSSIS ALDOBRANDI LIBRIS.

EPIGRAMMA.

MVltiplices rerum formas, quas Pontus, & Æther
Exhibet, & quicquid promit, & abdit Humus,
Mens haurit, ſpectant oculi, dum cuncta ſagaci
Aldobrande, tuus digerit arte Liber.
Miratur proprios ſolers Induſtria fœtus,
Quamque tulit, moli ſe negat eſſe parem.
Obſtupet ipſa ſimul rerum fœcunda Creatrix,
Et cupit eſſe ſuum, quod videt Artis opus.

IN PONTICI AVARITIAM

EPIGRAMMA.

VT parcas opibus, tibi quid non parcis? an vnquam
Augendi censûs terminus vllus erit?
Desine diuitias fuluo cumulare metallo:
Tã tibi deest, quod habes, quã quod habere nequis.
Quid tamen obduras toties, quid Pontice iactas?
Non nisi, qui frugi est, possidet vllus opes.
Tu mihi diues eris, qui, ne quo tempore partis
Diuitijs egeas, Pontice semper eges?

AD
AVRELIVM VRSVM
EPIGRAMMA.

ALLICIS Aureli mentes: seu rustica pangis,
Seu fera bella refers, siue iocosa canis:
Vtque tenet varijs pomis, & floribus hortus
Lumina; Lectorem sic tua Musa tenet.
At varia hortorum spectanti copia prabet,
Qua legat; aut isthac, aut magis illa probet.
Tu tamen, Vrse trahis Lectorem quolibet: & dum
Quod legat, aduertit; nil, nisi lecta legit.

IN MALEDICVM QVI IN VRBIS ROMAE NOMEN IMPIE LVSIT.

EPIGRAMMA.

CVM Romā nequeas (quod aues) euertere, nomen
Inuertis, mores carpis, & obloqueris?
Te Germana tamen pubes, te Græcus, & Anglus
Arguit, exceptos quos pia ROMA fouet.
Hostibus hæc etiam parcens imitatur IESVM.
Inuertis nomen: quid tibi dicis? amor. { amor ab Vrbe Roma.

DE EODEM NOMINE EPIGRAMMA.

ROMA, sibi quondam quæ robore subdidit Orbem,
Argiuo robur nomine significat.
Obsita tunc tenebris taurino polluit Aras
Sanguine, cùm faceret sacra nefanda Ioui,
Vertit ab his mentem cultus exosa Deorum,
Et veri floret Relligione Dei.
Si nomen vertas, AMOR est, vt congruit! Illi
Nam pius in populos cuncta subegit AMOR.

DE SOLE ET APE.

L*VCE fugat tenebras, cera dum veſtit ab igne*
Accenſas faculas Æmula Solis Apis.

DE PRONVBO DEIPARAE VIRGINIS ANNVLO

Qui Peruſiæ religioſiſſime aſſeruatur.

EPIGRAMMA.

I*MBRIFERIS Arcus fulgens in nubibus Orbem*
Effera diluuij damna timere vetat.
Sic Deus omnipotens voluit: decus Annule maius
Eſt tibi, quem ſupplex Vrbs Peruſina colit.
Es gemino conſtans arcu felicior index;
Nam peragit Virgo nupta Salutis opus,
Virgineo Terræ coniungens fœdere Cælum.
Hac duce non pelagi, non Stygis vnda nocet.

DE NECE REGINAE SCOTIAE EPIGRAMMA.

TE quamquam immeritam ferit, ò Regina, securis,
Regalique tuum funus honore caret;
Sorte tua gaude, mœrens neque Scotia ploret;
En tibi pompa, tuas quæ decet exequias.
Nam tibi non paries atro velatur amictu,
Sed terras circum nox tenebrosa tegit:
Non tibi contextis lucent funalia lignis,
Sed Cæli stellæ: Nænia tristis abest,
Sed canit ad pheretrum Superum chorus aliger; & me
Cælesti incipiens voce, silere iubet.

IN PIOS AFFECTVS ANGELI GRILLI ABBATIS

EPIGRAMMA.

DEmulcent animos, ſacro quæ carmina plectro
Concinis, angelicos viſa referre modos.
Angele ſeu Chriſti cunas, vel funus acerbum,
Seu lacrymas memoras, quas pia corda cient.
Mirus vbique potes duras inflectere mentes:
Qui fluit hinc, ægris fit medicina, dolor:
Mox oritur diuinus Amor, curaſque profanas
Pellit, & humanum nectare pectus alit.
Hinc tibi cæleſti præcinget tempora lauro,
Qui manet Aligerùm te ſuper aſtra chorus.

Ad Serenissimum Ducem ALEXANDRVM FARNESIVM DE VICTORIA BELGICA EPIGRAMMA.

SVB Duce Roma tuo cecidit bis Belga: resumpsit
Perfida bis fracto fœdere tela manu.
Nunc iterum arreptis infelix occidit armis,
Cogitur & duras rursus adire vices:
Et tua tecta licèt iaceant illa aurea, sentit
Stare tamen veteres in sua damna viros.
Victor Alexander Belgæ das iura subacto,
Desinat vt posthac rumpere Belga fidem.
Pars laudis celebranda tuæ: cùm viceris hostem
Leni iniecta manu fræna docere pati.

DE PICTVRIS GVIDONIS RHENI IN SACELLO EXQVILINO Sanctissimi Domini Nostri PAVLI V.

EPIGRAMMA.

VT trahit, ut retinet, defixaque lumina fallit
Quod Rhenus celso fornice pinxit opus!
Pictorem celebras, hæres immotus, & anceps
Ambigis, an sculptor, an sit vterque simul?
Sculpta putas, quæ picta vides. sic vndique pulchrè
Prominet eximia perlitus arte color.

DRACO AEREVS IN FRONTE LAVRETI IN VIRIDARIO CARD. BVRGHESII

EPIGRAMMA.

NON ſedeo cuſtos, adſto venientibus hoſpes:
Non magis hæc domino, quàm tibi Villa patet.
Hìc requiem captare licet, paſſimque vagari,
Aëris hìc hauſtu liberiore frui.
Nec ſpecies animum turbet metuenda Draconis,
Non ego, quæ flammis Hydra perempta cadat:
Non ego ſum Python, feriant quem ſpicula; lauros
Ecce mihi credit Cynthius ipſe ſuas.

AD VLYSSEM ALDOBRANDVM

De eius admirabili rerum naturalium Hermathena.

EPIGRAMMA.

QVÆ Maris, & Terræ peragrauit, & Aëris oras,
Non fluxis opibus mens tibi diues erat.
Sed cui sat vitam paruo traducere: maius
Aldobrande decus fert tibi parua domus;
Parua quidem, magno pandit tamen æmula Mundo,
In vasto quicquid continet ille sinu.

AD AVGVSTINVM NERVM PORCILIANI DOMINVM

In flore ætatis extinctum

EPIGRAMMA.

EFFERA mors Floræ passim bacchata per Vrbem,
Funereis nec adhuc exaturata rogis:
Dum quemquam potuisse breuem protendere lucem,
Siue obitum alterius non doluisse dolet:
Deliciæ Patriæ, decus Augustine tuorum,
Flos iuuenum, quo non alter amabilior:
Ne quisquam mœrore vacet, luctusue sit expers;
Te, teneros annos non miserata, rapit.

DE ATTILIO REGVLO

EPIGRAMMA.

AMBIGIS an patriæ maior sit cura salutis
Attilio, an pactam non violasse fidem?
Quæ dictabat amor mirata est Roma loquentem;
Africa sed reducem non minus obstupuit.
Macte vir inuicta mentis vi: barbarus hostis
Muricibus tortum te laniare potest:
Et sæuo perimens letho tibi munera lucis
Demere, dum iugi vulnere membra ferit:
Mors tamen atra nequit præclarum extinguere nomen,
Quin tua lux oriens hinc rediuiua micat.
Quod fragile est perijt: Virtutis fulgida Proles
Gloria perpetuò, non peritura, viget.

DE STATVA NIOBES
IN HORTIS MEDICEIS
EPIGRAMMA.

BIS septem Niobe natis, orbataq́ caro
Coniuge sum, ducto facta rigore lapis.
Ecce tamen spiro: nec enim de marmore finxit
Me faber, at vita reddidit arte noua.
Lumina non fundunt lacrymas: non marmoris hìc est
Candor; hebent tristi pallida membra metu.
Omnis inest sensus, nec linguæ deficit vsus:
Sed taceo; timeo nam mage cauta loqui.

AD IOANNEM PELICANVM

SENATOREM VRBIS

In Petri Victorij librum de cultura Olearum.

EPIGRAMMA.

HVnc Pelicane Petri summa scriptum arte libellum
Exiguum nostri pignus amoris habe.
Hinc poteris oleæ varios pernoscere cultus,
Largius vt baccas germina læta ferant.
En age oliuarum fœcundas insere plantas,
Et tua Palladio prala liquore fluant.
Palladis vt per te diffundant rura secundum,
Per quem iam primum floret in Vrbe decus.

EX GRÆCO ANACREONTIS EPIGRAMMA.

BOS cornu, pedibus Sonipes, rictuq; Leones,
Insidijs Vulpes, vnguibus Vrsa nocet:
Est Lepori cursus velox, auibusq; volatus,
Prouida mens Homini, consiliumq; datum.
Quid pro consilio, pennis, cursuq; Puella,
Pro rictu, insidijs, cornibus, vngue, pede?
Pro cunctis tantum est teneris data forma Puellis:
Quin valet hac ferro, quin nocet igne magis.

DE STATVA DIANAE DORMIENTIS AD FONTEM

EPIGRAMMA.

PER syluas iaculis nuper, cursuq; Diana
Gaudebat celeres exagitare feras.
Nunc defessa iacet permulcens membra sopore
Hic, vbi prosiliens leniter vnda fluit.
Marmoream ne crede: leuem leni äera motu
Ducit, & in viuo spiritus ore sonat.
Non audis? simili sopita murmure murmur
Confundens, aures garrula fallit aqua.

AD
CLEMENTEM VIII.
DE TABVLARIO PONTIFICIO
In Arce Adriana.

EPIGRAMMA.

HOC nos ſcripta loco dubios contemnere caſus
Poſſumus ò Clemens munere ſepta tuo.
Pro quo Sancte Pater noſtris tua gloria chartis
Viuet, dum nobis vita ſuperſtes erit.
Quid loquimur, ſi firmus obex nos protegit Arcis,
Et tua ſe propria fama tuetur ope?

AD
M. ANTONIVM ROSSIVM
EXIMIVM SCRIPTOREM
EPIGRAMMA.

VT variè formata ſuos tua littera tractus
Edocet, atque tuum dædala pandit opus.
Nulla tibi ſimilem, nec talem proferet ætas;
Sic tuus in chartis eminet arte labor.
Vnus Alexandrum meritò depinxit Apelles;
Vnus Alexandrum ſcribere dignus eras.
Scribe age quæ geſſit Petrus ſine ſanguine victor;
Vt tuus in tanto nomine viuat honos.

MONOMACHIA TERRENI AC CÆLESTIS AMORIS EPIGRAMMA.

QVAM duris animum curis dolor intimus angit,
Nec ſinit optata me requiete frui!
Heu ſimul ac Cæli meditantem fulgor in altum
Tollit, amans Terram corpus ad ima trahit.
Diſſidium hinc oriens geminos committit Amores;
Inq; meo aſſiduè pugnat vterque ſinu:
Concertant validis armis, ictuſq; viciſſim
Declinant, artis vincitur arte labor.
Roborat hunc torpor, luxuſq; procaxq; voluptas;
Dum ſtimulant ſenſus mille cupidinibus.
Nititur at contra fractis hoſtilibus auſis,
Qui ſuperos inter nos vocat, almus Amor.

Spes ſimul & Pietas geminatis viribus adſtant,
Vt Victor ſiſtat cordis in arce gradum.
Inſpicit ancipitis Ratio diſcrimina pugnæ,
Et iugi clamans voce miniſtrat opem:
Cede boni fallacis Amor: vos ludicra peſſum
Ite; Domus Dominos non capit vna duos.

IN MIRAM HVIVS SECVLI HYEMALI TEMPORE FLORVM VARIETATEM EPIGRAMMA.

VERIS opes varios flores mirata, superbit
Purpureas inter cana Pruina rosas.
Ver queritur, mærensq; meos cur, inquit, honores,
Floriferumq; rapis tu mihi Bruma decus?
Tu quoque, Bruma refert, glaciem furaris, in æstu
Ut sint vina magis grata, niuesq; rapis.
Parcite iurgari, clamat Solertia: per me
Nix æstate riget, florida vernat Hyems.

ΕΙΣ
ΤΟΝ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΛΕΟΝΤΑ
ΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ
ΤΟΝ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΟΝ ΚΑΙ ΠΑΜΜΕΓΙΣΤΟΝ
ΑΡΧΙΕΡΕΑ
ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ.

IN
SANCTVM LEONEM
TERTIVM
SANCTISSIMVM ET MAXIMVM
PONTIFICEM
EPIGRAMMA.

ΕΥΠΤΕΡΟΣ ἱπταμένη γῆν, Φήμη, καὶ περὶ πόντον

Bene alata volans Terram fama, & circum Mare

Ὡς ᾄδουσα σέθεν τὰς ἀρετάς σε τίει;

Quam canens tuas virtutes te honorat!

Πῶς οἷός τις ἔῃ τιμαῖς κοσμεῖν σε πρεπούσαις,

Quomodo idoneus qui fuerit honoribus ornare te decentibus,

Οὐχ, ὃν ἔχει τὸ, Λέων, σὸν στόμα, κόσμον ἔχων;

Non, quem habet. Leo, tuum os, ornatum habens!

Ὄμμα-

Ὄμματά σοι, γλῶσσάν τ' ἐχθρὸς φθῖσεν, οὐρανόθεν δὲ

Oculos tibi, linguamq. inimicus corrupit, de Cælo autem

Τῇ φθέγγος, κείνοις φέγγος ἐπῆλθε πάλιν.

Huic vox, illis lux superuenit denuo.

Κλεῖε τέλος θνητοῖς φῶς ὄμμασι, φθαρτὸν ἀναιρῶν

Clausit demum mortalibus lumen oculis, corruptibilem perimens

Τὸν βίον, ἀχλυόεσσῃ τῇ δρεπάνῃ θάνατος

Vitam, caliginosa falce mors,

Ἀλλὰ κλέος καλὸν λαμπρῇ σοι χειρὶ, τὸ θεῖον

Sed gloria pulchra fulgenti tibi manu, diuini

Εἰς φάος ἀμβρόσιον δέργματος οἶγε πόρον.

Ad lucem immortalem aspectus aperit viam.

Idem ex Græco.

QVAE Mare, qua terras pernici tranſuolat ala,
Quam mirè celebrans te pia fama canit!
Quis, Leo, promerita decoret te laudis honore,
Cui, tibi conceſſum, non ſit in ore decus?
Reddidit exciſam Superum tibi gratia linguam,
Et diſcerpta ſimul lumina reſtituit.
Denique mortalis præcludit luminis vſum
Falce ſecans vitam mors tenebroſa breuem:
Sed tibi diuinum dextra radiante perennis
Lucis ad aſpectum Gloria pandit iter.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΥ ΕΙΚΟΝΑ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ.

IN SANCTI SEBASTIANI IMAGINEM

EPIGRAMMA.

Δεσμωθέντα βέλη πρόμαχον Χριστοῦ διαπείρει,

Deuinctum sagitta propugnatorem Christi transfigunt,

Ὃν μὴ ζῶντα γραφεὺς, μήτε θανόντα γράφειν.

Quem neque viuentem pictor, neque mortuum pinxit.

Ζῶν μὲν ἔτ' ἀθρέομεν, νεκρὸν δὲ φοβούμεθα πίπτειν,

Viuere quidem adhuc videmus, mortuum verò timemus cadere:

Καὶ μέγα δεῖν' ἡμῖν τραύματ' ἐνῶρσε πάθος.

Et magnam gratia nobis vulnera excitarunt commiserationem.

Ἔμπαγε τραυματίου ἐπιλεύσσετον ἀστέρας ὄσσε,

Attamen sauciati suspiciunt stellas oculi.

Καὶ στόμα μὲν χαῖνον λισσομένου δοκέει.

Et os quidem hians precantis videtur:

Οὐκ ἔξεστι τέχνῃ φωνὴν ἀπὸ χρώματι δεῖξαι,

Non licet arti vocem colore exprimere,

Νοῦς δὲ γραφέντα βλέπει χείλεα τοῦτο λέγειν.

Mens autem picta videt labia hoc dicere.

Ἄμμα λῦσον, ψυχὴ γὰρ ἐμὴ μεμαυῖα φέρεσθαι,

Nexum solue, anima enim mea fuit desiderans ferri

Ὡς ἔλαφος διψῶν πίδακα πρὸς σὲ Θεός.

Vt ceruus sitiens fontem ad te DEVS

Idem ex Gręco.

DEPICTVS Christi miles, quem spicula figunt,
Os nequè viuentis, nec morientis habet.
Ne cadat expirans metuis, quem viuere cernis,
Teq; pio sensu vulnera sæua cient:
Sed placidè, quamquam sic saucius, inspicit astra,
Dum labra suppliciter more precantis hiant:
Non datur artifici vocem depingere: pinxit
Hunc tamen, vt credas talia verba loqui.
Vincula solue: tuum IESV sitit anxia visum
Mens mea, ceù fontis Ceruus anhelus aquam.

ΕΙΣ ΤΟ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΚΑΛΛΟΠΙΣΜΑ

ΤΟ ΚΑΤΕΨΗΦΙΣΜΕΝΟΝ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ.

IN ORNATVM MVLIERVM

DAMNATVM

EPIGRAMMA.

Αὐχένα μὲν, τί λίθοις κοσμεῖς φυκοῦσα παρειάς,

Collum quid gemmis ornas fucans genas;

Εὐώδη τε κόμαις τὴν δρόσον ἀμφιχέεις;

Beneque odoratum comis rorem circunfundis?

Ταῖς ἀρεταῖς ψυχὴν, οὐκ ὦπ' ἐκφαίδρυνε μίλτῳ

Virtutibus animum, non faciem exorna minio

Ὦ ζητοῦσα κόρη γνήσιον ἀνδρὸς ἔρον.

O quærens Virgo legitimum viri amorem.

Ὡς εὖ συγγενικῷ πυῤῥίζει χρώματι μῆλα;

Vt pulchrè natiuo rutilant colore mala!

Ἤ κεν χρωστῆρος χεῖρα ποθεῖ τὸ ῥόδον;

Quid pictoris manum desiderat Rosa?

Κόσμον ἄφες μαλακὸν, φῦκός τ᾽ ἀπόβαλλε προσώπου

Ornatum dimitte mollem, fucumque proijce faciei

Μεῖζον ἔχει φίλτρον κάλλος ἀτεχνότερον.

Maius habet philtrum pulchritudo inartificiosior.

Idem ex Greco.

QVID pulchram medicas faciem, collumq; lapillis
Cingis, & effuso spargis odore comam?
Non minio malas, animum virtutibus orna,
Qua cupis ò Virgo nupta placere viro.
Aspice, natiuo rutilant vt poma rubore!
An Rosa pingentis pollicis optat opus?
Mitte superuacuos cultus, fucumq; genarum:
Acrior est illex, qui caret arte, decor.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ

ΤΟΥ ΟΔΥΣΣΕΩΣ ΤΟΥ ΑΛΔΟΒΡΑΝΔΟΥ ΒΙΒΛΩΝ

ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΥΤΟΥ ΕΡΜΑΘΗΝΗΣ ΤΗΣ ΤΩΝ
θαυμαστῶν πραγμάτων βριθούσης, τῆς φύσεως

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ.

DE VLYSSIS ALDOBRANDI LIBRIS

EIVSQVE HERMATHENA
Rebus mirabilibus naturæ referta.

EPIGRAMMA.

ΟΥΚ Ἀλδοβράνδον ποιεῖ, ξένε, γνώριμον εἰκὼν
Non Aldobrandum facit, hospes, cognitum imago

Σοὶ μόνον, ἀλλὰ βίβλον, καὶ δόμον ἐστὶν ὁρᾶν.
Tibi solum, sed librum, & domum est videre.

Ποικίλα δ' εἰ ποθέεις ἴδμεν βλαστήματα γαίης
Varia si cupis nosse germina terræ,

Χερσαίων, πτηνῶν, νηχομένων τε γένος.
Terrestrium, volatilium, natantiumque genus;

Βίβλον

Βίβλον ἄνοιγε, βλέπεις κόσμου κειμήλια. λάμπει

Librum aperi. videre poteris mundi cimelia. fulget

Ἀνδρὸς ἐκεῖ σοφίη, μέτριος ὧδε βίος.

Viri ibi sapientia, modesta hic vita.

Ζηλωτὸς βίος, ἐν πενιχρῷ γὰρ πλούσιος οἴκῳ

Felix vita; in paupere enim diues domo

Παγγενετείρας ἦν τῆς φύσεως ταμίας.

Omnigenæ erat naturæ dispensator.

Idem ex Gręco.

NON Aldobrandum nosces ab imagine solum;
Attentè librum perlege, cerne domum.
Si diuersa cupis dignoscere germina Terræ,
Terrigenùm, Volucrum, Squamigerùmq; genus;
Hoc opus euoluas: Mundi patet ampla supellex,
Ingeniumque sagax, mensq; modesta viri.
Vir felix: tecto clausit sub paupere, diues
Naturæ custos quas reserauit opes.

ΔΙΣΤΙΧΟΝ ΑΥΣΟΝΙΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΣΤΙ ΜΕΤΑΦΡΑΣΘΕΝ.

DISTICHON AVSONII

GRAECE TRANSLATVM.

INFELIX Dido nulli bene nupta marito:
Hoc pereunte fugis, hoc fugiente peris.

ΟΥΔΕΝΙ εὖ ἀνδρῶν ἐγαμήθης δύσμορε Διδώ:

Nulli bene virorum nupta es infelix Dido:

Τοῦ φύγες ὂν θανάτῳ, τοῦ δὲ φυγῇ ἔθανες.

Illius fugisti in morte, huius in fuga mortua es.

ΕΙΣ ΤΟ ΡΟΔΟΝ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ.

IN ROSAM

EPIGRAMMA.

ΕΜΦΥΤΟΝ ἐκπροχέον πλοῦτον, καὶ ἥδυμον ὀδμὴν,

Ingenitas effundentem opes, & suauem odorem,

Ὄμμασι πορφυρέῳ χρώματι χάρμα φέρον,

Oculis purpureo colore gaudium ferentem,

Ἀγλαΐαν πεδίου, πάντων κλέος ἔξοχον ἀνθῶν,

Pulchritudinem agri, omnium gloriam excellentem florum,

Ἀνθηροῦ τ' ἔαρος κόσμον, ἔρον τε κορῶν:

Floridi veris ornamentum, amoremque puellarum:

Ὀξυτάτων τὸ ῥόδον φρουρᾷ περίφραξεν ἀκανθῶν,

Acutissimarum Rosam custodia circum sepsit spinarum,

Φίλτατον ὡς ἔργον ζηλοτυποῦσα φύσις.

Amatissimum tamquam opus zelotypa natura.

Καὶ τάχα τῷ φύλακας περίφυσεν, θῆκέ θ' ἁλουργὸν

Ac forsan huic custodes adgenerauit, apposuitq. purpuram

Ἄνθεσι βουλομένη τὴν βασιλῆα νέμειν.

Floribus volens Reginam tribuere,

ὀλ-

Ὀλβίζεις ὅπλοις ἀρχὸν φρουρούμενον; αἰθεῖ
Beatum prædicas armis Principem vallatum ? Floret

Ὡς ῥόδον, ἀμφοτέρων κῦδος ἐφημέριον.
Vt Rosa, amborum gloria vnius diei.

Idem ex Græco.

INGENITAS quæ pandit opes, & odore superbit,
Atque oculos ostro muricis exhilarat:
Camporum iubar eximium, Iuuenumq́ voluptas,
Insignis florum gloria, veris honor:
Spinarum natura Rosam munimine cinxit,
Vt rem, cuius amor sollicitum cor habet.
Forsan & hanc positis custodibus induit ostro,
Vtpote Reginam floribus esse velit.
Vt felix colitur septus Rex milite? floret
Ceu Rosa, vtriq; rapit, quæ dedit hora decus.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΓΛΩΤΤΑΝ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ.

IN LINGVAM GRAECAM

EPIGRAMMA.

ΟΣΤΙΣ δερκόμενος γλώττης ἑλληνίδος οὖθαρ,
Quisquis, aspiciens linguæ Græcæ vbertatem,

Καὶ πλοῦτον, καλῶς εἴπεν ἂν Ὠκεανόν.
Et opes, bene dixerit Oceanum.

Μάργαρα πολλὰ βαθὺς συγκρύπτει κύμασι πόντος,
Margaritas multas profundum occulit vndis mare,

Οὐ κεῖν' ὄκνος ὅμως, ἀλλὰ παρεῖλκε πόνος.
Non illas segnities tamen, sed extraxit labor.

Τίμιον οὐδὲν ἄνευ τούτου καὶ νήδυμον, ὄντος
Pretiosum nihil sine hoc, & suaue, existente

Καίπερ ἄγαν πικροῦ, μηδὲν ἔχουσι βροτοί.
Quamuis valde amaro, nihil habent mortales.

Idem ex græco.

COGNITA cui Græcæ diues sit copia linguæ,
Hanc meritò vastum dixerit Oceanum.
Concharum nitidos fœtus maris occulit vnda,
Quas non segnities, extrahit arte labor:
Hoc sine mortales, quamquam sit amarus, habere
Dulce nihil possunt, eximiumq́ nihil.



A D
CLEMENTEM VIII.
PONT. MAX.
LEVAMEN PODAGRAE.

ODe Horatiana dicolos tetraſtrophos, ex quatuor in vnaquaque ſtropha verſibus: quorum primi tres Sapphici ſimplici terminantur Adonio.



Troch.	Spond.	Dactyl.	Troch.	Troch.
— u	— —	— u u	— u	— u
Troch.	Spond.	Dactyl.	Troch.	Troch.
— u	— —	— u u	— u	— u
Troch.	Spond.	Dactyl.	Troch.	Troch.
— u	— —	— u u	— u	— u
Dactyl.	Spond.			
— u u	— —			



SIRIVS ſæuit canis, æſtuanſque
Contrahit puros fluuius liquores,
Et decus prati moritur, ſiletque
Spiritus auræ.
Stridulo tantùm ſonitu cicada
Obſtrepens aures ferit, ò leuamen,

O quies

O quies ægræ lyra blanda mentis,
Incipe carmen,
Quod grauem pellat strepitum, leuetque
Principem curis. Age blandientes
Dic modos, mentis quibus excitetur
Vera voluptas.
Pelle mærorem: recrea iacentes
Spiritus, qui deficiunt ob æstum:
Languet, heu, Clemens, geminoque tactus
Vritur æstu.
Gliscit in neruis dolor; & per artus
Igneus serpit vapor: affer ægro
Dulce lenimen: rege tu canenti
Pieri vocem:
Tempera chordas, ferat vt salutem
Cantus optatam, rapidas quod olim
Sit melos doctæ Citharæ moratum
Fluminis vndas;
Saxa commorit, rigidas & ornos:
Flexerit diros animos Auerni,

Et fores Orci reserarit, esto
Fabula vatum.
Cùm venenatus ciet icta morsus
Membra, non mendax memoret Tarentum,
Vt queat dulcis sonitus malignum
Pellere virus.



AD PETRVM
CARDINALEM
ALDOBRANDINVM
FERRARIA RECEPTA.

ODe tricolos tetraſtrophos vnaquaque ſtropha tria genera verſuum, & verſus quatuor amplexa, primos duos Alcæi Dactylicos, tertium verò Iambicum dimetrum hypercatalecticum, & quartum Heroicotrochaicum.



Spond. — —	Iamb ◡ —	Cæſ. —	Dactyl. — ◡ ◡	Dactyl. — ◡ ◡
Spond. — —	Iamb. ◡ —	Cæſ. —	Dactyl. — ◡ ◡	Dactyl. — ◡ ◡
Spond. — —	Iamb. ◡ —	Spond. — —	Iamb. ◡ —	Cæſ. —
Dactyl. — ◡ ◡	Dactyl. — ◡ ◡	Troch. — ◡	Troch. — ◡	



INSANIENTI cum quatit impetu
Pagos, & Urbes concitus effera
Mars ſæuus ira, quæ tumultu,
Quæue truci vacat ora cæde?
Confoſſa paſſim membra, cadauera

Aggesta, prædas, damna, sine incolis
Domos ruentes, & cruoris
Flumine humum videas natantem.
Desolat agros horrida vastitas:
Ac tecta captarum ignibus vrbium
Incensa fumant, & triumphis
Pœne suis gemit ipse victor.
Testis tot eheu Gallia cladibus
Funesta, testis Belgica lugubri
Vexata gens bello, tot annos
Se lanians sibi diffidentem.
Ferrarienses, inclyta Ciuitas
Te clade nulla, te sine prælio
Videre Victorem, tuoque
Petre frui cupiere vultu.
Vt, cui salutem, pacis & otium
Debere norant, gaudia pectore
Concepta præferrent: Iuuentus
Nobilium, populique turba
Effusa portis vndique confluit:

Te spectat vnum, dum tua dextera
Protensa format fausta sacra
Signa Crucis, Tyrioq; fulges
Insignis ostro: compita plausibus
Sonant; ab altis mœnibus ærea
Tormenta, iam conuersa in vsum
Lætitiæ, geminant fragorem.
Vt fama primum, rem tibi prosperè
Cessisse lata est, gaudia nescius
Celare, sub lapsu silenti
Seruitij quasi vincla, pontem
Excussit, alto gurgite liberas
In æquor vndas Eridanus ferens.
O fausta lux Romæ, quotannis
Insolito recolenda plausu.
Dum lecta Mauors instruit agmina
Vtrinque; nullis fallitur artibus
Tentata mens Patris supremi,
Propositiq; tenax, & omnis
Terroris expers audet, & acriter

Constans Auerni deuouet ignibus
Rite execrandum mentis hostem
Heu nimium male pertinacis.
Tu iussus Euris ocyor arripis
Iter, phalanges cogis, & expedis
Tormenta, quæ demoliendis
Arcibus exitium minantur.
Mox alta virtus se tua militi
Ostendit, & diffunditur hostibus,
Tu mitis affatu, sagaci
Consilio, placidoq; vultu
Ferrarienses concilias tibi.
Hinc hæret anceps Cæsar, & inscius
Cui fidat, armis Vaticanum
Depositis colit, & veretur.
Nil laudis huius machina præripit
Flammis trisulci fulminis æmula,
Nil arma, nil aggesta tellus,
Nil equitum, peditumque turmæ,
Ducumq; Virtus: Hæc tibi gloria

Debetur vni, quam neque deterat
Obliuiosi cursus aui, aut
Ponè sequens nebulis obumbret
Nascentis atrox hostis adorea
Liuor: futuri non ope temporis,
Vtcumque nubes dissiparis.
Ausonias volitans per Vrbes
Te fama, laudes te canit in tuas
Effusa præsens, atque perennibus
Fastis sacrat. Quem ætas honorem
Postera pro meritis rependet?
Lux ò latini Nominis, hostium
O terror, ò spes vnica Thybridis
Inuicte Princeps, ò coruscum
Purpurei columen Senatus.

AD FRANCISCVM CAROLI FRATRIS FILIVM

Exhortatio ad virtutem.

ODe tricolos tetraſtrophos, genere numeroq; verſuum in ſtrophis ſingulis eadem priori.

INGRESSE pubis limina lubricis
Calcanda plantis, ſe tibi ſemita
Decliuis offert, & doloſo
Pandit iter malefida ductu,
Franciſce, fratris germen amabile,
Ob quem ſub imo condita pectore
Me cura mordet, detinetque
Sollicitum Genitoris inſtar:

Subſiſte

Subsiste mecum, nec graue duxeris,
Hinc ex amœna, quæ patet, orbita
Ductore me flectens adire
Per salebras Heliconis Antrum.
Huc nate gressus: hìc licet aureo
Phœbi cientis pectine musicas
Audire chordas, dum canentes
Dulce melos sociant Camœnæ.
Hic multiformi carmine barbitos
Eburna Parcas sopit, & eripit
Heroas Orco, quos perenni
Fonte beat comitata Virtus.
Huic obsecutum conspicis inclytum
In collis almo vertice Thesea,
Quem flexuosis non fefellit
Tramitibus fabricatus error.
Sic vectus altum per mare subdolos
Cantus Vlysses dicitur integer
Audisse: sic vitaße Circes
Pocula, lethiferas & herbas:

Spectandus hic contemptor anhelitus
Spirantis ignem, diuite velleris
Præda coruscat, luctuosus
Messor agri grauis ære, & hastis.

Conficta Prœto crimina deferens
Coniux necari quem petit, innocens
Hos inter excellit triformis
Bellerophon domitor Chimæræ.

Phœbea laurus frondibus allicit,
Dulcique pascit nectare Pegasus:
At nosse vim nobis negatur
Melle sub Aonio latentem.

Sensus recludet Cynthius abditos,
Audi canentem: Quem fouet aurea
Virtus in vlnis, ille monstris
Victor ouat domitis beatus.

Non hunc voluptas mollit, & impetus
Non vincit iræ, quæ violentiùs
Succis, & herbis in ferarum
Terga viros, & in ora vertunt.

Vt ecce plaudit Castalidum chorus,
Phœbique concors carmina concinit!
Hìc siste rursum, me petente
Sacra refert tibi verba Chiron.

Incompta quondam, claraque simplici
Nitore formæ talibus Herculem est
Affata Virtus, dum procaci
Blanda sono loquitur Voluptas.

Hæc sumptuoso tegmine turgida,
Pexoque mollis crine, micantibus
Ornata gemmis; appetenda
Sub specie, male caute puber,

Edocta fraudes nectere fraudibus
Te ducit, atris quà scatet anguibus,
Dum flore vernans se terendam
Perfacili via prona gressu

Ostentat: vmbras frondibus explicat
Hìc arbor, ales dum canit; ah fuge
Quæ poma pendent, quosq; vitis
Fert grauidis latices racemis.

Hæc pulchra visu poma necem ferunt :
Hæc, quæ renidet, lumina decipit ;
Lethale nam laruata virus
Purpureo tegit vua succo .
Si me sequèris per loca sentibus
Infesta, tesquis horrida, per niues,
Per saxa, per montis cacumen,
Sternet iter tibi ferrum, & ignis .
Vrèris æstu, puluere sordidus
Pulchrò, madebis tempora nobili
Sudore, non fractus labore, &
Magnanimo generosus ausu .
Euectus alis hisce per Æthera
Tranabis ignem, & lactis iter pede
Premens, coruscanti micabis
Luce nouum decus inter astra .

AD R. P.

ANTONIVM BARBERINVM

FRATREM AMANTISSIMVM

Ex debellato corpore mentem in Cælum rapi.

ODe dicolos diſtrophos inter Horatianos Epodos, ex heroico exametro, & iambico dimetro conſtans.

Dactyl. —∪∪	Spond. — —	Dactyl. —∪∪	Spond. — —	Dactyl —∪∪	Spond. — —
	Spond. — —	Iamb. ∪ —	Spond. — —	Iamb. ∪ —	

PARS hominis deducta putri Telluris ab aluo,
Cæliqueſemen ſpiritus:
Dum ſocijs hærent vincti compagibus, arma
Iugi duello conſerunt.
Quiſquis ab illecebris terræ ſe lumine mentis
Conuertit ad cæleſtia,

Opprimit Antæi robur, superatque lacertis
Alter dolos Tyrinthius.
Filia Cassiopes nudato corpore, sæuis
Obiecta Ceti faucibus.
Dum gemit, & Cælum lacrymanti suspicit ore,
Adesse cernit Persea,
Seque neci raptam: dono mox Palladis inter
Corusca fulget sydera.
Herbida dum comites inter per prata vagatur,
Floresque prona colligit,
Solis ab aspectu Plutonis rapta quadrigis
Orcum subit Proserpina.
Quis neget è nebulis radium splendescere lucis?
Non sacra solum Pagina
Disiectis ducit tenebris Virtutis ad AEdem:
Sed rima lucis ignea
Pierijs vmbras inter se prodit ab antris,
Regens pedum vestigia:
Affluit, & varijs riuis cælestis in omnes
Mentes redundat Veritas.

Hac duce, cui decorant diuino munere palmas
Verenda IESV *ſtigmata*,
FRANCISCVS nudis pedibus vilique lacerna
Indutus, abdito in ſpecu
Omnia quæ blanda proponit fronte voluptas,
Vanumque faſtum deſpicit.
Commoda non optat vitæ, ſub graminis herba
Anguem latere conſcius:
Languida feſſus humi declinat membra ſopori,
Famemque pomis eximit:
Fonte ſitim ſedat, neque nectaris expetit hauſtus,
Mentique corpus ſubiugans
Pauperiem colit, & lamnis hanc diuitis auri,
Gemmiſq; præfert Indicis:
Ac veluti Sampſon dulces ex ore perempti
Leonis accipit fauos.
Nam quali mentem paſcit dulcedinē, donec
Intentus aſtra reſpicit,
Et noctu vigilans animi ſublatus ab alis
Choris beatis intereſt!

Antoni

Antoni germane, ſacram qui paupere cultu
Sectare F R A N C I S C I *viam,*
Quam celebrant omnes, felicem ducere vitam
Non omnibus conceditur:
Se proba paupertas animis ſine dote maritat
Veras opes amantibus.

AD CAROLVM FRATREM ΦΙΛΑΥΤΙΑ FVGIENDA.

ODe tricolos tetraſtrophos ex quatuor in ſtropha verſibus Alcæi Dactylico geminato, Iambico dimetro hypercatalectico, & Heroicotrochaico.



Spond	Iamb	Cæſ.	Dactyl.	Dactyl.
— —	ᴗ —	—	— ᴗ ᴗ	— ᴗ ᴗ
Spond	Iamb.	Cæſ.	Dactyl.	Dactyl.
— —	ᴗ —	—	— ᴗ ᴗ	— ᴗ ᴗ
Spond.	Iamb.	Spond	Iamb	Cæſ.
— —	ᴗ —	— —	ᴗ —	—
Dactyl.	Dactyl.	Troch	Troch	
— ᴗ ᴗ	— ᴗ ᴗ	— ᴗ	— ᴗ	



QV A M pulchra blandè ſenſibus ingerunt
Externa noſtris ſe bona! Purpuræ

Qui fulgor! vt formoſa pandit
Virgineum facies decorem!
Vt ardet auri ſplendor amabilis!
Vt ridet Aulæ gratia Regiæ!
Quot luxus indutus figuras
Attonitum trahit ore vulgus!
Proh quis latentis ſemina toxici
Non hauſit imo corde! Cupidinis
Heu febre iactati proteruè
Tantalicis inhiamus vndis.
Heu quiſque rurſus, cui placidus fugam
Siſtens, bibendum ſe liquor exhibet,
In fontis eluſus nitore
Effigiem ſequitur fugacem
Narciſſus alter: cæcus amor ſui
Vt obruit vim mentibus inſitam!
Vt fertur excuſſis habenis,
Libera quò rapuit voluntas!
Vt perdit omnes! ſæpe, quod expedit,
Humana neſcit cura capeſſere:

Inten-

Intenta iucundis canorum
Imbibit Aonidum leporem, &
Non percipit, ſeu negligit aurea
Quæ ſenſa Pindus nectare condidit.
O te beatam, cui ſupremi
SAMMARIÆ mulier Magiſtri
Audire vocem contigit. Hydriæ
Oblita, lympham non cupis ampliùs,
Quæ pota non ſedat, ſed auget
Lethiferum ſitientis æſtum.
Hæc frater æquis CAROLE moribus
Imbuta Proles audiat: integra
Nil mente maius, pars paternæ
Sortis erit ſatis ampla, Virtus.

PAX ALLOBROGICA.

ODe Horatiana tricolos tetraſtrophos ex Alcaico duplici, Iambico dimetro hypercatalecticο ſimplici, ſimpliciq; Heroicotrochaico, quorum ſchema datum eſt ſupra.

MENTIS verendum non acie minùs,
Quàm bellicoſi robore militis,
Quem nuper excepit ſuperbo
Maximus Eridanus Triumpho:

Formoſa pennis quem ſuper aureis
Vexit profundum tràns mare Gloria,
Alpeſque, terrarumq; tractus
Præpete tranſiliens volatu:

En pace parta Petrus ab exteris
Oris reuertens, eximit Italis
Belli timores, & cupitam
Auſoniæ ſtatuit quietem.

En Roma curas pellit, & explicat
Frontem serenam: sic maris aequora
Cedente vento conquiescunt,
Tale nitet sine nube Caelum.

Pendebat anceps mentis, & anxius
Clemens futuri, concita dum graui
Europa bellorum tumultu
Perniciem pauet imminentem.

Quid moliatur? quid paret? instruit
Te Petre iussis, mittit & arduis
In rebus expertus sagacem:
Tu Rhodani celeres ad vndas,

Summi capessens grandia Principis
Mandata, tendis quà violentior
Martis recrudescit furentis
Ira, nouas paritura clades.

Non te rapacis fluminis impetus,
Non ater imber, non iuga montium,
Niuesque concreta, nec Auster
Turbine praecipiti morantur.

Te mille votis, te prece prosequi
Non cessat altrix Roma, per Insubrum
Fines agrorum transeuntem, &
Allobrogum gelidas per Alpes.
Intenta fixo Gallia lumine
Te spectat, & quas auribus hauserat
Mirata, virtutes in ipsa
Fronte legit, meritasque laudes.
Mox, qui feroces contudit hostium
Turmas, nec acris cessit Iberiæ
Henricus armis, efficaci
Eloquio tua se trahenti
In vota cedit, cedit & Allobrox,
Quem fronte sæua non potuit minax
Terrere Mauors, annuitque
Hesperiæ Dominator oræ.
Vt corda Regum flectis ahênea,
Grauique mulces bile tumentia!
En Roma toto gestientem
Pectore lætitiam profundens,

Dum

Dum te per Vrbem non ſine plauſibus
Ad Vaticanum purpureus Patrum
Deducit ordo, quid meorum
Maxima pars decorum, quid, inquit,
Probata virtus, ſit licet arduum,
Non ad ſecundum duxerit exitum?
Quo te reuertentem triumpho,
Qua decorem tua facta pompa?
Non, qui procaci garrulus obſtrepat
Clamore circum milite cingeris;
Delata non viſuntur vrbes
Quæ referant ſimulacra victas.
At quiſque narrat, quam tibi gloriam
Addunt inermi Gallus, & Italus,
Genteſque, & Vrbes, quas Philippus
Conſilio moderatur æquo.
Non hic ſonantem compede Perſea,
Non hic Iugurtham carceris obſitum
Squalore, non pulſum paterno
De ſolio video Syphacem.

Vesana sed Discordia ducitur,
Quæ scissa pallam, vinctaque ferrea
Nexu catena, claudicanti
Membra trahit propè nuda gressu.
Post hanc recenti sanguine sordidum,
Et crine cano fert Odium pedem,
Dolensq; se loris reuinctum,
Dente manus lacerat cruentas.
Hinc Terror, atro corpore luridas
Discerptus alas progreditur, face
Subfultus extincta, nec amens
Liuor abest, fera cui cerastes
Cor pascit; illum filia temporis
Velata puro tegmine Veritas
Vultu reluctantem proterno
Subsequitur, quatiens flagellum.

IN OPVS ROBERTI BELLARMINI S.R.E. CARDINALIS

De aſcenſione mentis in Deum.

NEC TVRRI BABYLONIA
Nec montibus Gigantum, ſed Scala Iacob,
& Caroli Boromæi veſtigijs, & Bellarmini gradibus Cælum peti.

ODe tricolos tetraſtrophos Alcæi Dactylicis duobus Iambicum dimetrum hypercatalecticum, & Heroicotrochaicum adiungens: eius ſchema idem, quod ſupra.

SVMMI decora dum ſpecie boni
Hinc inde raptas diſtrahit inquies
Mortalium mentes, negatum
Struxit iter maleſana, frontem

Tur-

Turris minacem nubibus inferens,
Mox præpotentis vi Sapientiæ
Confusa diuersum sonante
Eloquio stupidos repente
Hærere fabros vidit, & irritis
Cæmenta votis vndique congeri.
Tunc Fama protendens volatum,
Quà celebris rigat vnda Cirrham
Sub fronde lauri nuncia substitit:
Hinc fabulosis vera coloribus
Depicta promens, in Tonantis
Imperium Iouis irruentes
Insanienti robore Pelion
Titanas Ossæ imponere detulit,
Ausuque conatos proteruo
Scandere sydereas ad arces:
Ast interemptos vindice fulminis
Flamma; solutis in cinerem artubus
(Essent vt exemplar superbis)
Ludibrium iacuisse ventis:

Proh

Proh quanta densis nox tenebris premit
Mortale pectus! diuitis hunc Tagi
Non explet amnis, fartus ille
Delicijs animum fatigat:
Hunc forma curis angit inanibus:
Quot pulchra fuco purpura fascinat!
Quid? non ne postquam quisque montes
Montibus intulerit, fatiscet?
Tutum beatæ sortis iter pede
Venaris? aui despice commoda
Præsentis, & clausis fugaces
Illecebras oculis tuere.
Sopita somno lumina clauserat,
Cùm vidit olim filius Isaci
Vt scala se tollens ab imo
Aligerùm via trita plantis
Suprema Cæli sydera tangeret:
Huc non ne curru raptus ab igneo
Abiecit Helias amictum?
Pone graues animi tumultus,

Huc pura mentis lumina dirige:
Scalam recludit rebus in omnibus
Pulsis Belarminus tenebris,
Qua gradibus super astra tendit.
Dux ille per vestigia CAROLI,
Cui vota fundit, quem decus Insubrum
Miratur Orbis, quem Senatus
Roma sacrum veneratur astrum.

AD IOANNEM CIAMPOLVM

Eius erga virtutem ſtudium laudat.

ODe dicolos tetraſtrophos ſapphicos in vnaquaque ſtropha ternos Adonio extremo concludens.



Troch.	Spond.	Dactyl.	Troch.	Troch.
— ∪	— —	— ∪ ∪	— ∪	— ∪
Troch.	Spond.	Dactyl.	Troch.	Troch.
— ∪	— —	— ∪ ∪	— ∪	— ∪
Troch.	Spond.	Dactyl.	Troch.	Troch.
— ∪	— —	— ∪ ∪	— ∪	— ∪

Dactyl.	Troch.
— ∪ ∪	— ∪



AVREO *Virtus ſolio decora*
Regnat, & regnum neque Gangis vnda,
Nec Maris tractus poſitis columnis,
Ciampole claudit.
Hac inextinctis radijs parentem
Imbrium nubem, tenebraſque noctis
Negligit, miros & amoris ignes
Excitat ore.

Hac datum visa semel ante pomum
Palladis forma Paris annuisset,
Nec feris sedes Priami iaceret
Diruta flammis.

Sat suo censu sibi diues, extra
Se nihil Virtus cupit: *hac vel hostes*
Placat iratos, sociasque nectit
Compede mentes.

Quem tot armatis pepulisse turmis
Romulum robur nequit, hac perusta
Vnius dextra potis est Etruscum
Pellere Regem.

Quem truci pugnax Acies Quiritum
Marte non fregit, potuit minacem
Huius aspectus scelus abnuentis
Flectere Pyrrhum.

Hanc colit Pindi chorus, Hippocrenes
Phœbus hanc lymphis alit, vt perenne
Laureis frontem redimita sertis
Viuat in æuum.

Mille

Mille post anni rapidos recursus
Delio quamuis iaculo peremptus,
Pegasi sacra rediuiuus vnda
Testis Achilles.

Fallor? an Cyrrhæ comitata cœtu
Palladis ductu tibi se videndam
Exhibet Virtus? viden vt coruscat
Pulchrior astro?

Simplici prodit placitura cultu,
Nec genas ornat minio, nec auro
Impedit crines, cupiens oliuæ
Nectere laurum.

Absit hinc coniux Iouis, & Cythere:
Carmen exultim sonipes tubarum
Excipit, mentem tibi sola mulcet
Inclyta Virtus.

AD IO. BAPTISTAM STROZZAM

EIVS LAVDAT ANIMVM AEternitatis inhiantem bonis, & humana fastidientem.

ODe tricolos tetrastrophos, ex Alcæi Dactylico gemino, simplicique Iambico dimetro hypercatalectico, & Heroicotrochaico.



Spond.	Iamb.	Cæs.	Dactyl.	Dactyl.
— —	∪ —	—	— ∪ ∪	— ∪ ∪
Spond.	Iamb.	Cæs.	Dactyl.	Dactyl.
— —	∪ —	—	— ∪ ∪	— ∪ ∪
Spond.	Iamb.	Spond.	Iamb.	Cæs.
— —	∪ —	— —	∪ —	—
Dactyl.	Dactyl.	Troch.	Troch	
— ∪ ∪	— ∪ ∪	— ∪	— ∪	



C*VRIS solutum ruris in otio*
Dudum beatam degere credidi

Te Strozza vitam, dum canentem
Tuſcia te coleret, tuumque
Inferret aſtris nomen; & aureo
Dum te cientem pectine dædalas
Teſtudinis chordas, ſilenti
Obſtupuit pater Arnus vnda.
At nunc videris iure beatior,
Qui pura ſolùm gaudia Cælitum
Reris. quid in terris rotamus
Siſyphio lapidem labore?
Nil vſque gratum, nec ſatias faui
Dulcem liquorem deficit: abditam
In rebus humanis vel ipſa
Miſcet amaritiem voluptas.
Inuecta curru candida ſi præit
Aurora, Solis ſubſequitur iubar
Nox atra: naſcentem tuere,
Quæ vario micat ore, Lunam:
Pars vna lumen fundit, & altera
Vmbrata mœret, nec vaga terminos

Vmbræ coarctat lux, coruſcum
Exerat, aut retrahat nitorem.
Fruſtra quietem quærimus anxij
Dum Terra. Cæli nos tenet exules.
Quid cœna regali paratu
Prodiga, Sidoniuſque murex,
Quid ſtructa prodeſt marmore Regia,
Seu quidquid auri congerit India?
Quod nuper aſciuit cupitum,
Mox animus fugiet peroſus.
Quem ſæpe victis hoſtibus inclyta
Romam triumpho viderat inuehi,
Oſtroque præfulgentem, & auro,
Dalmaticis Dioclen in hortis:
Faſtidientem mœnia Romuli
Vidit iuuentus Martia Thybridis,
Mirata priuatum ſuperbos
Imperij poſuiſſe faſces.

AD GABRIELEM CHIABRERAM

CARMINA VIRTVTI parere immortalitatem.

ODe tricolos tetraſtrophos Dactylico duplici, ſimpliciq; Iambico dimetro hypercatalectico, & Heroicotrochaico ſtrophas abſoluens vti ſuperior.

NON cuſpis enſis, ſceptraque regia,
Non fulgor auri, non gena floribus
Decora pimauis, nec aër
Tuſculus, aut Anienis ora,
Lectoue præſtans rore Calabriæ
Dum vernat arbos, non aqua Cluſij,
Quæ manat Hetruſco ſalubris
Fonte, diem volucrem morantur.

Lethalis omnes impetit: omnibus
Immitis æque, forfice qua genus
Mortale funestans adurget
Atropos, horribilique vultu.
Quæ penna monstrum Dædala fugerit?
Vel certa ferro dextra ceciderit
Cruore ceruicem fluentem?
Queue trucem iaculantis arcu
Pythona Phœbi tela peremerint?
Tu laudis œstro percita, vt alipes
Perses per auras incruenta
Cæde potes iugulare, Virtus.
Non hinc, vt olim sanguine Pegasus
Cretus Medusæ, Gloria nascitur
Innixa pennis, qua volatum
Pandit ab Hesperijs ad Indos.
Hæc vna vates excitat inclytos,
Hæc vna fontem, qui iuga dicitur
Formosa Parnassi rigare, &
Fundere nectareos liquores.

Non

Non vnguis ictu Pegasus elicit.
Chiabrera testis tu mihi: Delio
Nam melle pascit, recreatque
Ingenij tua vena mentes.
Seu fabulosi moribus inseris
Inuenta Pindi, seu calamis canis,
Victricis aut plectro labores
Ausonia celebras, Ducesque.
Per te nec Ascra collibus inuidet
Flores, nec Ætnæ roscida pascua
Arnus, nec Ismeni canorum
In vitreo cupit amne cycnum.
Per te furentem comprimit Africum,
Irasque Nerei pectine barbitos
Pulsata compescit, comesque
Doridis & Thetidis marina.
Pimplea Dircen Musa Ligusticis
Mutauit vndis, & choreas agit,
Dum curuus in salsis canenti
Sternit aquis tibi terga Delphin.

AD FLAMINIVM FIGLIVCCIVM RESPONSIO

Ad laudes ſibi carmine attributas.

ODe tricolos tetraſtrophos addens Alcaicis duobus Iambicum dimetrum hypercatalecticum, & Heroicotrochaicum, quorum ſchema dedimus ſupra.

VT blanda flores floribus implicat
Laudumq; pulchras Gratia carminis
Nectit coronas, quæ perenni
Fronde virent, capiuntq́; mentes!
Hæc vera fictis miſcet, & vtraque
Perſuadet æquè: credere Dædali
Iubet volatum, dum per vndas
Carbaſeis veheretur alis:

Sic fluctuantis per maris æquora
Vectus triremi Bellerophon Equi
Signo decora, per ſupremas
Creditus eſt equitaſſe nubes.
Suadela Thebas condit, & ædibus
Viros vagantes aggregat; attamen
Eſt dictus Amphion eburna
Saxa lyra ſonitu mouere, &
Quocumque vellet ducere; Pindarum,
Phœbi canora dum fide perſonat,
Multaque dum ſublimis aura
Fertur olor, coluere Thebæ.
Tellus paluſtrem me tenet anſerem:
Quid me volantem concinit aſſeclam,
Pindique diffuſa colorat
Laude meum tua Muſa carmen?
Mutæ coruſcans luce Pöëſeos
Viuis Apelles dicitur æmulos
Pinxiſſe vultus: dum loquaces
Pimplæ ſuos tibi dat colores,

Formosiorem pingis imaginem
Figliucce viui corporis insito
Decore, celatisq; mendis.
Non ideo minus enitescit
Illustris almo lumine gloriæ
Ars mira; seris quin mea posteris
Tuos loquetur picta longè
Pulchrior effigies honores.



AD AVRELIVM VRSVM

Alexandros Farnesios, alterum Belli, alterum Pacis artibus inclytum celebrandos proponit.

ODe eadem, quæ superior tricolos tetrastrophos Alcæi Dactylicis duobus, simpliciq; Iambico dimetro hypercatalect. & Heroicotroch. terminans strophas.

IAM sat decoris marmore fontibus,
Cultis & agris, iam satis ædibus
Mirè coloratis, & hortis
Vrse datum, statuisq; priscis.
Te vecta bigis Fama fugacibus,
Pallas sonanti te ciet Ægide,
Ad arma te Mauors, ad arma
Mæoniæ reuocant Camenæ.

Cur

Cur non ſorores carmina muſicæ
Dicant perenni conſona gloriæ?
Quam Dux Alexander, Quiritum
Fulgida lux, Columenq́; Parmæ
Rebelle ferri cuſpide Belgium
Subdens, triumphis adijcit Italis;
Nil arduum vitans, vt auis
Reſtituat veteres honores.
Non terret illum, quæ volat horridis
Hinc, inde pennis plurima cædium.
Globis in ignitis imago,
Seu rapidis ſaliens ab vndis.
Non acer illi Gallus equeſtribus
Turmis, cohortes non Batauæ truci
Mixtæ Britannorum phalangi,
Non validis inimicus agger
Munitus armis, non ratibus mare
Vires adaugens vndiq́; prælium
Miſcentium atrox pertinaci
Robore præripuere palmam.

Quam ſæpè duro corpora deferens
Perempta ferro Scaldis inhorruit!
Quam ſæpè Belgarum cruore
Terrifici maduere campi!
Quis cæſa narret millia militum,
Captas & arces? non ego deteram
Exilis incompto paratu
Ingenij, graciliq; auena
Laudes, ſonora voce cani tuba
Dignas. peritus pectine tu lyram
Pulſare Phœbæam, Patremq́;
Dicere Farneſium Senatus
Spem Vaticani ſuetus, in vltimas
Telluris oras, & pelagi plagas
Defer per auras vectus alis
Pegaſeis vtriuſq́; nomen:
Florente in vno pace, & in altero
Ardente bello, noſtra nepotibus
Proponit ætas, quod capeſſant
Eximium ſpecimen regendi.

ADVLATIO PERNICIOSA.

ODe Horatiana tricolos tetraſtrophos, ex Alcæi Dactylico duplici, ſimplicique Iambico dimetro hypercatalect. & Heroicotroch. conſtans, vti quatuor antecedentes, quarum ſupra datum eſt ſchema.

CVM Luna Cælo fulget, & auream
Pompam ſereno pandit in ambitu
Ignes coruſcantes, voluptas
Mira trahit, retinetq; viſus.
Hic emicantem ſuſpicit Heſperum,
Dirumq; Martis ſydus, & orbitam
Lactis coloratam nitore:
Ille tuam Cynoſura lucem,
Seu Scorpÿ cor, ſiue Canis facem
Miratur alter, vel Iouis aſſeclas,
Patriſue Saturni, repertos
Docte tuo Galilæe vitro.

At prima Solis cum referat diem
Lux orta, puro Gangis ab æquore
Se sola diffundit, micansque
Intuitus radijs moratur.

Non vna vitæ sic ratio genus
Mortale ducens pellicit; horrida
Hic bella per flammas, & enses
Lætus init, meditans triumphos.

Est, pacis ambit qui bonus artibus
Ad clara rerum munia prouehi.
Illum Peruanas ad oras
Egit amor malesuadus auri.

Hunc, sumptuosus dum Sicula iuuat
Mensa paratus, spes alit alea
Mendacis, ac fundis auitis
Exuit, & laribus paternis.

Nil esse Regum sorte beatius
Mens, & cor æquè concipit omnium,
Quos larua rerum, quos inani
Blanda capit specie cupido.

Non ſemper extra quod radiat iubar,
Splendeſcit intra: reſpicimus nigras
In Sole (quis credat?) retectas
Arte tua Galilae labes.
Sceptri coruſcat gloria Regij
Ornata gemmis; turba ſatellitum
Hinc inde præcedit, colentes
Officijs comites ſequuntur:
Luxu renidet ſpendida, perſonat
Cantu, ſuperbit delicijs Domus:
Sunt arma, ſunt arces, & aurum:
Iuſſa libens populus capeſſit.
At ſi recludas intima, videris
Vt ſæpe curis gaudia ſuſpicax
Mens icta perturbet. Promethei
Haud aliter laniat cor ales.
Cui ſenſa mentis prouidus abdita
Rex credat? aut quos cauerit? omnium
Sincera, ſeu fallax, eodem
Obſequio tegitur voluntas.

Fugit potentum limina Veritas,
Quamquam salutis Nuncia. *Nauseam*
Inuisa proritat, vel iram:
Sæpe magis iuuat hostis hostem.
Ictus sagitta Rex Macedo videt
Non esse prolem se Iouis. Irrita
Xerxem tumentem spe, trecentis
Thermopylæ cohibent sarissis:
Docentque fractum clade quid aulici
Sint verba plausus. Vt nocet, vt placet
Stillans adulatrix latenti
Lingua fauos madidos veneno!
Hæc in theatri puluere barbarum
Infecit atro sanguine Commodum,
Probrisque fœdauit Neronem, ac
Perdidit illecebris vtrumque.
Artes nocendi mille tegit dolis
Imbuta: quis tam lynceus aspicit
Quod vitet? Intentus canentis
Mercurij numeris, sopore

Centena claudens lumina, ſenſibus
Abreptus, aures dum vacuas melos
Demulcet, exemplum peremptus
Exitij graue præbet Argus.



IN TORPOREM ODE.

DIcolos Tetraſtrophos, hoc eſt duplici genere verſuum, & quatuor verſibus ſingulas ſtrophas abſoluens. Ternis enim quibuſq; Sapphicis ſimplicem addit Adonium. Eius ſchema datum eſt ſupra non ſemel.

LACTE manantes fluuios canoro
Euehit plauſu cithara, beata
Aurei gaudens celebrare ſecli
Munera Pindus.

Tritico glandem, ſiliquaſq; prafert:
Melleo quercus grauidas liquore,
Sponte naſcentes ſegetes ab aruis
Carmine iactat.

Fictio fulgens minio faceſſat:
Hac rudes mentes, animoſque molles
Fabula dictis trahit, otiumq;
Laudibus effert.

Vera, quæ prosint canimus; fauorum
Artifex cellas Apis elaborat:
Sedulum tellus sata per laborem
Fundit aristas.

Herbidis Pastor pecudes in oris
Curat; hinc potæ redeunt ab amne,
Et ferunt mulctris grauiora puro
Vbera lacte.

Germinat tellus inarata vepres:
Qui caret motu vitiatur aër:
Mens nocet torpens, velut vnda tetro
Putrida cœno.

Cui labor frontem decorauit auro,
Testis est Dauid, solitus Leonem
Dextera, & duræ silicis Gigantem
Sternere iactu.

Mox enim segnem requiem secutus;
Ius maritalis violans cubilis,
Vt notam probri tegat, innocenti
Sanguine fœdat.

Inclytum Virtus opus eſt Laboris.
Huius impulſu petit aſtra; mores
Deſides vita, fuge delicata
Otia vitæ.

Crapulæ, & pigri ſoboles Soporis,
Quem ſinu Luxus fouet, & Voluptas
Educat firmans; comes it Quieti
Torpor inerti.

Atterens vires animi, decorem
Gloriæ temnit, ſtudium peroſus,
Quo parat laudum celebres triumphos
Viuida Virtus.

Lætus indulgens Genio, Iociſq;
Perſtat aduerſus vigilem Laborem,
Quotque Virtutis ſolium tuentur,
Perdere tentat.

Quo iacet Torpor magis otioſus,
Ingerens prauis alimenta curis,
Pugnat infeſta ſcelerum phalange
Acrior hoſtis.

ROMAE
IN AEDIBVS
Collegij Romani Societ.
IESV
M. DC. XXXI.

SOLI DEO
HONOR ET GLORIA.